

EEN CHRISTEN GESTERKT IN ZIJN GOD

Door

ANDREW GRAY

9^e bundel in de serie: *Preken van A. Gray*

INHOUD

Preek 1: DE DUIVEL WEERSTAAN EN OP DE VLUCHT GEDREVEN.

Wederstaat den duivel, en hij zal van u vlieden. Jacobus 4:7.

Preek 2: idem

Preek 3: idem

Preek 4:

Welgelukzalig is hij, wiens overtredding vergeven, wiens zonde bedekt is.

Psalm 32:1.

Preek 5:

Verlustig u in den Heere, zo zal Hij u geven de begeerten uws harten.

Psalm 37:4.

Preek 6:

Doch het behaagde den Heere, Hem te verbrijzelen, Hij heeft Hem krank gemaakt; als Zijn ziel zich tot een schuldoffer gesteld zal hebben, zo zal Hij zaad zien. Hij zal de dagen verlengen; en het welbehagen des Heeren zal door Zijn hand gelukkiglijk voortgaan.

Jesaja 53:10.

Preek 7: *Deze is Mijn geliefde Zoon; hoort Hem.*

Lukas 9:35.

Preek 8: *Zie, waarlijk een Israëliet, in welken geen bedrog is.*

Johannes 1:48.

EERSTE PREEK

DE DUIVEL WEERSTAAN EN OP DE VLUCHT GEDREVEN

Wederstaat den duivel, en hij zal van u vlieden. Jacobus 4: 7

Eerste preek

Het behoort diepe indruk op ons hart te maken, dat dit dierbare en uitmuntende gebod, *de duivel te weerstaan*, door de meesten van ons zo weinig gehoorzaamd wordt. Ik veronderstel, dat hier sommigen zijn, die niet weten of de *verzoeking* van de duivel of zijn *overwinningen* het grootst in aantal zijn. Want er zijn sommigen, die niet kunnen zeggen, dat de duivel hen ooit heeft verzocht, zonder dat zij zijn verzoeking gehoorzaamden. Behoorde een ernstige terugblik op de menigvuldige droevige en treurige overwinningen, die de duivel op ons behaalde, ons niet te bewegen om degenen die ervaren zijn in klaagliederen, te vragen of zij ons willen helpen in het treuren? Ik verwonder mij er over, dat sommigen onder ons de hoop op de overwinning niet hebben verloren en niet zijn gekomen tot dit besluit: Waartoe zal ik meer worstelen? "*Mijn sterkte is vergaan en mijn hoop van den Heere.*" Klaagl. 3:18.

Ik zou u dit willen vragen: meent u, dat het een geringe zaak is overwonnen te zijn door hem, die de vijand is van uw zaligheid, dat hij u op de nek trapt en uw ziel verplettert onder zijn voeten? Ik wil u alleen dit in het voorbijgaan zeggen: de vervloekte overeenstemming tussen sterke begeerlijkheden van binnen en een bestormende duivel van buiten, is de ondergang van velen onder ons. Want niet alleen is er buiten ons iets, dat roept: o, *omhels die verzoeking!* Maar bovendien is er in ons iets, dat roept: o, omhels die verzoeking en onderwerp uw ziel aan de vorst der duisternis is! Zodat wij wel mogen zeggen: "De vijanden van een Christen zijn z'n huisgenoten".

Om nu meer in bijzonderheden tot de woorden over te gaan, wij hebben deze twee zaken te beschouwen:

- I. Ten eerste hebben wij een uitmuntend en dierbaar gebod in deze woorden: *Wederstaat den duivel*. Het woord dat vertaald is als *wederstaat*, is meest nadrukkelijk en betekenisvol in de grondtaal. Het betekent zo'n tegenstand, dat wij niet een haarbreed aan de duivel toegeven, maar dat wij hem tegenstaan uit al onze macht en met onze gehele kracht. Wanneer de apostel zegt: *Wederstaat den duivel*, dan zegt hij zoveel als: *Wijk geen haarbreedte voor de duivel*.
- II. De tweede zaak in onze woorden is een krachtige aanmoediging en een sterke beweegreden om een Christen aan te zetten tot beoefening van deze

plicht in de woorden: *en hij zal van u vlieden*. Ons wordt als het ware in deze woorden gezegd: *Biedt de duivel weerstand en u zult hem overwinnen*.

Uit de woorden zelf moeten wij letten op deze vier zaken:

- I. Het is een plicht, die op iedere Christen rust, om gedurig bezig te zijn in een ernstig, ijverig en werkzaam verzet tegen de duivel. Dit ligt in de kracht van de woorden: *wederstaat*.
- II. De duivel tegen te staan gaat samen met vele heerlijke overwinningen op hem: "*Wederstaat den duivel en hij zal van u vlieden*."
- III. De derde zaak die u ter harte behoort te nemen is deze: dat nabij God te zijn en te leven in het gezicht van de Almachtige, een uitstekende hulp is voor een Christen om de boze te weerstaan. Wij halen dit uit het begin van het volgende of achtste vers, waar de apostel, na aangespoord te hebben tot weerstand tegen de satan, er onmiddellijk op laat volgen: *Naakt tot God*. Alsof hij wilde zeggen: het beste middel om toe te nemen in gehoorzaamheid aan dit gebod, is tot God te naderen. Dat houdt in: leef nooit buiten het besef van de onzienlijke God, indien u geholpen wilt worden in het tegenstand bieden tegen de duivel.
- IV. De vierde zaak waarop onze aandacht gevestigd wordt, ook uit het verband, is deze: dat nederigheid en onderwerping van de geest een uitstekend middel voor een Christen is om voordelen te behalen in het weerstaan van de duivel. Daarom worden deze twee plichten in het vers samengevoegd: "Zo onderwerpt u dan Gode"; en dan "wederstaat de duivel". Nederigheid en werkzame, krachtdadige weerstand tegen de duivel gaan dikwijls samen. Niets maakt een Christen meer onbekwaam tot het weerstaan van de duivel dan hoogmoed en vermetelheid van geest.

Wij zullen nu kort handelen over de eerste der zaken, waarover wij voorgenomen hebben te spreken, dat een Christen zich behoort te verzetten tegen de satan en hem behoort te weerstaan. Ik zal mij niet lang ophouden met de verklaring. De verklaring ligt in dit woord: "*Denwelken wederstaat, vast zijnde in het geloof*", 1 Petrus 5:9. Wij vinden hier hetzelfde grondwoord en het betekent, zoals wij reeds hebben gezegd, dat wij de duivel geen haarbreed mogen toegeven. Ook vinden wij de verklaring in dit woord: "En geeft de duivel geen plaats", Ef. 4:27, of zoals het ook vertaald kan worden: "Geef de duivel niets toe." Ook is het duidelijk uit dit opmerkelijk woord: "Gij hebt nog tot den bloede toe niet tegengestaan, strijdende tegen de zonde." Hebr. 12: 4. Dat wil zeggen, dat een Christen zijn leven er voor over moet hebben, verzoeking te weerstaan. Zodat niemand levend gevangen moest worden genomen in deze oorlog.

Vóóordat ik verder wil gaan in het spreken over deze waarheid, moet ik eerst iets zeggen in verband met de vraag, wat het betekent, de duivel te weerstaan. In de woorden liggen deze vier zaken opgesloten:

1. Ten eerste. Niet te zwichten, noch plaats te geven aan de duivel. Wanneer hij komt om u aan te vallen en als het ware uw hart tracht te overreden om in de zonde toe te stemmen, dan is het uw plicht u tegen hem te verzetten en hem geen plaats te geven. Als hij komt, moet u met grote verontwaardiging uitroepen: *Ga achter mij, satan!*
2. Ten tweede. Een Christen moet naarstig bezig zijn in het gebruik van alle middelen, die voorgeschreven zijn, opdat u de duivel zult kunnen weerstaan. In het zesde hoofdstuk van de brief aan Efeze, maakt de apostel gewag van een geestelijke wapenrusting, die een Christen moet aantrekken. Zo zeg ik ook, dat iemand die de duivel wil weerstaan, zichzelf moet oefenen in het gebruik van al die middelen, waarmee hij kan worden bestreden.
3. Ten derde. Een Christen moet niet bezwijken of zich overgeven, niettegenstaande de sterke aanvallen en verzoekingingen van de satan. Dit ligt duidelijk in de kracht der woorden. De apostel zegt: *Ga de duivel geen haarbreed uit de weg, maar weersta hem met al uw macht.*
4. Ten vierde. Een Christen behoort zijn uiterste kracht en bekwaamheid aan te wenden in het weerstaan van des duivels verzoekingingen. Dit ligt ook opgesloten in het woord: *Wederstaat den duivel.* Dit moet u doen met al uw macht, zodat niet de minste van uw krachten mag worden achtergehouden, die niet te werk zouden worden gesteld om zijn verzoekingingen te weerstaan. Wij zouden kunnen zeggen, er mag geen man achterblijven, maar zij moeten allen worden opgeroepen in deze oorlog.

Na deze waarheid, welke ik verder hoop te verhandelen, verklaard te hebben, wilde ik vijf of zes zaken daaruit trekken om daarover te spreken. Ik veronderstel, dat in de zaken, die wij zullen bespreken, de toestand van velen, die binnen deze deuren zijn, zal worden genoemd.

I. *De eerste zaak, waarvan ik iets zal zeggen, is deze: wat is de oorzaak, dat satan zo menigmaal de overwinning over ons behaalt en dat zijn verzoekingingen zo krachtig en overweldigend zijn, dat hij feitelijk nooit komt of hij heeft de overhand? Zijn hier niet sommige Christenen, die een tijd hebben gehad, dat zij mochten zeggen: de Heere zij gedankt, Die mijn vingers onderwijst ten oorloge? En die een tijd hebben beleefd, dat zij uitriepen: ik ben geholpen en meer dan overwinnaar door Hem, Die mij heeft lief gehad? Maar ach, nu is het zo met mij, dat al mijn verzoekingingen de overhand over mij hebben; en de duivel heeft mij onder de voet. Ik zal de volgende acht of negen oorzaken noemen, waardoor deze toestand ontstaan is, dat des duivels verzoekingingen zo dikwijls de overwinning behalen.*

1. *Er zijn veel mensen, die in het worstelen met de verzoekingingen een verkeerde weg kiezen om ze te overwinnen.* Sommigen, wanneer ze verzocht worden, durven niet anders dan te weerstaan, maar zij kiezen een verkeerde weg in het tegenstaan en dit is de oorzaak, dat zij door de duivel onder de voet worden gelopen. Ik zal deze zeven of acht verkeerde wegen noemen, die een Christen neemt in de strijd tegen de

verzoeken, in geen van welke hij voordeel, maar wel het tegendeel zal behalen. En ik raad u aan, doorzoekt uw harten of u ook deze wegen volgt in het wederstaar.

- (1.) *Sommigen menen hun verzoeken te overwinnen door ze te vergeten.* Ik bedoel als de duivel zijn verzoeking in hun hart werpt, dan denken zij, dat het een middel is tot overwinning, als zij de verzoeking buiten hun gedachten sluiten. Ik zeg: het vergeten van verzoeken is geen overwinning op verzoeken. Ik erken, dat het buitensluiten van verzoeken uit de gedachten van een Christen, een deel is van zijn plicht. Maar meen nooit dat dit een *doden* van de verzoeken is. En nu doe ik een beroep op uw eigen ervaring: is dit niet een gebruikelijke weg, die u volgt om uw verzoeken te doden?
- (2.) Een tweede weg, die sommigen kiezen, om hun verzoeken te weerstaan, is deze: *er zijn sommigen, die denken, dat het een uitnemend middel is de verzoeken een weinig te omhelzen, menende, dat een korte omhelzing van de verzoeking een doding van de verzoeking voor altijd ten gevolge zal hebben.* Komt het niet veelvuldig voor, dat sommige Christenen, wanneer zij aangevallen worden met een afgod of begeerlijkheid, zij deze weg van doding volgen, door ze eenmaal hun zin te geven, denkende, dat zij door slechts één keer aan de begeerlijkheid toe te geven, zij ze voor altijd zullen doden? Ik zeg, dat is een zeer gevaarlijke weg. Het gaat die mensen als iemand, die vuur wil blussen door er brandstof op te werpen. Het staat gelijk met vuur in uw boezem te nemen en te menen, dat u niet zult branden. Of te denken, dat u met pek kunt omgaan, zonder er door besmet te worden. Ik zeg u nogmaals, kies nooit deze weg in het weerstaan van de verzoeken, ze maar voor een enkele maal haar zin te geven. Want zo u ze maar éénmaal haar zin geeft, dan zult u gedwongen worden ze meer toe te staan.
- (3.) Een derde weg, die sommigen nemen in het weerstaan van de verzoeken, is deze: *zij trachten de verzoeking te weerstaan in eigen kracht.* Dat is ook een verkeerde weg. Ik zeg, indien u ernstig voorgenomen hebt de verzoeking krachtig te weerstaan en uw afgoden te doden, dan moet u worstelen in de kracht van Hem, Wiens naam is JEHOVAH. Een Christen zal nooit zijn doel bereiken, dan alleen wanneer hij strijdt met geleende kracht. Daarom, wanneer u ooit de strijd aanbindt met uw verzoeken, ga dan eerst naar de Kapitein der verlossing en zoek sterkte van Hem te verkrijgen. Ja, ik wil dit zeggen, wanneer een Christen uittrekt tot de strijd, dan moet hij dat woord tot Christus roepen: "*Meester, behoedt mij, want ik verga.*"
- (4.) Een vierde verkeerde weg, die sommigen inslaan, is deze: *sommigen denken hun verzoeken te overwinnen door de kracht van hun verstand.* Zij menen, als het ware, de verzoeken weg te redeneren. Inderdaad, ik erken, dat er een Godvruchtig, geestelijk en heilig redeneren tegen de verzoeken bestaat, wat

ik niet veroordeel. Zoals een Christen doet, als hij uitroept: *zal ik zo'n groot kwaad doen en zondigen tegen God? Of zal ik dat doen en het gezelschap en de gemeenschap met God verliezen? Of zal ik dat doen en het gezelschap en de omgang met de engelen verliezen? Of zal ik dat doen en mijn vrede kwijt raken?* Doch ik zeg dit: denk nooit, dat uw redeneerkracht de verzoeken zal overwinnen. Daarom zeg ik dit tot u: het is altijd goed in Christus tegen uw verzoeken te redeneren; dat is, wanneer u staat in Zijn kracht, redeneert ze dan weg. Maar ik zeg, vertrouw nooit op uw verstand, al is het ook nog zo helder, want het verstand zal u nooit brengen tot de overwinning, zo u er op rust.

- (5.) Een vijfde verkeerde weg, die door sommige mensen gekozen wordt om de overhand te krijgen tegen hun verzoeken, is deze: *zij menen ze meester te worden door ze slechts met een gedeelte van de wil en niet met de gehele wil toe te laten.* Het is duidelijk uit wat ik reeds eerder heb gezegd, dat zij, die verzocht worden tot een zonde en ze een beetje willen toegeven, doch niet alles wat zij verlangt willen doen, menen, dat zij, door iets in te willigen van wat de zonde verlangt, ze te zullen doden. Ik zeg tot dezulken, die in deze weg hebben getracht de verzoeken te bedwingen, zullen hebben ondervonden, dat het niets anders was dan in de gracht te duiken. Daarom is het een zeer dwaze weg.
- (6.) De zesde verkeerde weg om aan de verzoeken weerstand te bieden is deze: *sommigen, wanneer zij tot een of andere zonde verzocht worden, als bij voorbeeld tot onreinheid, willen de plaats verlaten waar zij verzocht werden en zullen een eenzaam leven zoeken.* Nu, ik zeg, het is goed de plaats te verlaten waar u de verzoeking hebt ontmoet, maar het is verkeerd daarop te rusten, alsof het een volledig weerstaan van de verzoeking is. Ik zeg tot de persoon, die daarop rust, dat, indien u nooit een voorwerp zoudt zien om de verzoeking op te wekken, uw hart er wel duizend aan u voor zal stellen.
- (7.) De zevende verkeerde weg, die sommigen nemen om hun verzoeken te weerstaan, is: *wanneer zij verzocht worden, dan zijn zij er op uit om de uitwendige poorten te bewaren, die anders door de duivel worden ingenomen.* Dit is van grote invloed op het afslaan van verzoeken. Vandaar hebben sommigen, uit een dwaze inbeelding, hun eigen ogen uitgestoken, opdat zij het voorwerp van hun verzoeking niet zouden aanzien. Anderen hebben zich, uit een verstandeloze waan, de tong uitgesneden, opdat zij niet zouden vloeken of zweren. Ik zeg, dat zij bij het gemis van hun ogen, het zevende gebod zouden overtreden en anderen bij het gemis van hun tong zouden toch het derde gebod overtreden; ofschoon zij geen tong in hun mond hadden, zouden zij evenwel God in hun hart vloeken. Ofschoon zij geen ogen in hun hoofd hadden, zouden zij toch huns naasten vrouw in hun hart begeren. Er kan een begerig hart zijn, terwijl er geen oog is, dat begeert.

(8.) De achtste verkeerde weg in het overwinnen van de verzoeking is de volgende: *meer tegenstand bieden aan de verzoeking dan aan de begeerlijkheden, dat is een verkeerde weg.* Wanneer de verzoeking aanvalt, dan verzetten sommigen zich en zij verzetten zich niet tegen de begeerlijkheid, die de verzoeking opwekt. Ik zal u zeggen wat het is, de verzoeking en niet de begeerlijkheid te weerstaan, het is hetzelfde als het afdammen van de stroom, terwijl men de fontein niet stopt, wat een daad is van ontstellende dwaasheid.

(9.) De laatste verkeerde weg, die ik zal noemen, is: dat mensen menen een zonde te weerstaan, door hun natuurlijke afkeer van die zonde. Maar ik mag tegen u zeggen, dat het blijken zal een toevlucht der leugenen te zijn. Ik zal nu niets meer zeggen van de eerste oorzaak, waardoor de duivel zoveel overwinningen behaalt, maar ik wil er alleen aan toevoegen, dat, indien iemand strijdt, laat hem wettiglijk strijden.

2. *De tweede oorzaak, waardoor de duivel zoveel overwinningen behaalt in deze oorlog, is de sterke onmatigheid van de geest, die wij hebben ten opzichte van de dingen van de wereld.* Ik zeg, het is onmogelijk, dat een onmatig Christen is een overwinnend Christen. Dit is duidelijk uit 1 Petrus 5:8, waar de apostel, aansporende tot het weerstaan van de duivel, als een noodzakelijke vereiste voor hem, die wil tegenstaan, er aan toevoegt: *Zijt nuchteren.* Alsook uit dit woord: *En een iegelijk, die om prijs strijdt, onthoudt zich in alles,* 1 Kor. 9:25. Ik zeg, gebrek van matigheid in onze bezigheid om de dingen van de wereld, is dikwijls de oorzaak, dat de duivel ons zo dikwijls overwint. Ik wens, dat u hierop acht zult geven. Ik denk, dat het onmogelijk is voor een werelds Christen, een overwinnend Christen te zijn. Helaas, denk om dat woord uit Pred. 3:11: *Ook heeft Hij de eeuw in hun hart gelegd.* Ik vrees, dat deze vreemde woorden waar zijn van vele belijders. De eeuw of de wereld is in uw binnenste genegenheden. De plezieren en aanlokkelikheden van de wereld zijn als zovele lafaards, die de overwinning verhinderen.

3. *De derde oorzaak is, dat wij geen gevoel hebben van onze onbekwaamheid, wanneer wij uittrekken tot de strijd.* Ik denk, dat het nodig is voor Christenen, wanneer zij zich gereed maken voor het gevecht, uit te roepen: *Ik vermag niets.* Maar als zij komen tot de worsteling, deze mannelijke taal te laten horen: *"Ik vermag alle dingen, door Christus, Die mij kracht geeft."* Een Christen is nooit beter geholpen in het weerstaan van de verzoeking, dan wanneer hij allerzwakst is in zijn eigen ogen, zoals er staat: *"Want als ik zwak ben, dan ben ik machtig",* 2 Kor. 12: 10. De kracht van een Christen hangt als het ware af van het besef van zijn eigen zwakheid. Het wil heel wat zeggen voor een Christen, te *bidden* uit geleende kracht en te *wandelen* door geleende kracht, maar het betekent niet minder voor hem, te *strijden* in geleende kracht. Ik wil dit zeggen: Ga nooit uit tot de strijd, zonder Christus in uw armen te nemen, zonder dat Hij uw voorhoede is. Het is inderdaad een gezegend Christen, die strijden kan in de kracht van Christus.

4. *De vierde oorzaak heeft veel invloed: het gemis van geloof en de kracht van het ongelooft, welke in vele worstelaars worden aangetroffen.* De apostel zegt: "Bovenal, neemt aan het schild des geloofs, met hetwelk gij al de vurige pijlen des bozen zult kunnen uitblussen", Ef. 6:16. Uit dit vers mogen wij, in het voorbijgaan, twee zaken opmerken:

- (1) Van al de stukken van de wapenrusting van een Christen behoort hij in het bijzonder geloof aan te nemen. Daarom wordt gezegd: *Bovenal, neemt aan het schild des geloofs.*
- (2) Wij mogen opmerken, dat geloof een algemeen overwinnaar is. Alsof gezegd werd: niets is in staat stand te houden tegen deze uitstekende strijder. Daarom lezen wij: *Waardoor gij kunt uitblussen.* Het is als het ware: er is geen verzoeking, waarmee u in aanraking kunt komen of geloof zal ze doven. Het is ook duidelijk uit 1 Petrus 5:9: "Denwelken wederstaat, vast zijnde in het geloof." Waaruit wij deze lering mogen trekken, dat gemis van geloof een Christen inderdaad zal te gronde doen gaan, wanneer hij aangevallen wordt. Ik ben er van overtuigd, dat er niets is, dat de duivel zoveel overwinningen bezorgt als het ongelooft; ongelooft verderft een Christen.

5. *Een vijfde oorzaak, dat een Christen zo dikwijls wordt overwonnen door zijn verzoeking is: onstandvastigheid in het volharden, in de strijd tegen de verzoeking.* Wilt u de reden weten, waarom een Christen het zo dikwijls moet afleggen tegen de verzoeking? Het is dit: hij strijdt slechts bij vlagen. Wij zijn niet standvastig en wij verzetten ons niet altijd tegen onze verzoeking. Het is een uitstekende beschrijving van de tegenstand die een Christen doet in deze tekst: "Denwelken wederstaat, vast zijnde in het geloof." Wij moeten de duivel niet alleen weerstaan bij opwelling, maar wij moeten hem gedurig weerstaan. Gebeurt het niet dikwijls, dat een Christen op de sabbatdag strijdt tegen een begeerlijkheid of afgod en dat hij ze reeds omhelsd heeft, vóór een nieuwe morgen verschenen is? Om zo te zeggen: hij zal vandaag zo'n afgod doorsteken en hij zal hem morgen kussen en omhelzen. Ik zeg, de onstandvastigheid van een Christen in zijn tegenstand tegen de duivel, doet hem vele overwinningen missen.

Ik wil dit alleen in het voorbijgaan zeggen: Geliefden in de Heere, wees toch vermaand, om meer standvastig te staan in de strijd tegen verzoeking. Hij is een uitnemend Christen, die nooit buiten een gevechtshouding, maar altijd gevechtssklaar is, die, hoewel hij niet altijd in gevecht is, toch altijd klaar staat voor de strijd. Het bezorgt de satan verscheidene overwinningen, omdat wij niet standvastig gereed zijn ons tegen hem te verzetten.

6. De zesde oorzaak van onze nederlagen is: gebrek van opmerking en een tekort in de waakzaamheid en omzichtigheid van een Christen. En daarom is dit woord geschreven: *Waakt en bidt, opdat u niet in verzoeking komt*, Matth. 26:41. En dit woord: *Zijt nuchteren en waakt*, 1 Petrus 5:8. Ik zeg u, een Christen behoort, als het ware, op zijn wachttorens te staan en alle bewegingen van zijn vijanden nauwkeurig

gade te slaan. Dit alleen wil ik zeggen: er zijn drie zaken, die een Christen nauwlettend behoort te beschouwen en waar te nemen.

- (1.) Een Christen behoort de bewegingen van Christus op te merken, Zijn komen en gaan.
- (2.) Een Christen behoort de bewegingen van de duivel waar te nemen.
- (3.) Een Christen behoort te letten op de bewegingen van zijn eigen hart. Dit alleen wil ik zeggen: een Christen, die veel bezig is in het waarnemen van de bewegingen van deze alliantie, zal een uitmuntend Christen zijn; niet alleen in het verstand, maar ook in de geest. Steelt de duivel niet dikwijls zijn overwinningen? Hij overvalt ons, zonder dat wij het gewaar worden of zonder dat wij weten, dat hij op ons loert. Het lijdt geen twijfel, veelvuldige ervaring heeft het bevestigd, de duivel is dikwijls reeds in ons hart, zelfs vóór wij hem gewaar worden.

7. *De zevende oorzaak van des satans overwinningen is deze: dat Christenen niet bezig zijn de zonde in haar kiem en eerste beginsel te weerstaan en verzoeken niet bij hun eerste aanval tegen te staan. Want, zonder twijfel, het is gemakkelijker de zonde in de kiem te doden, dan wanneer ze wortel geschoten heeft. Het is gemakkelijker een eerste aanval van verzoeken af te slaan, dan een tweede, want hoe vaker verzoeken aanvallen, hoe sterker zij worden, indien wij ons niet verzetten. Ik wens, dat u in het voorbijgaan op deze twee dingen wilt letten:*

- (1.) De eerste aanval van de verzoeking is het meest verleidelijk, met andere woorden: het eerste aanbod van de verzoeking is het meest aangenaam.
- (2.) De eerste aanval van de verzoeking is het zwakst, wanneer u niet tegenstaat.

8. *De achtste oorzaak, waardoor de satan overwinningen behaalt, is deze: er bestaat een vervloekte overeenstemming tussen de levende begeerlijkheden in ons en de sterke verzoeken van buiten. De duivel verzoekt ons nooit, of zijn verzoeking heeft een vriend in ons hart. Wanneer de duivel aankomt met een verzoeking, dan is er iets in u, dat roept: doe open, doe open voor de verzoeking! Er is geen twijfel aan, of deze razende begeerlijkheden in ons zijn machtige voorspraken om de verzoeking te omhelzen. Zij bepleiten als het ware, gelijk advocaten, de belangen van de duivel. Er is, om zo te zeggen, een verraderlijke Ziba in ons, die ons bedriegt. Tenzij het vervloekte samenspannen tussen de verzoeking en de begeerlijkheden verbroken wordt, is het onmogelijk voor ons de overhand te verkrijgen.*

9. *De negende oorzaak, waardoor de satan zo dikwijls victorie kan blazen en waardoor een Christen zo dikwijls door zijn verzoeken wordt onder de voet gelopen, is deze: geveinsdheid en gebrek van waarheid in het binnenste en het gebrek van de genade van oprechtheid. Hiervandaan dat woord, Ef. 6: 14, als de apostel de overige stukken van de wapenrusting in de strijd wil zien gebracht, begint hij zo: "Staat dan, uw lendenen omgord hebbende met de waarheid." Dit kan niet anders betekenen dan: Wees*

omhangen met de genade der oprechtheid. Zolang geveinsdheid in onze harten regeert, zal de duivel niet veel moeite hebben ons te verslaan en ons onder zijn voeten te vertreden.

II. Het tweede, waarover wij nu zullen spreken is dit: dat de duivel gebruik maakt van verschillende verzoeken, waardoor hij een Christen afhoudt van het waarnemen van de plichten en wel inzonderheid van het gebed. En daar, naar ik vrees, het verzuim van het eenzaam gebed veel onder ons voorkomt, wil ik u vragen, uw harten te onderzoeken of niet enige van deze verzoeken de overwinning over u behaald hebben.

1. *De eerste aanvechting, waarmee de duivel tracht een Christen van de plicht, inzonderheid van het gebed, af te houden, is deze: "o", zegt een Christen; "waarom zou ik bidden? Als ik een uitverkorene ben, ga ik naar de hemel of ik bid of niet. En ben ik een verworping, ik zal er niet beter door worden, al bid ik ook al mijn dagen."* Dit is een sterke verzoeking van de duivel, waarmee hij een Christen verwart en terughoudt van zijn plicht. Ik wil alleen dit zeggen tot u, die op deze wijze aangevochten wordt: kunt u het niet zó beantwoorden: - en ik denk, dat het 't beste antwoord zal zijn - **"Wat betreft mijn verkiezing of mijn verwerping, dat is niet de regel waarnaar ik moet wandelen, maar Gods Woord is het voorschrift van mijn wandel.** Het besluit van God en de verborgen wil van God is niet mijn regel. Zolang dit voorschrift in de Bijbel staat: *Bidt zonder ophouden*, dan behoort ik dat te gehoorzamen, ofschoon ik ook wist, dat ik verworpen was." Ik zeg u dit, dat het redeneren van de satan hetzelfde is, als dat men verlangen zou, dat een zeilschip zal varen zonder zeilen, of dat men van iemand verlangt bij een ladder zonder sporten op te gaan. Zijn niet het gebed, de doding der zonden, heiligheid, geduld en nederigheid, als het ware de sporten van de ladder waarlangs wij moeten opstijgen naar de heilige plaats?
2. *Er is een tweede verzoeking van de duivel, waardoor hij een Christen van zijn plicht afhoudt.* Hij zal een Christen aanraden het gebed nog even uit te stellen, met deze gedachte: *als je bij een volgende gelegenheid gaat bidden, zul je wel meer vrijmoedigheid hebben.* Sommige Christenen menen, dat, indien zij het gebed twee dagen nalaten, zij meer vrijmoedigheid zullen hebben in hun volgende toenadering tot God, na de twee dagen in welke zij het gemist hebben, dan wanneer zij alle drie dagen hadden gebeden. De duivel zal sommigen verzoeken zich op dergelijke gronden van de plicht te onttrekken; hij zegt: bidt nú niet, morgen zul je meer vrijmoedigheid hebben. Wanneer een Christen de bewegingen in zijn eigen hart nagaat, zal hij zien dat deze aanvechting van de duivel komt.
3. *Hij heeft een derde list, waardoor hij tracht een Christen van de plicht terug te houden en het is deze: "o", zegt hij, "bid nu niet, want je bent nu niet in een goede en geestelijke gesteldheid."* Hij zou willen, dat u de plicht verzaakt en waarom? Omdat u niet

zijt in een geestelijke gemoedsgesteldheid, uw ziel is in banden en u leeft op een afstand van God. Nu, zeg tegen de duivel, wanneer hij u aldus verzoekt: *wat een arme redenering is dit!* Iemand is ziek en daarom moet hij niet naar de dokter gaan; iemand is behoeftig en daarom moet hij niet vragen; iemand is verdwaald en daarom moet hij niet naar de goede weg vragen; iemand is gewond en hij moet geen gebruik maken van een middel om hem te genezen? Nu, als u in geen goede gesteldheid bent, wat is meer geschikt dan het gebed om u te herstellen? U moet zelfs bidden om een goede gesteldheid, wanneer u die niet hebt. Het kan nooit een gegronde verontschuldiging zijn, te zeggen: ik moet het gebed nalaten, omdat ik niet goed geschikt ben. Het is hetzelfde, alsof iemand, die vol vlekken zit, zei: *daarom moet ik mij niet wassen.*

4. *De vierde aanvechting is deze: "helaas", zegt iemand, "ik moet niet bidden, daar ik mij meer bezondig in het bidden, dan wanneer ik het nalaat. Het was beter voor mij, nooit mijn knieën te buigen, want ik denk, dat ik God nooit meer beledig, dan wanneer ik bid. Behoor ik mij dan niet van bidden te onthouden?"* Ik erken, dat het een sterke verzoeking is. Doch ik zal ze kort voor u weerleggen.

(1.) Houdt niet op met bidden vanwege de aanvechtingen om het gebed na te laten. Zou u het nalaten, omdat uw gestalte in het gebed niet is zoals het behoort te zijn? Ik ben er zeker van, dat dit geen goede Godgeleerdheid is.

(2.) Ik wil dit tot u zeggen: misschien ziet u uw zonden beter, wanneer u bidt, dan wanneer u niet bidt. Daarom, Christenen, wacht u voor zo'n dwaling. Sommigen menen, dat hun hart nooit meer lichtvaardig en hoerachtig is, dan wanneer zij tot het gebed gaan. Ik zeg, misschien is het niet zo, maar u denkt, dat het zo is. Wellicht vindt u in het gebed meer wereldsgezindheid in u, dan wanneer u niet in het gebed zijt.

(3.) Ik wil u dit zeggen: ik vermaan u, in Zijn naam, geef het niet op. Want ofschoon u nooit iets vorderen zoudt door uw gebeden, het is uw voorrecht, dat u mag bidden. Ik verzeker u, de dag komt, dat u niet meer kunt bidden.

5. *De vijfde list van de duivel, waardoor hij een Christen van de plicht zoekt af te houden, is deze: "helaas!" zegt een Christen, "ik zal maar niet meer bidden, daar ik er geen voordeel door behaal en ik er niet door vorder. Ik ga nooit bidden of ik kom ervandaan als een groter atheïst en nog meer vervreemd van God, dan ik tevoren was. Ik kom nooit van het gebed, of mijn begeerlijkheden en afgoden hebben mij nog meer in hun macht dan tevoren. Moet ik dan nog bidden?"*

Ja, zeg ik u, niettegenstaande dat alles, moet u toch bidden. Ik wil alleen dit zeggen, op de aanvechting, dat u geen winst behaalt in het gebed: denkt u dat het goede Godgeleerdheid is, het gebed te verwerpen omdat u, door uw eigen zonde, geen voordeel hebt in het gebed? Is het rechtvaardig een dokter te verwijten, dat hij geen ervaring heeft, terwijl door een of ander verzuim van de patiënt de geneesmiddelen krachteloos worden gemaakt? Ik zeg: hoewel u nooit

enige beterschap gewaar werd door het gebed, u moet evenwel bidden. Ik denk dat, indien u geen woord had te zeggen in het gebed tot God dan *dit* en *o*, dat wij het in oprechtheid konden zeggen: "Heere, dit zijn slechte dagen voor mij, maar ik zie uit naar beter." En: "o, dat het met mij was als in de dagen van ouds, als in de dagen der eeuwen!" Ik zeg daarom, laat nooit het gebed los, hoewel u er geen voordeel uit trekt en uw verstand zegt: *ik word er niet beter van*, toch zal de tijd ook u leren, dat Godzaligheid een groot gewin is, met vergenoeging.

6. *De zesde verzoeking, waarmee de satan komt, om een Christen van de plicht af te leiden, is deze: "helaas!" zeggen sommigen, "ik vrees, dat ik geen recht heb tot het doen van die plicht, ik vrees, dat ik niet gemachtigd ben tot die plicht."* Dat is een bekende sprong van de duivel, om een Christen de oefening van het geloof te beletten: "hoe graag zou ik geloven, maar helaas, ik vrees geen recht te hebben."

Ik zal u vertellen, wat u een recht geeft. Hebt u behoefte, bent u in nood?

Ja, zegt u.

Dan zeg ik u, *dat geeft u recht op de belofte.*

Hebt u een verlangen Christus te bezitten?

Ja, zegt u, *ik zou Hem gaarne hebben.*

Dan zeg ik u, *dat geeft u recht op de belofte.*

Nu, indien behoefte en verlangen u een recht geven op de belofte, wie heeft ze dan nodig? Want indien er sommigen zijn, die het recht, *uit verlangen*, missen, dan hebt u nochtans het recht *uit behoefte*.

7. *De zevende verhindering door de duivel is deze: hij werpt iets in onze weg, dat ons afleidt, dat wel geoorloofd is in zichzelf, maar dat ons van het beoefenen van de plicht afhoudt.* Als hij kans ziet, werpt hij ons in, iets te doen in ons wettig beroep, wanneer wij tot het gebed gaan. En hoeveel zijn tevreden en verblijd iets te hebben, dat op een wettige verhindering van het waarnemen van het gebed lijkt. Welk een hopeloos verraad van onze harten!

8. *De laatste verzoeking, waarin de verzoeker grote listigheid toont, is, dat hij tracht een Christen van het gebed af te houden, door hem te doen geloven, dat hij meer vrijheid zal hebben in het bidden, wanneer hij dat doet in zijn gedachten, op en neer wandelende in zijn kamer, dan wanneer hij opzettelijk, op zijn knieën gaat.* Sommige Christenen denken, dat wanneer zij bidden en tegelijk hun kamer op en neer gaan, zij meer aandacht hebben, dan wanneer zij op hun knieën liggen en dat zij dan een meer bedaarde en plechtige toegang tot God hebben. Velen schijnen dit te doen en daarvan een gewoonte te maken. Ofschoon ik niet durf te ontkennen, dat er sommige Christenen zijn, die op deze wijze bidden, en bevinden, dat zij meer vrijheid in het gebed hebben, in hun gedachten, terwijl zij heen en weer lopen dan dat zij op hun knieën tot God bidden in een meer eerbiedige, ernstige afzondering, toch zeg ik, dat, indien uw vrijmoedigheid vast zit aan het

bidden in uw gedachten, indien dat u verhindert op uw knieën te gaan, dan mag u wel vrezén, dat er een verzoeking in ligt.

Ik denk dat het nodig en nuttig zijn iets dieper op dit vraagstuk in te gaan, maar bij deze gelegenheid zullen we er niet langer bij stil staan. Wat is de reden, dat sommige Christenen geen vrijmoedigheid hebben, wanneer zij hun knieën voor God buigen en vrijheid en verkwikking vinden, wanneer zij in hun gedachten bidden en in beweging zijn? Misschien zullen wij bij een andere gelegenheid nog iets over dit geval zeggen, daar er nu geen tijd voor is en ik nog met enkele woorden wil aandringen naar aanleiding van hetgeen ik heb gesproken.

- (1.) De eerste zaak, die ik op u wil aandringen uit hetgeen wij besproken hebben, is deze: *ik beveel u, dat u zult gedenken aan al de beloften, aan al de dreigementen en vloeken, die in het Boek geschreven staan en dat u deze avond, nog deze avond, uw namen zult opgeven aan Jezus Christus, om soldaten te worden onder Zijn vlag en banier.* Dat is de voornamé inhoud van alles, dat ik heb te zeggen. O, sta in deze avond op, u, die gestreden hebt tegen Christus, tegen de hemel en tegen God. Ik gebied u, dat u deze avond, nog deze avond de wapens van uw opstand uit uw hand zult laten vallen en dat u genade van God zult zoeken. En dat u nooit meer zult strijden onder de vervloekte banieren van hem, die is de vorst der duisternis, maar dat u zult komen en strijden onder de banier van Hem, Die de Vorst en Overste Leidsman van onze zaligheid is? Ik behoef u deze vraag niet te stellen: hebt u het voornemen soldaten te worden, onder de Zoon van God? Er is geen twijfel aan of wij allen zullen zeggen: wie zou zo wreed zijn over zichzelf, om te weigeren, te strijden onder Christus' banier? O, dat hier inderdaad niemand zo wreed zal zijn over zichzelf!

Ik herinner mij een merkwaardige uitdrukking uit het boek Job, hoofdstuk 15:25 en 26, waar hij sprekende van de godloos man, hem beschrijft onder deze drie kentekenen, welke naar ik vrees ook de merktekenen en de praktijk van velen onder ons zijn.

1ste. *Hij strekt tegen God zijn hand uit.* Is het geen geweldige daad van onbeschaamdheid, zijn hand als het ware uit te strekken om tegen God te strijden en samen te spannen? Om openlijk de oorlog te verklaren aan de verhoogde Vorst van Israël?

2^e Er is een tweede kenteken genoemd bij de beschrijving van het gedrag van de godlozen: *Tegen de Almachtige stelt hij zich geweldiglijk aan.* Is dat niet een vreemde uitdrukking? Niet alleen strekt hij zijn hand uit tegen God, maar hij tracht en doet zijn best zichzelf te versterken, in zijn weerstand tegen God. Het is alsof hij probeert zijn harnas aan te trekken, om zich krachtig tegen de Almachtige te verzetten.

3^e Het derde kenteken is nog al wonderlijker en vreemder dan de andere: *Hij loopt tegen God aan.* Vindt u niet, dat het een vreemde en onbekende manier van verzet is, dat iemand tegen God aanloopt? Kan iemand van ons zich

voorstellen, dat er ergens zo'n mens te vinden is, zo waanzinnig, ja zó gek is dat hij niet alleen zijn hand uitstrekt tegen God, maar zich zelfs tegen God versterkt, ja, tegen God aanloopt? Ik zou tegen zo iemand niet anders zeggen, dan: *het is u hard de verzenen tegen de prikkels te slaan.*

Ik wil u allen, die hier zijt, vragen: wilt u voornemen en van plan zijn, door de kracht en genade van God, nooit meer tegen God samen te spannen met uw verdorvenheden en afgoden! O, vraag het uw eigen harten: wilt u in deze avond voornemen nooit meer partij te kiezen voor verzoeken of voor de duivel? Ik zeg: *gezegend is hij, die zich dat voorgenomen heeft!*

(2.) Er is een tweede zaak, die ik wil zeggen om bij u aan te dringen. *Het is dit: o Christenen, wees verblijd en laat uw hart zich verheugen, uw overwinning is zeker.* Worstel met uw verdorvenheden en voer er een geestelijke oorlog tegen, de overwinning is zeker. De zekerheid van de overwinning van een Christen is gevestigd op gouden pilaren en gegrond op vaste fondamente.

a. *De eerste zaak waarop de zekerheid van de zegepraal van een Christen is gegrondvest is: het onveranderlijke Woord en de vastheid van de belofte Gods.* O Christenen, die betrokken zijt in deze oorlog, verblijd u zelf hier in: er is een woord voortgekomen uit de mond van Hem, Die onveranderlijk is, dat u overwinnaars zult zijn. Het staat er duidelijk: "De God des vredes zal de satan haast onder uw voeten verpletteren", Rom. 16:20. Het is even onmogelijk dat een Christen geen overwinnaar zal zijn, als het onmogelijk is dat God zou liegen. O Christenen, die in deze oorlog zijt gewikkeld, hebt u niet het Woord van God in onderpand voor uw overwinning? Zult u dan niet overwinnen? Het is even onmogelijk voor de duivel, een Christen te overwinnen als de Bijbel tot een leugenboek te maken.

b. *De tweede gouden pilaar, waarop de zekerheid van eens Christens eeuwige zegepraal rust, is: de voorspraak van Christus.* O Christen, die in de strijd bent gewikkeld en in gedurige worstelingen met de duivel, de zekerheid van uw overwinning is gegrond op de voorspraak van Christus! Wat is het werk van Christus in de hemel? O Christenen, in wie Christus woont, de Hoop der heerlijkheid, ik zal u zeggen wat Zijn werk is. Hij bidt dag en nacht, dat ons geloof niet ophoudt wanneer de satan zoekt ons te ziften als de tarwe. Nu, Christus kan niet te kort schieten in Zijn voorbede en daarom kan een Christen niet te kort schieten in de overwinning. Zal Christus voor u bidden en zou u dan niet triomferen? Zal het gebed van Mozes op de berg de overwinning van Jozua in de vallei betekenen en zal niet het gebed van Hem, Die de geestelijke Mozes is, uw overwinning betekenen? O Christenen, u mocht het triomflied reeds aanheffen vóór de overwinning.

c. *De zekerheid van eens Christens overwinning is gegrond op de overwinning van Christus over onze verzoeken.* Heeft Christus de duivel overwonnen? Dat is

een onderpand, dat ook u zult zegevieren. Wees er zeker van, daar Christus de overheden en machten overwonnen heeft, zult u ook geholpen worden, door al uw verzoeken heen te komen. O dat zoete, dat kostelijke en verkwikkende woord: "*Hebt goeden moed, want Ik heb de wereld overwonnen.*" Daarom zult ook u overwinnen. Ik zeg, de overwinning van Christus is de oorzaak van de overwinning van een Christen.

- d. *De vierde gouden pilaar en het vaste fundament van eens Christens overwinning is: de onveranderlijkheid van Christus' koop en de uiterste onmogelijkheid, dat Hij iets verliezen zal van alles, waarvoor Hij zijn leven heeft afgelegd.* Is Christus gestorven en zult u niet overwinnen? Ik wil een Christen hiermee troosten: Christus' dood is de grondslag van de zekerheid van uw overwinning. Heeft Christus de prijs voor u betaald en voor uw ziel en zal Hij teleurgesteld worden? O, de dag komt, wanneer Christus zal zien de arbeid Zijner ziel.
- e. *De vijfde gouden pilaar en de zekerheid van eens Christens overwinning is deze: de zekerheid van de almacht Gods werd toegezegd ten behoeve van een Christen en wie kan tegen Hem bestaan?* Daarom zeg ik: welke duivel, welke verzoeking, welke begeerlijkheid kan hen overwinnen, die Almacht tot hun hulp hebben? Dit is duidelijk, dat de Almacht Gods werd beloofd ten behoeve van een Christen. "Die u in de kracht Gods bewaard wordt tot de zaligheid", 1 Petrus 1:5. Ik herhaal, het is onmogelijk, dat u geheel zult worden overwonnen, omdat Almacht uw hulp is. Hiervandaan dat woord: "Mijn Vader, Die ze Mij gegeven heeft, is meerder dan allen en niemand kan ze rukken uit de hand Mijns Vaders", Joh. 10: 29. En een ander woord: "Want Hij is meerder, Die in u is, dan die in de wereld is", 1 Joh. 4:4. Inderdaad, ik erken, de duivel zal soms een Christen verzoeken als een briesende leeuw en soms als een engel des lichts. Maar toch zeg ik: troost uzelf hier mede, u zult in het eind overwinnaar zijn. En waarom? Want als ik zwak ben, dan ben ik machtig, want Almacht staat gereed tot mijn hulp. O Christen, vrees niet, u zult eens treden op de hoge plaatsen van uw vijanden, omdat de Almachtige God aan uw zijde is en Hij kan door niemand worden overwonnen.
- f. *Er is een zesde gouden pilaar, welke de overwinning van een Christen zeker maakt en zij is: Christus' trouw, Zijn waarheid en Zijn eer, die een onderpand zijn voor eens Christens zegepraal.* Zijn onwankelbare trouw: aan Christus is opgedragen, al de gegevenen van de Vader te bewaren en Hij zal dit verslag uitbrengen aan Zijn Vader: "Die Gij Mij gegeven hebt, heb Ik bewaard en niemand uit hen is verloren gegaan." Indien ik zo mag spreken, zonder iets te kort te doen aan de dierbaarheid van Christus, het zou een vlek op Hem zijn, zo iemand van de vrijgekochten zou worden achtergelaten. De eer van Christus is verbonden aan de overwinning van de heiligen. Daarom zal Christus in de grote dag dit verslag uitbrengen: "Die Gij Mij gegeven hebt,

heb Ik bewaard en niemand uit hen is verloren gegaan, dan de zoon der verderfenis, opdat de Schrift vervuld worde."

- g. *In noem nog deze zevende pilaar en vaste grond van eens Christens overwinning en dat is: die voortdurende en krachtige invloeden des hemels, die aan een Christen beloofd zijn, om hem te heipen wanneer hij in verlegenheid zal zijn.* Bent u onder een beproeving? U mag op de belofte zien. Er is geen beproeving of verzoeking, welke een Christen ontmoet, of er is een belofte in het verbond der genade, tot welke u mocht gaan om zo'n verzoeking te kunnen weerstaan.

Nu, ik mag dan zeggen, daar de zekerheid van eens Christens overwinning rust op deze zeven gouden pilaren en vaste grondslagen: o Christenen, zou u dan niet verheugd zijn? Is dit geen goede tijding uit een ver land en is het geen koud water op een vermoeide ziel, dat er zo'n besluit genomen is in de hemel, dat het onmogelijk is, dat u overwonnen zult worden? Nu, mag dit u niet verblijden, dat u zeker bent van de overwinning?

Nu dan, wilt u niet, nog deze avond, aangenomen worden in deze oorlog? Ik raad u aan, omdat het zeker is dat u de overwinning in deze oorlog zult behalen, kom en leg de wapens van uw opstand neer! Een Christen mag zeggen, hoewel ook al de duivels in de hel op mij aanvallen: *Die met ons zijn, zijn meerder dan die tegen ons zijn.* Ja, hij mag uitroepen met meer vrijmoedigheid en vertrouwen: Ofschoon ook een leger mij belegerde en mij rondom zou bezetten, ik zal niet vrezen, want de Heere is met mij. O, begeert u geen deelgenoot te zijn in deze uitnemende stand en staat des levens, een strijder te zijn onder de banier van de Heere Jezus? O, hebt u voorgenomen nog langer tegen Christus te strijden?

Indien er nog tijd over was, zou ik u veel bewijzen geven dat velen, die hier zijn, strijders zijn tegen God. O, dat u wilde aannemen en geloven, dat u nooit voor Christus zult strijden, die er nooit van overtuigd geworden zijt, dat u tegenstanders van Hem bent. Zolang u daarvan niet overtuigd bent, is het onmogelijk dat u tot deze oorlog zult worden aangenomen.

En om sterk bij u aan te dringen, zo zeg ik, dat binnenkort de dag komt, wanneer u zult zeggen: *o, dat ik tot mijn knieën in het bloed gestaan had, strijdende tegen mijn begeerlijkheden!* Ik bid u, welk een dag zal het zijn, wanneer u en uw begeerlijkheden zullen staan voor de rechterstoel van Christus?

O, Christenen, wat een gezegend gevecht zou het zijn, al uw afgoden en begeerlijkheden dodelijk gewond aan uw voeten te zien liggen, hun laatste adem uitblazende! O, welk een gezegende uitkomst! Zou het niet zijn, als het leven en de opstanding uit de doden? Wanneer zal de dag komen, wanneer er geen Dagon meer in onze harten zal zijn of hij zal moeten vallen voor Hem, Die is de Heere van de koningen der aarde, wanneer er geen enkele afgod meer zal zijn in deze onze ontrouwe harten? Wanneer zal de dag aanbreken, dat alles zal onderworpen

zijn aan Jezus Christus, wanneer er een eeuwige en algemene onderwerping van onze harten aan Hem zal zijn?

O, dat ik de tong van een engel had, om u tot deze heilige oorlog op te wekken. Ik beveel u, treed toe en laat u aannemen om te strijden. Denkt u nooit aan het woord dat tegen u gezegd zal worden, wanneer de strijd zal zijn afgelopen? De stervende Paulus gaf dit getuigenis, toen de strijd afliep: *Ik heb de goede strijd gestreden*, 2 Tim. 4:8. U zult nooit berouw hebben, dat u deze strijd gestreden hebt. De dag komt, wanneer u zult staan op de scheidslijn tussen tijd en eeuwigheid, wanneer dat ene woord: *Ik heb de goede strijd des geloofs gestreden*, u meer troost zal verschaffen, dan dat u eigenaar zou worden van al de koninkrijken der wereld. O, geloof het, geloof het, neem dit voor uw plicht en werk: *de duivel te weerstaan en hij zal van u vlieden*. Ik zeg u, houd stand tegen hem en weiger zijn verzoeken te omhelzen en u zult bevinden, dat hij als een lafaard zal verdwijnen.

Nu Hem, Die machtig is u te overreden deze gezegende oorlog te beginnen, zij alle lof en eer. Amen.

TWEEDE PREEK

DE DUIVEL WEERSTAAN EN OP DE VLUCHT GEDREVEN

Wederstaat den duivel, en hij zal van u vlieden. Jacobus 4: 7

Tweede preek

Het is een onveranderlijk besluit en een instelling van de hemel, dat een Christen zolang hij verkeert in de tenten der sterfelijkheid en als een vreemdeling op de aarde leeft, en het huis des Vaders nog niet heeft bereikt, zijn leven een voortdurende oorlog zal blijven tussen vlees en geest. Een strijd tussen de wet, die in zijn leden is en de wet zijns gemoeds. Hoewel er velen zijn, die de naam van Christen dragen, moeten wij van een groot gedeelte zeggen, dat zij de strijd met hun afgoden gestaakt hebben en dat zij ontrouwe krijgsknechten zijn, in dat uitnemende werk van *de duivel te weerstaan*.

Ik zal nu komen tot de woorden, waarin ik u gezegd heb, dat wij hadden voorgenomen van vier zaken te spreken.

I. *De eerste zaak is: dat het de plicht van iedere Christen is, met geheel zijn kracht en met grote naarstigheit, de duivel en zijn verzoekingten te weerstaan. Het woord dat in de grondtekst gebruikt wordt, geeft te kennen zo'n tegenstand, dat wij de duivel geen haarbreed uit de weg moeten gaan, maar dat wij ons tegen hem behoren te verzetten met al onze macht.*

Hierover sprekende, hebben wij verschillende zaken en omstandigheden genoemd en er zijn nog verschillende dingen overgebleven, die wij u uit deze waarheid wenssen voor te stellen. Het is de plicht van de Christen, de duivel en zijn listen krachtdadig tegen te staan.

De eerste zaak, waarvan ik heden zal spreken, is: *u aan te tonen de fouten, die sommigen maken, die denken dat zij de duivel hebben overwonnen, maar die hem in werkelijkheid niet overwonnen hebben.* Zijn er niet velen, die menen dat de duivel reeds is verslagen en de bitterheid van de dood is geweken, maar die zich vergissen, omdat het met hen niet is zoals zij menen.

1. De eerste oorzaak van deze vergissing, dat personen menen dat de duivel en hun begeerlijkheden zijn verslagen, terwijl het niet zo is, is deze: *omdat hun begeerlijkheden en afgoden slapen, daarom menen zij dat zij overwonnen zijn.* Weet dat er een onderscheid is tussen deze twee gevallen: een afgod of begeerlijkheid kan slapen in iemands hart, wanneer ze niet zijn gedood of onderworpen. Wij weten niet te onderscheiden tussen een slapende begeerlijkheid en een gedode begeerlijkheid.

Ik zal alleen, om het u duidelijk te maken, deze vier zaken aan u voorstellen, waardoor een Christen kan weten of zijn begeerlijkheden slapen of gedood zijn.

- (1) Het eerste middel, waardoor u het te weten kunt komen, is dit: wanneer uw begeerlijkheden zijn onderworpen en gedood, dan zult u een sterke haat en afschuw gewaar worden tegen die lust of begeerlijkheid, wanneer ze gedood is. Maar als ze slechts voor een tijdje slaapt of zich stil houdt, dan zult u enigszins onverschillig staan tegenover die lust of afgod, ofschoon u ze voor een tijd ontvlucht en ze niet uw vurige liefde heeft.
- (2) Ik geef u een tweede middel, waardoor u de proef mocht nemen, een middel, waardoor u uzelf nog nauwer kunt onderzoeken en het is dit: indien uw begeerlijkheden zijn gedood, dan zal uw liefde tot Christus en uw blijdschap in Hem, toenemen. Maar indien ze slechts liggen te slapen in uw hart, dan zal uw liefde tot Christus niet veel toenemen en niet merkbaar aanwakkeren. Dit zal u hierdoor duidelijk worden: indien een deel van uw hart vast zat aan zo'n afgod en die afgod is nu dood in uw genegenheid, dan zult u dat deel van uw hart, waar tevoren die afgod woonde, aan Christus geven. Nu, ik wil u deze vraag stellen: neemt uw eerbied voor Christus toe of niet? Indien niet, dan slapen uw lusten en afgoden slechts, dan zijn zij niet dood. Zo ik gebruik mag maken van de woorden, welke Christus sprak in een andere betekenis: *Het kind is niet gestorven, maar het slaapt*, dan vrees ik dat u ons belachen zult, Markus 5:39.
- (3) Het derde middel, waardoor u weten mocht, of uw begeerlijkheid dood is of slaapt, is dit: is uw vermaak in de plicht groter geworden door het doden van uw afgod? Nu, ik zeg, indien uw afgod waarlijk gedood is, dan is vermaak in de plicht een onafscheidelijk vriend. Maar indien uw begeerlijkheid slechts slaapt, één tegen honderd, dan is uw genoegen in de plicht in verval. Daarom kunt u hierdoor altijd weten of uw afgod slaapt of dood is.
- (4) Het vierde middel, waardoor u kunt beproeven of uw afgod slaapt of gedood is, is het volgende: onderzoek of u vordert in het werk van heiligmaking. Het toenemen in de doding van zonde gaat altijd samen met het toenemen in de heiligmaking. Indien uw gelijkvormigheid aan de dierbare Christus niet is toegenomen, dat is een bewijs, dat uw afgod niet dood is, maar slaapt. Ik wens, dat u uw aandacht zult schenken aan dit woord van Christus, opdat u uzelf daaraan zult toetsen: "Wanneer de sterkgewapende zijn hof bewaart, is alles wat hij heeft in vrede." Vindt u uw afgod niet wakende, vrees dan, dat de sterkgewapende uw huis vast bewaart. Ach, somtijds bewoont de duivel ons hart en maakt zo weinig lawaai, dat wij nauwelijks gewaar kunnen worden, dat hij er is.

2. De tweede oorzaak van onze vergissing is deze: *velen menen, dat hun afgoden en begeerlijkheden zijn gedood, omdat zij zijn bedwongen*. Nu, ik wil u dit voorleggen: er is onderscheid tussen 'n afgod en begeerlijkheid, wanneer zij gedood of wanneer zij bedwongen zijn. Er is geen twijfel aan of een begeerlijkheid mag bedwongen zijn in

haar werkingen, wanneer zij niet is gedood in de wortel. Nu, meen niet, dat uw afgod niet weer zal opstaan, wanneer hij alleen bedwongen is.

3. Een derde grond waarop u een vergissing maakt, is deze: *velen denken, dat zij hun afgoden overwonnen hebben, omdat zij stil zijn.* U moet weten, dat er verschil tussen is, wanneer een begeerlijkheid zich terugtrekt of dat zij uitgeworpen is. Want het is zeker, dat de duivel zich soms vrijwillig zal terugtrekken, wanneer hij niet is uitgeworpen door kracht.

- a. Wanneer er een verandering is in een persoon, van een zichtbaar, schandelijk, godloos leven tot een ingetogen, zedig gedrag en wandel. De duivel zal zich vrijwillig terugtrekken, wanneer de verandering alleen is van een openbare godloosheid tot een meer beschaafde, zedige wandel.
- b. De tweede tijd, wanneer de duivel met toestemming zich verbergt en niet uitgeworpen wordt met kracht, is, wanneer er een verandering plaats heeft van godloosheid tot geveinsdheid en tot het zich toe-eigenen van Christus, enkel op een belijdenis. De duivel heeft niets tegen op zo'n verandering en deze twee vrijwillige veranderingen maakt de duivel. Nu, ik wens, dat u hieraan aandacht zult schenken en dat u uwe harten zult doorzoeken of de duivel uitgeworpen is, of dat hij vrijwillig is verdwenen.

4. Er is een vierde oorzaak van vergissing, *velen menen, dat zij de duivel hebben overwonnen, omdat zij hem deden terugdeinzen.* Nu, maak onderscheid tussen een teruggeworpen duivel en een duivel, die overwonnen is. Want zonder twijfel mag de duivel, wanneer hij een Christen aanvalt, zich terugtrekken om weder te komen en aan te vallen met groter kracht.

5. De vijfde grond, waarop velen zich vergissen, is: *sommigen menen, dat hun overwinningen over de duivel van meer betekenis zijn, dan zij werkelijk zijn.* En dat ze van weinig betekenis zijn, dat is een gevolg van gebrek van waakzaamheid en zelfonderzoek. Sommigen zijn zo zeer vreemdelingen van hun eigen hart, dat zij inderdaad niet weten, hoe grote voordelen de duivel en zijn werken in hen bereiken.

II. Waar ik ten tweede over spreken zal, *zijn negen of tien voorwendsels, waarvan onze harten gebruik maken, om de verzoeking te omhelzen, wanneer wij verzocht worden.* En indien u uzelf nauw wilt onderzoeken, zult u gewaar worden, dat, wanneer u van de duivel wordt aangetast, u één van deze voorwendsels gebruikt, om aan de verzoeking gehoor te geven.

1. Het eerste voorwendsel en de listige redenering, waarvan onze harten gebruik maken, om de verzoeking aan te nemen, is deze: *onze harten zullen ons overreden om een verzoeking aan te nemen om een andere te ontwijken.* Ik wil het u duidelijk maken: als iemand wordt geroepen in het openbaar te bidden, te midden van zijn medechristenen, kan hij de roeping tot het gebed afslaan, omdat hij bij zichzelf

denkt: of ik goed of niet goed bid, ik zal aan verzoeken onderworpen zijn. Bid ik goed, dan ben ik onderhevig aan de verzoeking tot hoogmoed en bid ik niet goed, dan ben ik onderhevig aan de verzoeking tot onvergenoegdheid en angst. Daardoor valt het hart om deze verzoeken te ontwijken, in een andere verzoeking, om de plicht te verzuimen. Dat is een listige vinding van het hart des mensen, waardoor hij een verzoeking aanneemt om een andere te ontgaan.

2. De tweede listige beweegreden, waarvan het hart gebruik maakt, om de verzoeking te omhelzen, wanneer wij worden verzocht, is deze: *het hart zal ons op een verzoeking doen ingaan, door een geestelijk einde en doel voor te stellen, waarom wij zo'n verzoeking behoren aan te nemen.* Om u dit duidelijk te maken, wil ik twee voorbeelden geven.

- Ten eerste. Wanneer een Christen wordt verzocht de rijkdommen van de wereld te zoeken en lief te hebben, dan zal het hart hem bewegen, zo'n verzoeking aan te nemen, overleggende: ik kan het goed van de wereld zoeken, opdat ik, als ik daarvan overvloed heb, kan voorzien in de behoeften der heiligen en dan weldoen aan de huisgenoten des geloofs. Daarom geven wij aan zo'n verzoeking toegang, omdat het hart een geestelijk doel schijnt te hebben in het verlangen naar rijkdom. Daarom zeggen sommigen: als ik het goed van de wereld begeer, dan is het met geen ander doel, dan hen te helpen die behoeftig zijn. Dat is het aanvaarden van een verzoeking op geestelijke gronden.
- Ten tweede. Sommigen, wanneer zij aangevallen worden met de verzoeking de wereld lief te hebben, zeggen: "Ik kan beter een beetje achter de dingen van de wereld aangaan, want als ik overvloed van het aardse goed heb, dan zal ik veel bidden en zonder onderbreking op God wachten, dan zal ik vastendagen houden en avondmaaltijden waarnemen. Dit is een list van het hart, om de mens te drijven in de armen der verzoeking, met geestelijke dingen als doel. Ik wil tegen zo iemand zeggen: denkt u, dat het in Absalom werd goedgekeurd, toen hij zijn verraad bedekte met de woorden: *Ik ga mijn geloften betalen te Hebron!* Of meent u, dat het in Jerobeam goedgekeurd werd, toen hij voorwendde, het gemak van het volk te dienen, voor zijn afgoderij? Hij zei: *"Het is ulieden te veel om op te gaan naar Jeruzalem."* Ik zeg tot u, die onder zo'n verzoeking verkeert, meen niet dat er iets goeds uit zal voortkomen. Hoewel uw verzoeking de schoonste geestelijke vooruitzichten stelt, omhels zo'n verzoeking niet.

3. De derde listige omleiding, waarvan het hart van een mens gebruik maakt, is deze: *wanneer sommigen worden besprongen met een verzoeking, dan gaan ze overwegen en komen tot het besluit, dat zo'n zonde kan bestaan met genade.* Helaas, zij doen de zonde, en verschuilen zich achter de uitvlucht, dat, hoewel zij die zonde bedrijven, ze evenwel niet uitgesloten worden uit Christus' hart en gedachten en dat het omhelzen van zo'n verzoeking kan samengaan met de staat van genade.

4. De vierde listige overlegging, waarvan het hart des mensen gebruik zal maken om de verzoeking aan te nemen, is deze: *somtijds zullen onze harten ons aanraden een verzoeking te aanvaarden om gevoel van de zonden te verkrijgen*. Wanneer een Christen met een verzoeking wordt aangevallen, dan zal hij daaraan toegeven op deze overweging: "Ik zal doen wat de verzoeking voorstelt en dan zal ik indruk en gevoel krijgen van de zonde." Het is inderdaad de praktijk van velen geweest om langs deze weg een verslagen geest te krijgen. Zij zijn gevallen in een grote zonde, opdat de grootheid van de zonde hun consciëntie mocht doen ontwaken en hun hart gevoelig mocht maken.

5. De vijfde list van het hart des mensen is deze: *het hart zal aanraden om de verzoeking op te volgen*. Het zal zeggen: "omhels die verzoeking voor éénmaal en dan zal uw hart in het vervolg voor die verzoeking gesloten zijn." Komt het niet menigmaal voor, dat sommigen, die verzocht werden, deze weg genomen hebben om er van verlost te worden, door éénmaal de verzoeking aan te nemen, opdat zij er voor altijd van bevrijd zouden zijn?

6. De zesde list, waarvan iemands hart gebruik zal maken, om hem te overreden, om de verzoeking in te willigen, is deze: *een mens te doen geloven, dat het zijn plicht is de verzoeking op te volgen*. Soms, wanneer de duivel aanvalt, zal iemands hart hem overreden, dat hetgeen waartoe hij verzocht wordt, zijn plicht is en daarom zal hij toegeven. Het is duidelijk, dat, wanneer de duivel een Christen verzoekt tot ongelof, hij kan denken, dat het zijn plicht is. Op een andere tijd, wanneer de duivel een mens verzoekt tot vermetelheid en vleselijk vertrouwen, dan maakt het hart die mens wijs, dat het zijn plicht is om te geloven en te vertrouwen op God en daarom doet hij het. Daarvandaan komt het, dat de verzoeking over sommigen zo'n overwinning behaalt, dat zij menen Gode een dienst te doen door de apostelen van Christus te doden, Joh. 16: 2.

7. De zevende list en misleiding, waarvan het hart gebruik maakt om de verzoeking in te willigen, is: *dat het ons zal bepraten om verzoeking op te volgen, opdat wij bevinding zullen krijgen*. Wanneer een Christen zijn eigen hart onderzoekt, zal hij bevinden, dat hij somtijds een verzoeking heeft aanvaard, uit begeerte voor zo'n geval ervaring te krijgen.

8. Een achtste listige en valse overlegging, welke het hart zal opgeven om iemand te overreden een verzoeking op te volgen, is deze: *het hart zal voorstellen al de voordelen, die zullen volgen op het gevolg geven aan de verzoeking*. De duivel en onze eigen harten zullen de verzoeking met zulke verleidelijke kleuren vernissen, dat wij genoodzaakt zullen worden, door onze eigen verdorvenheden, ze op te volgen.

9. De negende bedrieglijke list, waarvan onze harten gebruik zullen maken om ons te bewegen de verzoeking in te willigen, is: *de zonde te doen, opdat de genade meerder*

worde. Wij kunnen door dat bedrog een zonde doen, opdat de genade van Christus in het vergeven zeer overvloedig worde en dat de genade zichtbaar en duidelijk zij.

10. De laatste list is, *ons voor te stellen welke gevaren en nadelen ons wachten, wanneer wij de verzoeking afwijzen*. Hiervandaan komt het, dat op tijden, wanneer ons leven in gevaar komt, daar wij het aan Christus schuldig zijn, deze verzoeking invalt: o, spaar uzelf! En deze verzoeking zal het gevaar en verlies dat ons wacht, zo geweldig op ons aandringen, indien wij de verzoeking niet willen inwilligen, dat wij onmiddellijk beginnen toe te stemmen en ons aan de verzoeking onderwerpen.

III. Waar ik nu ten derde van spreken zal, *betreft enige soorten van tegenstand, die niet de gewenste kracht hebben van hetgeen in de tekst bedoeld is en die niet ten volle zijn de gehoorzaamheid, welke wordt geëist in dit uitmuntende gebod: Weersta de duivel*.

1. De eerste soort, die niet tot de gewenste hoogte komt, is: *een weerstaan van de duivel in begeerten*. Sommige mensen, wanneer zij door de duivel worden aangevallen en verzocht, zullen gaan zitten en zeggen: "o, dat ik toch van die verzoeking verlost mocht worden!" Nu, ik zeg u, uw tegenstand tegen de duivel is slechts het weerstaan van de luitaard, want "de ziel des luitaards is begerig, doch daar is niet." Ik wil aan ieder van u die hier zijt, vragen: bestaat niet al uw weerstaan van de duivel in de begeerte: ik wens te wel vrij te zijn van zo'n verzoeking? Ik zeg u nogmaals, dat het slechts de begeerte van een luitaard is. Weet het, dat tenzij u kracht bijzet aan uw begeerte, u nooit de overwinning zult behalen over uw afgoden.

2. De tweede soort, die niet de vereiste hoogte bereikt, is: *het weerstaan van de duivel door het nemen van voornemens, welke tegenstand ook niet sterk genoeg is*. Ik noem dit een tegenstand door het nemen van een besluit, wanneer iemand een voornemen maakt, nadat hij overwonnen is, als hij na zijn nederlaag zegt: Ik wil die verzoeking niet weer inwilligen. Dit alleen wil ik tot u zeggen, een weerstaan van de duivel door goede voornemens, is nooit een krachtige en overwinnende tegenstand. Ik moet eerlijk zeggen, dat ik denk, dat, indien er nog enig weerstaan van de verzoeking van de duivel gevonden wordt bij de belijders in deze eeuw, dan is het meest één van deze twee, een weerstaan in begeerte of in goede voornemens. Ik zal u zeggen wat ik bedoel met het weerstand bieden aan de duivel, door het doen van voornemens. Wanneer de duivel een Christen aanvalt om het gebed na te laten onder bijzondere omstandigheden, wanneer hij om een plaats en gelegenheid moet zoeken en hij maakt er zich af door te zeggen: "Indien ik in zo'n plaats zal zijn, waar ik meer gelegenheid heb, dan zal ik mijn verzuim goedmaken", dan zwicht hij voor de verzoeking. Indien een Christen zich niet afzondert om met God te spreken, omdat hij niet die plaats en die gelegenheid heeft, die hij wensen zou en hij verzuimt de gelegenheid, die hij wel heeft, - want waar hij ook is, mag hij altijd zijn ogen tot God opheffen met een biddend hart - maar hij doet het niet, maar hij laat het na en zegt: "Ik zie nu af van het gebed, maar als ik in een huis was met goede

gelegenheid, dan zou ik veel bidden", ik zeg u, dat u daar valt in het weerstand bieden door voornemens. Een Christen zal weten, dat, wanneer hij op deze gronden ruimte heeft gegeven aan de verzoeking, hij, wanneer hij de gelegenheid krijgt, dikwijls zijn hart vervreemd van de gebedsplicht zal vinden.

3. De derde soort van weerstand bieden, welke geen door de tekst bedoelde hoogte bereikt, is: *het weerstaan door vormelijke gebeden*. Wanneer iemand verzocht wordt en hij gaat uit gewoonte op zijn knieën en spreekt twee of drie woorden tot God, ik zeg u, dat het weerstaan van de duivel door vormelijke gebeden, niet tot de overwinning leidt. U meent, dat dit is het weerstaan van de duivel, wanneer u gedwongen zijt tegenstand te bieden en uitroept: "De Heere verlosse mij van de duivel en van al zijn werken." Ik zeg u: al zou u deze woorden ook duizendmaal uitspreken, u kunt toch een prooi van de duivel blijven. Het is maar een zwakke tegenstand, de duivel zo te weerstaan. En ik vrees, dat bij zulke vormelijke uitroepen het ijdel gebruiken van Gods Naam niet ontbreekt. Ik erken, dat het gebed een voornaam deel is van eens Christens verzet tegen de verzoeking. Maar dan moet hij ook neerzitten en om Christus wenen, tot Hij nederdaalt om hem de kracht te geven om de verzoeking te overwinnen. Als wij meer bezig waren in de plicht van het gebed, wanneer wij worden aangevallen, zouden wij meer overwinningen op de verzoeker behalen en meer voortgang hebben. Weet u wat Paulus praktijk was? Toen er een engel des satans kwam, om hem met vuisten te slaan, bad hij de Heere driemaal, opdat hij van hem zou wijken. Maar helaas, ik moet zeggen, dat er vele belijders zijn, die honderd maal verzocht worden, vóór zij op hun knieën komen om God ernstig aan te roepen om kracht in het worstelen tegen hun verzoeken. Ik denk, dat indien iedere engel des satans, die sommigen onzer ontmoeten, ons op de knieën zou brengen, wij zouden bidden zonder ophouden. Want ik denk, dat er sommigen zijn, die door de duivel worden verzocht, niet alleen wanneer zij waken, maar ook wanneer zij slapen. Niet alleen, wanneer zij niet bezig zijn in het gebed, maar ook in en ná het gebed of andere plichten, zodat er geen ogenblik is, waarin wij vrij zijn van zijn verzoeken. Dat woord, hetwelk de verzoeker van zichzelf heeft gezegd, is waar: "*ik kom van om te trekken op de aarde en van die te doorwandelen*", Job 1:7.

4. Een vierde soort van weerstaan *komt niet tot de juiste hoogte en dat is een halve of gedeeltelijke tegenstand*. Sommigen weerstaan de ene afgod en omhelzen de andere; anderen geven toe in één verzoeking en vechten tegen een andere. Dit lijkt op Sauls werk. Zij sparen de vette van de kudde en de vorst van hun afgoden en zij doden die, welke hun minder waard zijn. Nu, deze gedeelde tegenstand bereikt niet de juiste hoogte. U weet, dat een hebzuchtig mens zich zal verzetten tegen de verzoeking tot verkwisting, maar dat hij de verzoeking tot gierigheid zal koesteren. Een hoogmoedig mens zal worstelen tegen de verzoeking tot begeerlijkheid, maar niet tegen die tot hoogmoed. Iemand die de vermaken van de wereld liefheeft, zal die verzoeken toegang geven, die deze afgod dienen maar hij zal worstelen tegen verzoeken tot gierigheid. Ik wil dit zeggen, indien u waarlijk worstelaars wilt

zijn, biedt dan weerstand aan iedere verzoeking en afgod, waardoor u wordt verzocht en verzet er u tegen.

5. De vijfde soort van de duivel te weerstaan, die niet bereikt de hoogte, welke in onze tekst wordt voorgesteld is: *onstandvastige tegenstand*. Sommigen worstelen tegen de verzoeker bij tussenpozen; maar het vastberaden worstelen en het gedurig in de wapenen zijn tegen de duivel, is hun vreemd. Ik zeg niet, dat een Christen altijd slaags is of altijd even vurig is in het voeren van deze heilige oorlog. Maar ik wil dit alleen zeggen: het is de plicht van een Christen, zonder onderbreken gereed te zijn en zich niet te laten afleiden van deze gezegende strijd. Sommigen, die een Avondmaalstijd tegemoet gaan, zullen enige verzoeken afslaan. Maar zij zullen er niet over denken zich tegen een verzoeking te verzetten, vóór een volgende Avondmaalstijd. Ik zeg u, dat het onmogelijk voor u is, enige merkelijke of zichtbare overwinning te behalen, tenzij u gedurig en zonder ophouden bezig zijt in dat uitnemende werk, de duivel te weerstaan. Ik veronderstel, dat indien wij allen, zoals wij hier aanwezig zijn, onszelf zouden onderzoeken, wij gewaar werden dat het een waarheid is, dat het merendeel van ons slechts tegenstand biedt op zekere tijden en bij sommige gelegenheden en dat is één of tweemaal per jaar.

6. Er is een zesde soort van de duivel te weerstaan, die niet de volle hoogte bereikt en dit is: *een vermetele tegenstand*. Sommige mensen weerstaan de verzoeken in eigen kracht. Dit is de oorzaak, waardoor zij dikwijls worden neergeveld in de strijd met hun afgoden. Daarom, wanneer God u roept tot het bieden van tegenstand, dan gaat dit onmiddellijk vooraf: *Vernedert u onder de krachtige hand Gods*. Daarom zeg ik u: wilt u voordelen en overwinningen behalen in de strijd tegen de duivel, vertrouw dan nooit op eigen kracht of bekwaamheid. U zult zeggen: "Ik kan van mijzelf niets doen". En toch staat de weg tot de overwinning voor u open: "Ik vermag alle dingen door Christus, Die mij kracht geeft." Er zijn sommigen onder u, die wanneer wij u vermanen de verzoeken van de duivel te weerstaan, uitroepen: "Ik daag de duivel uit, met al zijn werken." Ik zeg u, dat is een teken, dat u de overhand niet krijgen zult, daar uit uw woorden blijkt, dat u maar weinig weet van zijn kracht. Ik erken, het past een Christen om Christus te volgen met vertrouwen in de overwinning. Maar het is een zwaar werk, met uw verzoeken te worstelen, wanneer hoogmoed de overhand over u heeft.

7. Een zevende manier van de duivel te weerstaan gaat niet hoog genoeg. Dat is: *tegenstand bieden wanneer u alleen bent*. Dit is niet het weerstaan welke in de tekst bedoeld wordt. Want als de apostel er op aandringt de duivel te weerstaan, laat hij er onmiddellijk op volgen: *Naakt tot God!* Alsof hij wil zeggen: "Bindt de strijd met uw verdorvenheden niet aan, indien Christus niet met u op het slagveld is." Daarom meen ik, dat het goed is voor een Christen, om Christus te bewegen bij hem te zijn, wanneer hij met zijn vijanden twist. Daarom, verzeker u van de hulp van Christus in al uw strijd met uw verdorvenheden. Weet dit, o Christen, die op leven en dood worstelt, dat u niet zult overwinnen, als u alleen bent. Het is hard

voor een Christen te bidden, te luisteren, te overdenken, wanneer hij alleen staat. Maar het is nog veel moeilijker voor u te *strijden*, wanneer u alleen staat.

8. Een achtste soort van tegenstand, welke niet reikt tot de hoogte, in de tekst bedoeld, is: *een weerstaan van de duivel, wanneer u moedeloos bent*. Wanneer iemand, die verzocht wordt, ontmoedigd is en als het ware krachteloos en slap in de strijd, dan vecht hij, maar verliest de hoop op de overwinning. Deze wederstand zal altijd blijken een ongelukkige strijd te zijn, want hij treedt niet op de hoogte waar hij zijn moet. Het is inderdaad moeilijk voor een Christen om het juiste midden te houden tussen die beide, tussen hoogmoed en versaagdheid, om niet opgeblazen te zijn van hoogmoed en niet weg te zinken in een gevoel van zijn eigen onbekwaamheid. Ik geloof dat hij een gezegend Christen is, die, wanneer hij uittrekt tot de strijd, in gezelschap is van deze twee genaden: *de vertrouwendende genade des geloofs en de verootmoedigende genade van nederigheid*. Deze twee genaden zijn gepast om de geest van een Christen in evenwicht te houden onder alle verzoeken die hij ontmoet.

Nu wil ik u deze vraag doen: valt al de tegenstand, die u de duivel en zijn verzoeken bieden, niet onder één van deze acht soorten? Of gaat ze hoger? Doch ik zal nu niet dieper op de woorden ingaan, maar ik wil besluiten met enkele woorden van aandrang.

1. Nu, de eerste zaak, die ik op u wil aandringen, uit alles wat ik te dezer tijd heb gesproken, is deze: *u behoort aandacht te schenken aan de arglistigheid van de duivel, die hij gebruikt in het sturen van zijn verzoeken, wanneer onze harten er voor open zijn en er mee instemmen*. Ik hoop dat u hierop zult letten. Er zijn vier listige streken die de arglistigheid van de duivel kenmerkt, waarvan hij gebruik maakt in zijn aanvallen op een Christen.

- a. De eerste trek van zijn arglistigheid is deze: *dikwijls komt hij met verzoeken, die juist passen bij de toestand waarin een Christen verkeert*. Als een Christen gelovig gesteld is, dan zal hij hem verzoeken tot eigenwaan; wanneer hij in banden des ongeloofs zit, dan zal hij hem verzoeken tot angst en mismoedigheid. Wat ook de gesteldheid van een Christen is, de satan voegt zijn verzoeken altijd daarnaar.
- b. De tweede trek van zijn arglistigheid in zijn verzoeken is deze: *hij komt altijd op zo'n tijd, dat de Christen de gelegenheid heeft om te doen waartoe hij verzocht wordt*. Wanneer verzocht hij Jozef tot onreinheid? Was het niet, toen er niemand in huis was dan hij en zijn meesteres? Wanneer verzocht hij Kaïn tot moord? Was het niet, toen zij samen in het veld waren? Indien sommigen hun eigen hart willen onderzoeken, dan zullen zij gewaar worden, dat de satan met zijn verzoeken komt, wanneer een Christen een geschikte gelegenheid heeft, dat te doen, waartoe hij verzocht wordt.

- c. De derde trek van zijn arglistigheid is deze: *hij voegt zijn verzoeken met eens Christens heersende begeerlijkheid en afgod*. En er is geen twijfel aan, of de duivel is er op uit het vuurtje van uw heersende begeerlijkheid aan te blazen.
- d. De vierde trek van zijn arglistigheid, welke dikwijls blijkt, is deze: *de satan komt met verzoeken die passen op de verlegenheid, waarin een Christen verkeert*. Wat ook de moeilijkheden zijn, waarin u in deze wereld zit, uw verzoeken zullen daarnaar gevoegd zijn. Om dit duidelijk te maken: indien een mens geraakt in verlegenheid en armoede, dan zal u in de verzoeking worden aangeboden wat voor u geschikt is in uw tegenwoordige staat. Laat uw moeilijkheid zijn, wat ze wil; u kunt verzoeken verwachten waarin iets is, dat u past.

2. De tweede zaak, waarover ik zal spreken, is de volgende: *daar het Gods gebod is de duivel te weerstaan en u tegen hem te verzetten, wees dan ten allen tijde bezig in dit heerlijk werk*. O Christenen, bloos er over en wees beschaamd dat u zo weinig van uw kostelijke tijd gebruikt om de duivel te weerstaan en zo weinig bezig zijt in de strijd tegen de verzoeken, waarmee hij u aanvalt. Ik veronderstel, dat indien de gevaren om verzoeken in te willigen, beter onder ons bekend waren, wij meer zouden leven in een besef van de noodzakelijkheid om met onze verzoeken te worstelen en te twisten. Ja de dag komt, wanneer zij, die het meest hebben toegegeven aan hun begeerlijkheden en afgoden, zullen uitroepen: helaas, en dat voor eeuwig. Dat ik ooit deze verzoeken heb omhelsd....

3. De laatste zaak waarover ik wil spreken, om daarna te besluiten is deze: o, Christenen, daar het zeker is, dat u is opgedragen, zo lang u hier zult zijn, deze heilige oorlog vol te houden en deze strijd te strijden en omdat het een plicht is, die op ieder van ons rust om gedurig bezig te zijn in het weerstaan en in het weerspreken van de verzoeken des duivels, zeg ik u, neemt slechts deze drie beweegredenen in acht om u te overreden de strijd aan te gaan en daarin te volharden.

- (1) De eerste beweegreden en bemoediging, die ik wil voordragen, is de volgende: er is niet één Christen, die zich ooit in deze gezegende strijd begaf; er was nooit iemand, die zijn naam opgaf om te vechten onder Christus' banier, of hij is nu reeds in veiligheid en geniet de zoete vruchten van de overwinning; óf hij is op de weg naar de overwinning. Er is niemand in de hel, die de jammerklacht zal laten horen: *ik gaf mijn naam op aan Christus om onder Zijn banier te vechten en ik werd verslagen en ben overwonnen*. Allen, die zich onder Zijn vlag verzamelden, zijn nu veilig aangeland en hebben de erfenis, die weggelegd is als loon in deze oorlog, ontvangen. Nu, ik veronderstel, dat, indien al de overwinnaars, die nu rondom de troon staan, raad mochten geven, zij ons zouden toeroepen: *o, wederstaat de duivel!* Ja, ik ben er zeker van, indien er

duizenden in de hel zijn, die er zonder twijfel zijn, die toegestaan werd ons raad te geven, het zou deze zijn: o, verbindt u, om de duivel te weerstaan! Ik zeg u, dat allen, die zich wezenlijk verbonden hebben de duivel te weerstaan, reeds aangeland zijn of zullen aanlanden.

- (2) De tweede bemoediging is: *"Wedersta de duivel en hij zal van u vlieden."* Ga op hem af en versla hem. Want de Heere, Die het beloofd heeft, is de Waarheid; en het zal blijken dat hij een lafaard is. Sta vast en ga niet uit de weg voor zijn verzoeken en dit woord zal aan u vervuld worden: *"En hij zal van u vlieden."* Het is zo goed, dat de rechtvaardigen moedig zijn als een leeuw en soms dat lied mogen zingen: *"Geloofd zij de Heere, Die mijn vingers heeft onderwezen ten oorlog en die mijn vijanden niet heeft toegelaten over mij te heersen."* Ik zeg u dit, indien uw rots waarop uw vertrouwen is gebouwd, niet zal wijken, dan zal één van u er honderd jagen en tien van u zullen duizend verzoeken op de vlucht jagen. Dit mag een uitstekende bemoediging zijn om u te versterken in de strijd. Indien u slechts vast staat en geen haarbreed voor de duivel wijkt, zo zal hij moeten vlieden.
- (3) De laatste bemoediging om u te bewegen met alle ernst over te gaan tot deze heilige oorlog, is deze: er zijn veel toeschouwers rondom uw strijdswagen om te zien, hoe u uzelf gedraagt. Er is geen enkele omhelzing van een verzoeking, die voor Christus verborgen is. En zijn de engelen geen toeschouwers? Zijn niet de Personen in de Drie-eenheid toeschouwers? Zijn niet de heiligen toeschouwers om te zien, hoe u uzelf kwijt in deze gezegende strijd en hoe u uzelf gedraagt in het weerstaan van de duivel?

Nu, ik wil alleen dit nog tot u zeggen: het Woord van Christus zal tot u spreken in de dag, wanneer u gelukkig zult aanlanden aan de andere zijde van de tijd. Dan zullen u lieflijk vergoed worden al de zwaarigheden, die u hebt doorstaan aan deze zijde van de eeuwigheid. *Welkom hier, o overwinnaars!*

Dan zal Zijn dierbare hand de kroon op uw hoofd zetten en Zijn gezegende handen zullen u die heerlijke harpen Gods toereiken. Dan zult u uit Zijn handen de palmtakken ontvangen om die te dragen en die heerlijke klederen van Zijn gerechtigheid. Dan zal Christus u tot Zich nemen en omhelzen en u als het ware in Zijn armen nemen en Hij zal u toeroepen: "welkom hier, overwinnaars!" Zal dat geen zoete en dierbare vergoeding zijn voor al uw verliezen die u hebt geleden en voor al de zwaarigheden die u doorstaan hebt, toen u nog hier was?

Nu, aan Hem, Die machtig is u te bewegen om veel te strijden in deze gezegende oorlog, wensen wij alle lof te geven. Amen.

DERDE PREEK

DE DUIVEL WEERSTAAN EN OP DE VLUCHT GEDREVEN

Wederstaat de duivel, en hij zal van u vlieden. Jacobus 4:7

Derde preek

Het moet van sommigen van ons gezegd worden, dat wij de strijd hebben opgegeven. En moet het bovendien niet gezegd worden van velen van ons, met een terugblik op al de overwinningen, die de satan en onze verdorvenheden op ons behaald hebben, dat de duivel ons nooit overwon of het was met toestemming van ons eigen hart? Ik denk dat er zo'n vervloekte overeenstemming is tussen de duivel en onze harten, dat om zo te zeggen, *de schaduw van een verzoeking* ons zal overwinnen. Weten wij niet, dat er geen toestand is, waarin wij verkeren of het wordt een verzoeking voor ons? Is een vrouw geen verzoeking? Is rijkdom geen verzoeking? Is armoede geen verzoeking? Zijn kinderen geen verzoeking? Is het gemis van kinderen geen verzoeking? Er zijn sommigen, die, ik weet niet in welke toestand ze zijn, hetzij alleen of in gezelschap, in gehuwde of ongehuwde staat, in elke toestand in een verzoeking verkeren. Ik denk dat, hetgeen de vloek van Cham was, de vloek is geworden over velen van u: *Een knecht der knechten zal hij zijn*. Hem, die onze knecht behoorde te zijn hebben wij tot een heer over ons gemaakt en wij zijn de knechten geworden. Ik wil met de meeste ernst u vragen, aan een ieder van u, die hier zijt: hebt u voorgenomen om te overwinnen en eens tussen die gezegende duizenden te worden geplaatst, die ontvangen zullen de zoete vruchten en het loon op hun strijd en worstelingen, tegen hun vijanden en tegen deze grote vijand? Ik denk, dat er drieërlei bedrog is, die velen van ons hebben overwonnen in deze dagen.

- In de eerste plaats is er dit groot bedrog. *Velen menen, dat zij de hemel zullen winnen zonder te worstelen en te vechten tegen hunne verdorvenheden*. Ik wil dit tot u zeggen: indien u niet strijdt met Christus, zult u niet met Hem overwinnen en regeren.
- Het tweede bedrog dat velen heeft overwonnen, is: *zij menen, dat zij de hemel zullen binnengaan zonder bekering*. Ja, daar zijn sommigen, die zo'n trap van verharding bereikt hebben, dat, al konden zij de hemel krijgen voor één traan, zij die niet zouden kunnen storten. O, die droevige verstoktheid, die over velen in deze dagen is gekomen!
- Het derde bedrog, dat velen in deze dagen in zijn macht heeft, is: *zij menen naar de hemel te gaan, zonder enige doding van zonden*. "Dwaalt niet, God laat Zich niet bespotten. Want zo wat de mens zaait, dat zal hij ook maaïen", Gal. 6:7. Ik erken, dat er sommigen zijn, wanneer zij terug zien en hun oog slaan op al hun geestelijke vijanden en. bovendien op de zwakheid van hun eigen hart, die zullen gedwongen zijn uit te roepen: o, laat het verleden voorbij zijn en laat ik van nu af beginnen. Ik wil dit ene woord tot u zeggen, voordat ik tot de tekst

kom: er zijn vele nauwtjes en engten tussen u en de heerlijkheid. En vóór u de hemel binnengaat, moet u deze poorten passeren.

Is het geloof geen nauwe poort, waardoor u moet ingaan? U zult honderden zien liggen vóór de poort van geloof, die daar zijn begraven, die nooit door die poort heen kwamen.

Is er geen nauwe poort en engte van doding van zonden? U zult honderden en duizenden zien liggen voor die poort, die getracht hebben door te gaan en hebben niet gekund.

En is de heiligmaking geen nauwe poort? U zult velen zien liggen vóór die poort, die gezocht hebben in te gaan en hebben niet gekund. Ik zeg u, u moet worstelen als in doodsstrijd. En om u er toe te bemoedigen en te versterken, mag ik tot u zeggen: Christus staat aan het einde van de loopbaan, met een kroon in beide handen, roepende: *"Deze kroon zal worden gegeven aan hem die overwint!"*

In de voormiddag hebben wij iets gezegd over deze waarheid: *dat het is de plicht van een Christen, de verzoeken des duivels krachtadig tegen te staan.* Wij hebben over verscheidene zaken gesproken. Ik zal nu nog iets zeggen van deze drie of vier zaken.

I De eerste zaak is deze: *ik zal u enkele beweegredenen voorstellen, die u mogen bewegen en overreden, om veel bezig te zijn in dit gezegend en uitmuntend werk van: de duivel te weerstaan.*

1. De eerste beweegreden, die ik zal voorstellen, is deze: *o Christenen, wees veel vervuld en aangedaan door deze gedachte, dat, wanneer u zult staan op de uiterste lijn tussen tijd en eeuwigheid en wanneer u zult gaan door de eerste en tweede poort des doods, het u veel geestelijke vreugde en voldoening zal geven, dat u zijt bezig geweest in dit gezegend werk van de duivel te weerstaan.* Ik wil hiermee zeggen, dat, naast aan het geloof, hetwelk de voorname scharnier van eens Christens troost is, het weerstaan van de duivel de tweede zaak is, die zal blijken meest troostlijk voor hem te zijn. Dit is duidelijk uit die blijde uitroep van Paulus, die, toen hij als het ware de ene voet in de hemel had en de andere er nog buiten, zich troosten mocht in deze woorden: "Ik heb de goede strijd gestreden, ik heb de loop geëindigd, ik heb het geloof behouden." Alsof hij zei: ik ben bezig geweest in dat gezegend werk: de verzoeken van de duivel te weerstaan. Hij zegt: wilt u getuigenis hebben? Ik ga sterven en neem dit als mijn laatste woorden: ik zal mij nooit beklagen, dat ik mijn tijd heb doorgebracht in het weerstaan van de duivel. Wat is de oorzaak, dat het grootste gedeelte van de Christenen, die sterven in deze dagen, sterven met zo weinig blijdschap en met zo weinig geestelijk vertrouwen? Komt het niet hiervan, dat zij zo weinig bezig geweest zijn in dit werk, de duivel te weerstaan? Een Christen, die hier reist, is gelijk aan hen die Jeruzalem bouwden: hij heeft een zwaard in de ene hand en een troffel in de andere. O, gezegend is hij, die, wanneer de dood komt, hem in zijn armen mag nemen en uitroepen: *nu, welkom vriend!* Geloof mij, de dood zal niet een vriend zijn van een ieder die hier aanwezig is.

2. Wij komen nu tot de tweede beweegreden, om u aan te sporen tot het waarnemen van deze plicht de duivel te weerstaan. *Er zijn vier zaken, waarvan u meer heldere kennis zult krijgen, door veel bezig te zijn in deze plicht:*

- a. Een Christen zal toenemen in de kennis van de zondigheid van zijn eigen hart.
- b. Hij zal veel kennis opdoen van de listigheid des duivels.
- c. Hij zal beter bekend worden met de kracht van zijn verdorvenheden.
- d. Een Christen zal veel kennis krijgen van de noodzakelijkheid van Christus, dat hij zonder Hem niets kan doen om de overwinning te behalen en zelfs te worstelen tegen zijn verdorvenheden.

Wat is de oorzaak, dat zovelen onder u zulke goede gedachten hebben van hun eigen hart? Het is dit: wij zijn traag in het worstelen tegen de verzoeken en tegen onze verdorvenheden. Geloof mij, indien wij ons meer te weer stelden, dan zouden de gedachten over ons hart wel veranderen.

3. Er is een derde beweegreden, om u te dwingen tot dit gezegend werk en zij is deze: *iemand, die veel bezig is in het worstelen met de duivel en zijn verzoeken, is iemand, die veel ontmoet van de gemeenschap en omgang met God.* O, God brengt hem dikwijls in de binnenste kamers en voedt hem daar met het vette der tarwe en verzadigd hem met honig uit de rotssteen. Dit is duidelijk uit Openb. 2:17: "Die overwint, Ik zal hem geven te eten van het manna, dat verborgen is", dat is voor degenen, die overwinnen na hun worstelingen. Het 'manna' is niets anders dan de verborgen, onmiddellijke, zoete vertroosting, die uit Christus vloeien. Wilt u weten waarom er een dik gordijn geschoven is tussen het aangezicht van Christus en ons? Wilt u de reden weten waarom Christenen zo dikwijls lopen in de brandnetels of in een rouwgewaad? Het komt door de afwezigheid van Christus. Het komt doordat zij zich slap aanstellen in het worstelen met hun verdorvenheden en in het weerstaan van de duivel. Indien aan zulken onder ons, die een hoop hebben op de hemel, de vraag werd gesteld: wanneer zag u Christus voor het laatst? Zou u niet moeten antwoorden: ik kan het mij niet herinneren? Of anders: ik ben in grote twijfel of ik Hem ooit gezien heb. Wilt u weten wanneer Christus bij Zijn volk is? Wanneer zij zijn in de hitte van het gevecht en in een hevige vervolging van hun afgoden.

4. De vierde beweegreden om ons aan te zetten de duivel en de verzoeken, die wij ontmoeten, te weerstaan, is deze: *het is een uitmuntende weg voor een Christen om vrede van consciëntie te krijgen en rust en vertrouwen in al de wederwaardigheden en in al de bedelingen der voorzienigheid, waarmede hij op aarde kennis maakt.* Wat zal de consciëntie van een Christen zó gerust stellen, dan dat hij is geoefend in het weerstaan van de duivel en in het afslaan van zijn verdorvenheden?

5. De vijfde beweegreden om ons te overreden om druk bezet te zijn met dit werk is: *dat iemand, die veel bezig is in het weerstaan van de duivel en van de verdorvenheden van zijn eigen hart, veel verzekering ontvangt van zijn vrede met God.* Wilt u de reden

weten waarom Christenen zo weinig leven binnen deze kring: *Mijn Liefste is de mijne en ik ben de Zijne?* Wilt u de reden weten, waarom een Christen niet wordt toegestaan als het ware iedere morgen een vergezicht op de hemel te hebben en uit te roepen: *ginds is mijn erfenis; daar is mijn hoop?* Wilt u de reden weten waarom een Christen niet wordt toegestaan iedere dag Christus in de belofte te omhelzen en te zeggen: *Hij is de mijne en Hij zal het eeuwig zijn?* Dit is de reden, wij zijn niet veel bezig in het strijden met onze begeerlijkheden en afgoden. Dit is duidelijk uit Openb. 2:17, waar beloofd wordt aan hem, die overwint: "Ik zal hem geven een witte keursteen en op de keursteen een nieuwe naam geschreven, welke niemand kent, dan die hem ontvangt." Door de witte steen en de nieuwe naam wordt bedoeld *de aanneming en de verzekering daarvan in de ziel*. De witte keursteen is het teken van vergeving en de nieuwe naam is het teken van aanneming, waarvan de Geest des Heeren een getuigenis geeft in de ziel. Sommigen klagen veel over duisternis en begeren niets zo zeer als licht over hun staat en over hun recht op de hemel. Ik zeg tot hen: wees veel bezig in het gehoorzamen aan dit woord: *Wederstaat den duivel, en hij zal van u vlieden.*

6. Een zesde beweegreden, om deze plicht thuis te brengen is *het gevaar, dat de mensen wacht, die de duivel niet weerstaan*. Ik wil u uiteen zetten deze vijf grote en voorname gevaren, waardoor allen, die deze tegenstand niet bieden, bedreigd worden.

(1) Indien u de duivel en zijn verzoeken niet weerstaat, wees er dan zeker van, dat de duivel eeuwig uw meester en overwinnaar zal zijn. U moet hem weerstaan of hij zal u overwinnen en u eeuwig onder zijn voeten vertreden. Nu, acht u dat geen ontzettend gevaar? Hoe denkt u er over, eeuwig gevangenen van de duivel te zijn? Ja, te leven onder deze naam: "des satans knechten en slaven." En wees er zeker van, zij, die de duivel niet weerstaan, zullen voor eeuwig zijn slaven zijn. Dit is een opmerkelijk woord: "Van wien iemand overwonnen is, dien is hij ook tot een dienstknecht gemaakt", 2 Petrus 2:19. De apostel spreekt hier van de overwinning van onze verdorvenheid, dat die, als het de overhand op ons krijgt, wij in dienstbaarheid en eeuwige slavernij zullen blijven. Nu, als u hun slaven niet wilt zijn, wederstaat hen dan. Want weet dit, de dag komt waarop allen die geen hand wilden uitsteken tegen hun verzoeken en die zich niet wilden verzetten tegen de duivel en zijn verzoeken, zullen worden gedreven in de bodemloze put, met ketenen om hun hals, nadat dit vonnis tegen hen zal zijn uitgesproken: "Ga weg van Mij, Ik heb u nooit gekend."

(2) Het tweede gevaar is, dat hij, die de duivel niet wil weerstaan, *zonder twijfel een eeuwig vijand van God zal wezen*. Want dit is zeker, dat zij, die de duivel niet weerstaan, God weerstaan en de Geest Gods. En daarom, dit is de dag, waarop wij het u zeggen, u moet de duivel tot uw vijand maken of God zal uw vijand zijn. Maar weet, dat het voor u zeer hard zal vallen, de verzenen tegen de prikkels te slaan. Ik wil alleen dit zeggen, om u tot zelfonderzoek te brengen, dat, indien allen onder ons, die niet vechten tegen de duivel, de deur gewezen

werd, dan zouden wij een klein gezelschap overhouden. Ja, weet dit, u moet de duivel of God tot uw vijand hebben. Ik weet, dat hier niemand is, die niet zal zeggen: *ik hoop nooit een hand tegen God uit te steken*. Ik zeg u, dat u kunt hopen wat u wilt, maar er zijn velen hier, die naar alle waarschijnlijkheid zullen sterven als vijanden van God. O, denk er eens over na, wat het zeggen wil, *uzelven in vijandschap tegen de hemel te zetten*.

- (3) Het derde gevaar dat u loopt door de duivel niet te weerstaan, is: *wie u ook bent, die u niet verzet tegen de duivel en zijn verzoeken, u zult eeuwig uitgesloten zijn van de gemeenschap en omgang met God*. Ik zeg u, wees er zeker van, er zal niemand naar de hemel gaan, dan hij, die dit gezegend werk is begonnen en er in voortgegaan is. Ik zeg u dit, de hemel ligt aan het einde van de loopbaan en indien u niet strijdt voor de kroon, zult u nimmer binnengaan.
- (4) Het vierde gevaar dat u loopt, zo u de duivel niet weerstaat, *wees er zeker van, eeuwige scheiding van God wacht u*. Eeuwige scheiding van God de Rechter van allen en van Christus, de Middelaar van het Nieuwe Testament, en van het ontelbaar gezelschap der engelen en van de algemene vergadering der eerstgeborenen. Ik zeg u, u zult zeker ontvangen een vonnis van eeuwigdurende verbanning uit de tegenwoordigheid des Heeren, als u niet strijdt tegen uw lusten en verdorvenheden.
- (5) Het laatste gevaar, dat zij hebben te vrezen, die niet worstelen met hun lusten en afgoden, is dit: indien deze dingen u niet zullen overkomen, omdat u oprechte Christenen zijt, nochtans zal uw verzuim en uw nalaten van deze plicht uw vrede verstoren, óf de omgang verbreken, óf uw genaden verzwakken, óf uw loop naar de hemel vertragen. Deze nadelen heeft een oprecht Christen, die de verzoeken van de duivel niet weerstaat te wachten. Ik vrees, dat het voorstellen van beweegredenen aan het hart van de meesten onzer, om deze gezegende strijd aan te gaan, van niet meer nut zal zijn, dan dat wij schrijven in het zand of ploegen op een rots. Ik wil dit nog zeggen: ik bid u, door de ontfermingen, die in Christus Jezus zijn, ik vermaan u wegens de oneindige teerheid, die gevonden wordt in het hart van de dierbare Christus, wegens al de vreugde des hemels en wegens alle verschrikkingen in de hel en op grond van de liefde, die u verschuldigd zijt aan uw onsterfelijke ziel; ja, ik beveel u, indien u geen vijanden van God en van Zijn Zoon Jezus Christus wilt zijn, dat u heden, ja, op deze dag zult besluiten en u van harte wilt verbinden om de duivel en zijn verzoeken te weerstaan. Ik wens, dat u zult komen tot dit besluit: *God verbiedt mij een vriend te zijn van mijn begeerlijkheden, zoals ik tot heden ben geweest*.

II De tweede zaak, waarover ik nog wil spreken, is deze: *er zijn zeven of acht uitmuntende ondersteuning, die u bekwaam maken te worstelen met de duivel en zijn verzoeken, ja, die te overwinnen*. Wilt u weten, wat de beste weg is, wanneer het

blazen van de tiran is als een vloed tegen een wand en wanneer de duivel staat aan uw rechterhand, wilt u weten, welke de beste weg is om hem te overwinnen? Ik zeg dan, dat u op de volgende wijze moet optrekken en uzelf in slagorde moet stellen om deze vijand te weerstaan:

1. Laat de uitmuntende genade des geloofs de voorhoede leiden tot alle genaden des Geestes en laat dat dierbaar geloof het geestelijk leger leiden, dat optrekt tegen de vorst der duisternis. Laat geloof, als het ware de luitenant-generaal van Christus zijn en marcheer vlak achter hem aan, maar laat Christus altijd en vooral de Eerste en de Voorste zijn. En laat geloof dan handgemeen worden met de duivel en zijn verzoeken. Kent u dat woord niet? *Bovenal aangenomen hebbende het schild des geloofs*, Ef. 6:16. En deze tekst: *Dit is de overwinning, die de wereld overwint. namelijk ons geloof*, 1 Joh. 5:4. Het geloof keert nooit de nek voor het aangezicht van de verzoeking; geloof is een beproefde strijder, die weet hoe hij de duivel moet aantasten in zijn sterkste aanvallen. Andere genaden mogen roepen: *geef u over!* Maar geloof zal roepen: *sta vast en hoop op God, want Hij zal uitkomst geven!* O, dat is de beste weg, laat geloof de verzoeking aantasten. Maar nu zal iemand zeggen: op welke wijze verslaat geloof de duivel en zijn verzoeken?

- a. Het geloof ontdekt de schoonheid van Christus en daardoor haat een Christen zijn afgoden en heeft er een sterke afkeer van. Geen enkele afgod kan zichzelf aan zo'n Christen voorstellen of zijn schoonheid taant weg en verzinkt bij de alles overtreffende lieflijkheid, die is in het aangezicht van Christus. Want Zijns gelijk zult u nooit vinden.
- b. Geloof legt de hand op de sterkte van Christus en strijdt daarmee. Het geloof kan niets doen met zijn eigen kracht, de sterkte van het geloof ligt in Christus.
- c. Geloof overwint. Het geloof oefent zich in deze heilige oorlog op de beloften en daardoor wordt geestelijk leven en geestelijke kracht overgedragen op een Christen, zodat hij, door geloof, meer dan overwinnaar is. Ik zeg derhalve, ofschoon al de genaden des Geestes in het geweer zijn in deze gezegende strijd, als geloof er niet bij is, dan kunt u de sterkten van de vijand nooit innemen.

2. *In deze geestelijke opmars moet waakzaamheid als het ware de schildknaap van geloof, de tweede zijn, die optrekt.* Geloof mag soms te veel wagen, zo waakzaamheid er niet bij is. Laat waakzaamheid daarom ook aangejord zijn, opdat u de bewegingen van de vijand kunt waarnemen. Dit is duidelijk: *Waakt en bidt, opdat gij niet in verzoeking valt*, Matth. 26:41. Hier wordt niet gezegd: *Waakt*, opdat verzoeking u niet overvalt, maar: *Waakt, opdat gij niet valt in verzoeking*. En dat zegt, dat wij dikwijls in verzoeking vallen vóór dat verzoeking ons overvalt. En 1 Petrus 5:8 zegt, behalve het overige, dat daar van de Christen geëist wordt tot een krachtdadig weerstaan van de duivel, dat hij nuchteren moet zijn en waken. Daarom zeg ik: indien u uzelf tot deze heilige oorlog wilt verbinden, wees dan veel in de plicht van waakzaamheid en sla met de meeste omzichtigheid het oog op de bewegingen van uw hart en op de bewegingen van de vijand.

3. De derde ondersteuning in de strijd is: *de uitmuntende genade des gebeds*. Soms zal geloof beginnen te bezwijken, waakzaamheid zal in slaap vallen, hoop zal gaan kwijnen, maar het gebed zal opgaan tot Hem, Die is de Overste der zaligheid en zal om hulp roepen. Het gebed is als het ware de boodschapper der ziel, die opgaat tot Christus om sterkte te zoeken. Daarom, neem het gebed waar om uw verzoeken te overwinnen. *Met alle bidding en smeking, biddende ten allen tijde in den geest*, Ef. 6:18, hetwelk een stuk is van de geestelijke wapenrusting van een Christen. Daardoor moet een Christen geholpen worden om staande te blijven in al de verzoeken van de duivel. Zo ook uit dat woord: "Waakt en bidt, opdat gij niet in verzoeking valt." Een Christen zal de overhand niet hebben en zal niet veel overwinningen behalen op zijn afgoden, dan alleen, wanneer hij een biddend Christen is.

4. Een vierde hulp in het afslaan van verzoeken is deze: het leven in een gezicht op de ontzagwekkende Majesteit van God. *Als ik eens*, zegt een Christen, begin de verzoeken te omhelzen, dan zal ik de ontzaglijke God mij ten vijand maken en dat wil ik niet doen. Het was de geduchte God, waarvoor Job met ontzag vervuld was, zodat hij, sprekende van de oorzaken, die hem weerhielden, van de verzoeking te omhelzen, zegt: "Het verderf Gods was bij mij een schrik en ik vermocht niet vanwege Zijn hoogheid", Job 31:23. De ontzaglijkheid van God hield hem terug van zonden te begaan en van te lopen in een weg van ongerechtigheid. Ik wens alleen, dat de ziel, wanneer zij wordt verzocht zonde te doen, zij tot de verzoeking zal zeggen: "Zal ik de Heere tergen? Ben ik sterker dan Hij?"

5. Een vijfde manier van een Christen om zich wèl te gedragen, is deze: *het geloof in de alwetendheid van God is een uitnemende hulp, om de Christen terug te houden van de zonde*. Als u het eerste vers van Job 31 vergelijkt met het 23ste vers, zal dat u duidelijk worden. O, Christenen, als u geholpen wilt worden tegen uw verzoeken te strijden, wees dan veel in de overdenking van de Alwetendheid van God, Wiens ogen zijn als vlammen vuurs. Hij ziet hoe u uzelf gedraagt.

6. Een zesde middel waarin een Christen zich naar Gods Woord behoort te oefenen, is deze: *wees altijd werkzaam om dicht bij God te leven*. Indien u uzelf krachtig wilt verzetten tegen de verzoeken en er sterk tegen wilt worstelen, wees dan nooit zonder het gezicht op God. Dit wordt u voornamelijk aangeraden, zoals u kunt zien uit de woorden van de apostel: "Naak tot God", want deze woorden volgen op onze tekst. "Wederstaat den duivel." Het is alsof hij wil zeggen: als u niet dicht bij God leeft en niet veel zielsgemeenschap en omgang met Hem houdt, is het onmogelijk voor u, de verzoeken op te merken. Ik wil u nog zeggen: er is een tweevoudige nabijheid tussen God en de ziel. Er is een nabijheid ten opzichte van eens Christens *staat* en van zijn *stand*. Wanneer wij aandringen op een nabij leven met God, als een krachtige hulp om de duivel te weerstaan, dan dringen wij niet alleen aan op nabijheid ten opzichte van de staat, maar ook op een nabijheid

in opzicht van de *stand*, zodat uw zielsgestalte gewend is zich te verzetten en te strijden tegen de zonde. Helaas, een Christen kan ver van God zijn in zijn *dagelijks leven* en evenwel nabij God zijn in zijn *staat*.

7. De zevende wijze die ik u wil voorschrijven als een sterke hulp in uw strijd tegen de verzoeken, is de volgende: *sta er bovenal naar, matig te zijn in de dingen van de wereld*. Ik zeg u, er is niets, dat de duivel zoveel voordeel verschaft en wat hem zo menigmaal als overwinnaar doet uitkomen, als uw vurig en onmatig najagen van de dingen van de wereld. Dit is duidelijk uit 1 Kor. 9:25 en uit 1 Petrus 5:8, waar matigheid en soberheid worden voorgesteld als uitstekende stukken van de wapenrusting, waardoor u geholpen zult worden om de duivel en zijn verzoeken te weerstaan.

8. Ten laatste wil ik nog dit aan voorstellen en voor u omschrijven, opdat u geholpen mag worden te worstelen tegen de verzoeken en verdorvenheden, namelijk: *leg er u op toe, door alle middelen uw verzoeken te verpletteren in hun eerste aanval en de verdorvenheden te vernietigen in hun kiem en knop*. Sta er naar, de eerste aanval die een verzoeking op u doet, door alle mogelijke middelen af te slaan. Wanneer de zonde nog is in haar knop en begin, zoek ze dan te brengen onder de gehoorzaamheid van Christus. Weersta de eerste beginselen van het kwade, want dan kunnen uw verdorvenheden het gemakkelijkst worden onderworpen.

III. Ik zal nu nog iets zeggen van deze vier of vijf valse beginselen, die mensen leiden tot het weerstaan van verzoeken, die echter niet goedgekeurd zullen worden door God. En vóór dat ik daarover spreek, wens ik, dat u mag weten dat een geveinsde en iemand, die nooit de hemel bereiken zal, er toe kan komen verzoeken te weerstaan en toch zal dat weerstaan geen voortgang hebben en zal niet worden goedgekeurd door God.

1. Het eerste valse beginsel, waardoor velen geleid worden tot het strijden tegen verzoeken is, *dat sommigen de verzoeken van de duivel afslaan, opdat zij de natuurlijke consciëntie mogen rustig houden*. Dat is, wanneer een verzoeking hen in de weg treedt, dan houden zij stand en verzetten zich, niet zozeer omdat het een zonde is, dan wel omdat de inwilliging van de verzoeking de vrede van hun natuurlijke consciëntie zou verstoren. Want dit is zeker, dat de geveinsde meer uit is op vrede met zijn consciëntie, dan op vrede met God. Nu, indien dat het beginsel is, waardoor gij geleid wordt in het weerstaan van de verzoeken, zo zeg ik u, dat iemand, die een vreemdeling is van God, die hoogte kan bereiken. Het bewaren van de vrede van zijn natuurlijke consciëntie mag hem aan het werk zetten in het weerstaan van de duivel en zijn verzoeken.
2. Het tweede verkeerde beginsel, wat meer voorkomt en meer gewoon is, is het volgende: *sommige mensen zullen de verzoeken weerstaan, omdat zij vrezen, dat, wanneer zij zo'n zonde doen, het aan het licht zal komen*. Om een voorbeeld te

noemen: iemand wordt verzocht; hij zou graag de verzoeking omhelzen; wat kan hem beletten? Maar hij is bang, als hij de verzoeking inwilligt, het bij de mensen openbaar zal worden. Niet, dat hij de zonde haat, maar hij haat, dat de mensen het weten. Indien hij er zeker van was, dat de wereld er nooit iets van zou horen of weten, dan zou hij zich het genoeg niet ontzeggen, dat door zo'n verzoeking hem wordt voorgesteld. Het komt zeer veel voor, zoals algemeen bekend is, dat sommigen worden belet de verzoeking te omhelzen, uit oorzaak van het feit, dat, wanneer zij het doen, de wereld er kennis van zal nemen.

3. Het derde bedrieglijke beginsel, dat velen er toe brengt verzoeken te weerstaan, is dit: *sommigen worstelen met hun verzoeken, want zij vrezen, dat, wanneer zij toegeven, de zonde zal doorbreken en zij hun naam en credit zullen verliezen.* En ik vrees, dat in zo'n geval vele belijders belet worden de verzoeking in te willigen, niet zozeer, omdat zij de zonde haten, maar wel omdat zij vrezen, dat, indien zij de zonde zouden doen, waartoe zij verzocht worden, het aan 't licht zal komen, wat tengevolge heeft, dat zij berispt worden en wat hen zal maken tot het voorwerp van het gesprek van velen. Sommigen verliezen liever hun ziel dan hun naam en dat is een droevige godsdienst. Ik erken, een Christen behoort zijn naam en zijn kleding zonder vlekken te bewaren. Maar indien dit het beginsel is van uw tegenstand van verzoeken, dat u vreest, dat de zonde aan het licht zal komen en dat u uw naam en eer zult verliezen onder de heiligen, zal dat beginsel geen stand houden.
4. Het vierde onjuiste beginsel, dat sommigen er toe brengen om de verzoeken te weerstaan, is dit: *sommigen zullen zich stellen tegen sommige verzoeken, omdat die verzoeken zich weer verzetten tegen hun heersende afgod.* Dezulken verzetten zich, niet omdat het zonden zijn, waartoe zij worden verzocht, maar omdat zij hen in de weg staan in het dienen van hun overheersende afgod. Als bij voorbeeld, iemand een verkwister is, zo kan hij die verzoeken afwijzen, die strijden met zijn afgod, die de overhand heeft. Een hebzuchtig mens kan die verzoeken afslaan, die schijnen zijn afgod te zullen dwarsbomen. Wanneer een hebzuchtig mens wordt verzocht tot verkwisting, dan zal hij tegen die verzoeking vechten. En waarom? Omdat ze een vijand schijnt te zijn van zijn grootste afgod en van zijn meest gekoesterde begeerlijkheid. Ik zal het duidelijker maken. Een verwaand mens, die de toejuicing van de wereld zoekt, zal zich verzetten tegen verzoeken tot vele uitwendige daden van ongerechtigheid. En wat is daarvan de reden? Niet, dat hij de zonde haat, maar omdat hij geen wil heeft om iets te ondernemen tegen zijn meest beminde afgod.
4. Het vijfde ongezonde beginsel, hetwelk velen drijft tot het worstelen met hun afgoden, is dit: *velen verzetten zich tegen hun verzoeken, omdat zij buitengewoon grof zijn.* Nu, hoewel dit in sommige gevallen een wettig beginsel is, evenwel is

dit meest ongezond, wanneer men dat maakt tot het enigst beginsel van het weerstaan van verzoeken. Sommigen zullen verzoeken omhelzen onder het voorwendsel, dat het maar een *Zoar* is: *'is ze niet klein?'* Maar wanneer zij verzocht worden tot grove zonden, dan weigert hun natuurlijke consciëntie er aan te voldoen.

Nu, ik zal onze verhandeling voor heden besluiten. Ik vermoed, dat velen van ons zullen komen tot de vraag: *zijn wij ooit inwendig verbonden geworden tot het voeren van deze gezegende oorlog, tot het strijden tegen onze begeerlijkheden en afgoden?* Ik behoef niet veel te zeggen, om duidelijk te maken, wat de reden is, waarom velen de duivel en zijn verzoeken niet weerstaan. Ik denk, er is in het kort gezegd dit, er zijn sterke begeerlijkheden van binnen, die in overeenstemming en eensgezind zijn met sterke verzoeken van buiten. Ik zal nog deze drie dingen u voorleggen.

1. Wees hiervan overtuigd, u moet de ondergang van uw ongerechtigheden zijn of uw ongerechtigheden zullen zeker uw ondergang zijn.
2. Ik wil dit tot u zeggen: u moet besluiten te worstelen en te overwinnen of u moet besluiten eeuwig een knecht van de duivel te zijn. Want hier is geen middenweg, u moet overwinnen of overwonnen worden.
3. Ik wil nog dit tot u zeggen: u moet besluiten een vriend van God te zijn of besluiten Zijn vijand te zijn. Want hier is geen middenweg. U moet een vriend van God zijn en een vijand van de duivel of een vriend van de duivel en een vijand van God. Ik vrees, dat de meesten onder ons vijanden van God zullen blijven, indien Hij het niet verhoedt. En zal het geen vreeslijk woord zijn, als op ons graf geschreven moet worden: *"Hier ligt iemand, die vijftig jaren leefde en vocht tegen God?"* Of: *"Hier ligt een ander, die tachtig jaren leefde en vocht tegen God?"* Zal het geen vreeslijke verbazing zijn in de grote en ontzagwekkende dag des Heeren, dat u zoveel van uw tijd hebt doorgebracht in het strijden tegen de hemel en tegen God? O, neem mijn raad aan! Laat de wapenen van uw opstand uit uw hand vallen en roep om genade tot God. Dat u, indien u tegen God gestreden hebt, uw wapens mocht neerleggen en uitroepen: *"Heb ik ongerechtigheid gewrocht, ik zal het niet meer doen."* Geloof mij, God is gewillig en Hij wacht om u genadig te zijn, indien u Hem wilt aannemen en omhelzen.

Nu, aan Hem, Die machtig is ons te helpen de duivel te weerstaan, zodat hij zal vlieden, wensen wij alle lof toe te brengen. Amen.

VIERDE PREEK

Welgelukzalig is hij, wiens overtreding vergeven, wiens zonde bedekt is. Psalm 32:1.

Heiligmaking is een zaak die in onze dagen niet veel beoefend wordt onder Christenen. Zij onderhouden tegenwoordig slechts weinig verbinding tussen Mozes en Christus, tussen de berg Sinaï en de berg Sion. Wij zitten niet veel neer om het rechtvaardige vonnis van veroordeling te beschouwen dat over ons werd uitgesproken wegens onze ongerechtigheden, en om de billijkheid van dat Godlijk vonnis te onderschrijven. En ook zijn wij niet genoeg bezig in het toevluchtnemen tot Hem, in Wiens hand die gezegende macht is gegeven om dat vonnis dat allerrechtvaardigst over ons gestreken is, te herroepen en in te trekken. Sinds Hij de leiding over het nageslacht van Adam op Zich nam, zijn vele rechtvaardige en billijke vonnissen die Rechtvaardigheid had uitgesproken, door oneindige genade ingetrokken. O, dat u eens werd overreed om meer werk te maken van zelfonderzoek, opdat u er toe gebracht werd om tot Hem te gaan om vergeving van uw ongerechtigheden!

Wij mogen wel stilstaan en ons verbazen over die onuitsprekelijke dwaasheid die bij velen kan waargenomen worden, dat zij met zoveel tevredenheid rusten onder dat ondragelijke juk van hun ongerechtigheid, hetwelk hen ongetwijfeld eerlang zal neerdrukken tot in de diepste hel. Zou niet uw gelukzaligheid bestaan in de vergeving van uw overtredingen? En waarom ziet u daar niet eens naar uit? Wij twijfelen er niet aan, of Christus zal ten laatste het koninkrijk overgeven aan Zijn Vader, en indien u niet tijdig tot inkeer komt, zal alle hoop om verlost te worden van de eeuwige pijn u ontnomen worden. Er zal een onoverkomelijke kloof gevestigd zijn tussen de hemel en u, zodat zij die wensen zullen van de hel naar de hemel over te gaan, niet zullen kunnen.

Wij mogen wel veel spreken tot aanbeveling van deze ene zaak, *dat wij zullen zoeken onze overtredingen en ongerechtigheden bedekt te krijgen.* En indien u slechts éénmaal wilde luisteren om er acht op te slaan, zou u overreed mogen worden om aan dat werk te beginnen. Het is geen ongegronde bewering wanneer wij zeggen, dat er niet velen zijn die ooit geprobeerd hebben dit onbekende werk ernstig op te vatten. Dit werk van toevlucht tot God te nemen door Jezus Christus om vergeving van zonden. Het is zelfs een verborgenheid en een onbekende oefening voor hen die doorgaan onder de naam van heiligen.

O, maar er zijn velen die nu op de weg naar beneden, naar de eeuwige gevangenis wandelen! En dan met een sterke inbeelding en met een leugen in hun rechterhand, wier hoop eens zal worden afgesneden als een spinnenweb en zal verdwijnen als een droom en wegvlieden als een gezicht des nachts.

I Maar om nu te spreken over de vraag, wat het is om vergeving van onze overtredingen te hebben.

1. Iemand die dat gekregen heeft, wat ook zijn lot op aarde is, al was het ook nog zo droevig en zorgelijk, hij mag getroost zijn. Dit is duidelijk uit Matth. 9: 2, waar wij lezen van een geraakte, tot wie Jezus zeide: "Zoon, wees welgemoed, uw zonden zijn u vergeven." O, wat een Godlijke troost mag de ziel van een Christen hebben, ziende dat zijn zonden vergeven zijn. Dit blijkt ook duidelijk uit Jesaja 33:20, waar geschreven staat: "En geen inwoner zal zeggen: Ik ben ziek." En de reden wordt erbij gegeven: "Want het volk dat daarin woont, zal vergeving van ongerechtigheid hebben."
2. Het tweede wonder hetwelk een Christen wiens zonde vergeven zijn beleeft, is, *dat wanneer hij getroffen wordt door rampen en ellenden, hij een wonder is in de ogen van hen die geen vergeving kennen.* Ook *zijn taal* is een wonder en geheim, want hij zegt: ik zou verloren gegaan zijn, zo ik niet geleerd had wat het is verloren te zijn. De verborgenheid van Simson is geen verborgenheid voor een Christen. Wat wij lezen: "Spijze ging uit van de eter en zoetigheid van de sterke," wordt niet verstaan door het verduisterd verstand. Het heilgeheim is hierin gelegen, dat God zorgt voor de zielen van Zijn volk die in gevaar zijn, wanneer zij in diepten van ellenden verkeren.
3. De derde zaak waarop wij zullen wijzen is deze: *iemand die vergeving van zonden ontvangen heeft, mag alle angstige gedachten die in zijn binnenste zijn, verjagen door de overdenking van de onpeilbare diepte van de vreugde die hij de ganse eeuwigheid door zal genieten.* Dit blijkt ook duidelijk uit Rom. 5:1, 2, waar wij lezen: "Wij dan gerechtvaardigd zijnde uit het geloof, hebben vrede bij God, door onzen Heere Jezus Christus." In het tweede vers staat: "En roemen in de hoop der heerlijkheid Gods." Al uw rivieren van smart zullen eens liefelijk worden opgelost in die onmetelijke oceaan van onuitsprekelijke vreugde. Het zal niet lang meer duren dat u een algemene en eeuwige ontheffing zult verkrijgen van al die moeilijkheden welke u nu zo zeer benauwen. Droefenis en zuchting zullen wegvlieden, en zullen u niet meer aangrijpen.
4. De vierde zaak die wij u willen aanprijzen is deze: *een Christen die vergeving van zonden ontvangen heeft, heeft vrede met God door onze Heere Jezus Christus.* Het zou ongetwijfeld de tong van een engel vereisen, om dat dierbaar voorrecht van vrede met God te verklaren. Doch die vrede daalt neer in het hart van de Christen die vrijgesproken wordt. Is er iets waarnaar méér verlangd kan worden dan naar de vrede welke alle verstand te boven gaat? Als wij dit door het geloof verstonden dan zou het onze ernstigste toelig zijn om vrede met Hem te verkrijgen. Om de dierbaarheid van dat voorrecht te bewijzen noemen wij nog eens de woorden uit Rom. 5:1: "Wij dan gerechtvaardigd zijnde uit het geloof, hebben vrede bij God door onzen Heere Jezus Christus."

5. Als vijfde voorrecht, verbonden aan de vergeving van onze zonden, willen wij noemen, *dat een Christen daarbij ontvangt een geestelijke onderwerping, en dat hij geraakt tot geduld onder de droevigste en bitterste ervaringen.* Het is onmogelijk voor iemand die wandelt in onzekerheid aangaande zijn staat, om geduldig te zijn onder de roede. Maar iemand die verzekering heeft ontvangen van de vergeving van zijn zonden; o, met welk een geduld en lijdzaamheid zal hij de droevigste en bitterste ervaringen die hem overkomen, verduren! Wordt hij door beledigingen beproefd of met schande overladen, hij mag het hiermee goedmaken: *mijn zonden zijn vergeven!* Ja, al zou hij verlies op verlies lijden, hij heeft niets anders nodig. Het zal zeker genoeg zijn om alles wat hij verloren heeft goed te maken, met te denken aan dit zijn grote voorrecht: *ik heb barmhartigheid en genade bij God gevonden door Jezus Christus.*

II Nu, wat de mensen zó weinig doet bezig zijn in het ernstig zoeken naar dit uitnemende voorrecht, de vergeving van onze zonden, willen wij in enkele bijzonderheden verklaren.

1. *Wij leven niet veel onder het besef welk een ondraaglijke last het juk van onze zonden is.* Dit deed David de gezegende staat van hem wiens overtreding vergeven is, aanprijzen, omdat hij de last van zijn ongerechtigheden voelde. Want het woord dat hier vertaald is door 'vergeven', betekent ook dit: Welgelukzalig is hij wiens overtredingen van hem "afgelicht" zijn, hetwelk inhoudt dat de overtreding een last is, die niemand kan afnemen, dan die eeuwige armen van onze gezegende Heere Jezus. Indien u daarvan diepe indrukken mocht hebben, zo zoudt u geen rust vinden vóórdát Christus een gestalte in u gekregen had. Maar zie, het moest ons versted doen staan, zoveel mensen gemakkelijk te zien wandelen onder zulke ondraaglijke lasten.

Onze gezegende Heere, toen Hij voort moest gaan onder dat droevige en treurige juk van onze overtredingen, bevond die last zó zwaar, dat Hij gebracht werd tot de vraag of het mogelijk was dat die drinkbeker van Hem voorbijging. "Zijn ziel was geheel bedroefd tot ter dood toe." Ja, om zo te spreken, die last bracht Hem tot een heilige verlegenheid, toen Hij er toe gebracht werd deze woorden te spreken: "Wat zal Ik zeggen?" Nu, indien Hij, Die alle dingen draagt door het woord Zijner kracht, en Die ondersteund werd door al de volheid der Godheid, zo kreunde onder deze last, zal dan de last der zonde ons niet ten verderve zijn, zo wij niet kreunen? Ongetwijfeld, indien eens uw eigen staat aan u werd ontdekt, zou u zulke klachten uiten, dat de open velden meer geschikt voor u zouden zijn, dan de meest geheime binnenkamer. Dit was de praktijk van die meest heilige man, toen zijn ongerechtigheid aan hem ontdekt was: "Mijn beenderen zijn veranderd in zomerdroogten, in mijn brullen den gansen dag." David treurde niet als een man, doch hij brulde in zekere zin als een dier.

2. Een andere reden waarom wij zo weinig bezig zijn om die uitnemende zaak, de vergeving van onze zonden, is deze: *wij bemerken niet hoe schandelijk en hoe gruwelijk de ongerechtigheid is.* Zij is zó lelijk dat, gelijk de psalmist spreekt, het nodig is haar te bedekken: "Wiens zonde bedekt is." Hij, Die te rein is van ogen

om het kwade te zien, heeft een heilige afkeer van alles wat kwaad en zondig is. Er is niets dat zo in strijd is met Zijn natuur als de zonde. En nu is het ook buiten alle twijfel zeker, dat er niets is dat zo in overeenstemming is met onze natuur, als zonde en ongerechtigheid.

3. Een andere oorzaak, waarom wij zo weinig kennis hebben van het voorrecht, vergeving van zonden te hebben is deze: wij verkeren weinig onder beseffen van de oneindige rechtvaardigheid van God. Wij hebben er weinig besef van dat Hij (gelijk Henoeh de zevende van Adam profeteerde) zal komen "met Zijn vele duizenden heiligen, om gericht te houden tegen allen, en te straffen alle goddelozen, vanwege alle hun goddeloze werken, die zij goddelooslijk gedaan hebben." Als wij geloofden dat God rechtvaardig is, en geenszins de schuldige onschuldig zal houden, zouden wij dan zo zorgeloos wandelen onder het juk van onze ongerechtigheden? Er zijn velen van u die zullen neerdalen in ligt graf, terwijl hun beenderen vol zijn van de ongerechtigheid hunner jonkheid. U hebt een juk op uw hals gebonden, hetwelk door geen hand kan ontbonden worden, dan door Hem Die de Godlijke kunst verstaat, van de knopen van onze ongerechtigheden te ontbinden.
4. Wij zullen een vierde reden noemen waarom wij niet méér bezig zijn in het zoeken van vergeving van onze zonden. *Wij zijn niet veel bezig in de beschouwing van de wet.* Indien wij slechts tien dagen ernstig acht gaven op hetgeen in de school van Mozes geleerd wordt, zouden wij verlangen discipelen van Christus te worden. Is de wet binnengetreden om uw ongerechtigheid aan u te ontdekken, en ze bovenmate zondigende voor u te maken? O, welk een heilig ongeduld en verlangen zou er in u zijn totdat u vergeving van zonden had ontvangen! Hemel en aarde kunnen die ongesteldheid niet genezen, maar alleen Hij, Die de gezegende naam voor Zichzelf heeft bewaard, dat "Hij een tong der geleerden heeft, om met de moeden een woord ter rechter tijd te spreken.
5. Wij willen nog één van de oorzaken noemen, waarom wij zo weinig bezig zijn in het najagen van de vergeving van onze overtredingen. *Wij zijn niet veel bezig in het overdenken van de voorrechten welke wij mochten verkrijgen door de vergeving van onze zonden, óf wij merken niet voldoende op, welke schade wij belopen door in vijandschap met God te blijven leven.* Ik denk dat wij van iemand die op een afstand van God leeft, niet méér kunnen zeggen om zijn ellende te verklaren, dan dit: hij heeft geen vrede met God. Hij is het volkomen afschrift en beeld van zijn eigen ellende. Gelukzaligheid, ja alle denkbare verlustiging is begrepen in die heilige uitspraak: "God te genieten." En zo mogen wij ook zeggen, dat alle ellende is begrepen in *van God gescheiden te zijn.*

III Nu, opdat u besturing mag ontvangen om gebruik te maken van Jezus Christus, tot vergeving van uw ongerechtigheid, en opdat u uzelf niet zult vermoeien met tegenspreken, zullen wij de volgende overwegingen voordragen.

1. De eerste is deze: *een Christen mag gebruik maken van zijn ongerechtigheid en van de grootheid zijner overtredingen, als een pleitreden bij God om vergeving te mogen ontvangen.* In Psalm 25:11 zegt David: "Vergeef mijn ongerechtigheid." En hij geeft er de reden bij: "Want die is groot." Deze reden is ongetwijfeld niet gangbaar in gerechtshoven, maar zij wordt dáár goedgekeurd, waar genade en liefde de rechter is. Dit is ook duidelijk uit Psalm 40:12 en 13, waar David bidt dat de Heere Zijn barmhartigheden niet van hem zal onthouden, en dat Zijn weldadigheden hem behoeden mogen. En als reden voert hij aan: "Want kwaden tot zonder getal toe hebben mij omgeven, mijn ongerechtigheden hebben mij aangegrepen, dat ik niet heb kunnen zien." O, welk een verborgenheid moet dit zijn, dat Christus gehoor geeft aan zulke pleitredenen! Want wij moeten erkennen, dat wij geen sterker reden kunnen voortbrengen om onze zaak bij God aan te dringen. Wij hebben onszelf buitengesloten van het pleiten op *rechtvaardigheid*, en wij moeten onszelf begeven tot die weg waar alleen op *genade* gepleit kan worden. Dit is ook te bewijzen uit Ps. 41:5, waar wij lezen: "O Heere, wees mij genadig; genees mijn ziel, want ik heb tegen U gezondigd."
2. De tweede overweging is deze: *wij mogen gebruikmaken van onze nood als pleitreden bij God om vergeving te ontvangen.* Zo u kunt vertellen dat u arm en ellendig zijt, dan hebt u een genoegzame grond om daarmee tot God te gaan, Die Zichzelf voorstelt als de eeuwige Rots der eeuwen waarop u mag rusten en vertrouwen. Onderhoudt een heilige omgang en een geestelijke gemeenschap tussen uw onuitsprekelijke nood en Zijn onuitsprekelijke volheid. Laat onuitsprekelijke onbekwaamheid in u om uzelf te behouden, u uitdrijven tot Hem, Die algenoegzaam is en bekwaam is om zalig te maken allen die door Hem tot God gaan.
3. De derde overweging is deze: *wij mogen gebruik maken van onze onvolmaaktheid als pleitreden bij God om genade te verkrijgen en vergeving van onze ongerechtigheid.* Wij mogen er om vragen omdat Hij weet hoe zwak wij zijn, en dat wij het stof Zijner voeten zijn. Dit is duidelijk te vinden in Ps. 78:38-40, waar God deze reden geeft van Zijn barmhartigheid, dat Hij bedacht dat zij vlees waren. In Ps. 103:13, 14 vinden wij dezelfde zaak beschreven: "Gelijk een vader zich ontfermt over de kinderen, ontfermt Zich de Heere over degenen die Hem vrezen. Want Hij weet wat maaxsel wij zijn, gedachtig zijnde dat wij stof zijn."
4. De vierde overweging, welke zeer wonderbaar is, is deze: *wij mogen om ontferming bij God pleiten op dezelfde grond als waarop God rechtvaardigheid eist tegen ons.* Wij kunnen dit duidelijk vinden in Exodus 33:3, waar wij lezen: "Want Ik zal in het

midden van u niet optrekken, want gij zijt een hardnekkig volk." En in Exodus 34:9 pleit Mozes bij God op dezelfde grond, want hij bidt: "Heere, indien ik nu genade gevonden heb in Uw ogen, zo ga nu de Heere in het midden van ons, want dit is een hardnekkig volk." Dit is de geestelijke kunst van het omzetten van pleitgronden, en een Christen heeft deze genade geleerd.

Nu, het is zeker uw plicht en het zou uw voorrecht zijn, hiervan verzekering te krijgen, dat u een goede hoop door Christus verkregen hebt. En dat dit aan u bekrachtigd en bevestigd mag worden dat u kwijtschelding hebt ontvangen van al uw schuld. Voor hen die begeren binnen het bereik van deze ontferming te komen, wil ik de volgende middelen aanwijzen:

1. Het zeker een plicht hiervan overtuigd te zijn, dat er een uiterste onbekwaamheid in u is om de oneindige rechtvaardigheid van God te voldoen. Het zou de weg zijn om genade af te smeken. Dit is de eerste grote les die u moet leren, dat het vonnis des doods in uw hart wordt afgekondigd, opdat u de toevlucht mag nemen tot Hem Die de doden opwekt.
2. Wees er ten tweede ook van overtuigd, *dat de enige weg van vergeving van ongerechtigheid zijn loop moet hebben door de verdienste van Christus*. U moet al uw verdiensten achter u laten. Doch wij erkennen dat indien wij onszelf recht kenden, wij u daartoe niet konden aansporen, daar wijzelf niet zover kunnen komen dat wij al onze verdiensten achter ons laten. Maar laten wij zeggen, dat de eerste regels van uw smeekschrift moeten zijn: "Al onze gerechtigheden zijn als een wegwerpelijk kleet." U moet niets hebben dan ledigheid om u bij Christus aan te bieden, en u moet daarvan een gedurig besef hebben, als de meest gepaste belijdenis om Hem aan te zetten om Zich over u te ontfermen. Dit is zeker, dat zij die vergeving van God verkregen hebben, en kwijtschelding hebben ontvangen van al hun ongerechtigheden, ongetwijfeld een hoog en verheven verslag zullen geven van Hem die de vergeving schonk. Dit is duidelijk uit Micha 7:18, waar gezegd wordt: "Wie is een God gelijk Gij Die de ongerechtigheid vergeeft?" Wanneer wij Hem aanprijzen, mogen wij zeggen dat niemand zo waardig en gepast is om aangeprezen te worden, als Hij, Die onze ongerechtigheden vergeven heeft. Christus is ongetwijfeld dierbaar aan hen, wier zonden Hij vergeven heeft, behalve in een tijd wanneer zij leven in ongeloof, wanneer zij het gezicht op de kwijtschelding van hun schuld verloren hebben. Zij die vergeving van hun schuld verkregen hebben, zullen ootmoedig wandelen met God.
3. Ten derde, *iemand die vergeving bij God gevonden heeft, ziet veel terug op wat hij eens was, en hoeveel hij tekort komt bij hetgeen hij nu behoorde te zijn*. Dit heeft tengevolge dat hij nu in zeker opzicht vergeet wat hij door genade geworden is.

4. Er is, ten vierde, nog iets anders dat altijd een Christen wiens zonden vergeven zijn, bijblijft. *Hij kan niet op die zonden zien, zelfs wanneer zij vergeven zijn.* U kunt de vergeving van uw zonden wel betwijfelen, als u zonder smart en leedwezen kunt terugzien op die zonden, waarin u vroeger uw vermaak vond. O, met welk een vermaak zien velen op de zeven gruwelen van hun hart, en voelen zich niet gedrongen die gruwelen te bewenen in eenzame plaatsen?
5. Er is nog dit, hetwelk een Christen vergezelt, die vergeving heeft ontvangen. *Hij poogt de brief van zijn kwijschelding altijd leesbaar te houden, opdat hij ze in mag zien.* Hij mag daarin zijn voorrecht lezen, en zijn recht op de erfenis. Het zijn de eerste vruchten van het beloofde land. Doch als wij zien op onze ellende wegens het lichaam der zonde, dan is het geen wonder dat wij zeven dagen en nachten neerzitten, en geen woord spreken, gevoelende dat de smart groot is.

Wij zullen onze verhandeling gaan besluiten. Wij wensen dat u méér mocht zijn onder de tuchting van de wet, opdat u méér werk mocht hebben voor het evangelie, Doorzoek naarstig de afgodische tempel van uw hart, om die grote en monsterachtige gruwelen te aanschouwen. Hoe zouden wij ons verfoeien! Ik meen dat het Gods liefde en wijsheid is dit ons te openbaren. Wij zijn er zeker van, dat het oneindige wijsheid Gods is en een voorrecht dat de Doorzoeker der harten veel van onze zonden voor Zichzelf weet te behouden. Want indien wij wisten alles wat in ons binnenste is, gelijk Hij Die groter is dan ons hart het weet, zo zouden wij meer moeilijkheid gewaar worden om te geloven. Ik denk dat indien in een ieder van ons een venster was om in elkanders hart te zien, wij onwillig en afkerig zouden zijn met elkander te spreken. Indien een gedeelte van die verborgenheid der ongerechtigheid die in ons is, op ons voorhoofd werd gegraveerd, dan zouden wij een vloek en schande op de aarde zijn.

Onder al de eeuwige zegetekenen en monumenten der overwinning die opgericht zijn voor onze gezegende Heere, mag *onze verlossing door Hem*, wel de hoogste plaats innemen, zo wij ooit zullen gemaakt worden tot pilaren in het huis onzes Gods. Al de verborgenheden die Hij heeft geopenbaard in anderen te verlossen, moeten wel verdwijnen in deze ene verborgenheid, namelijk dat wij verlost zijn. Wij kunnen niet méér begeren, dan toegang te hebben tot Hem Die boven allen heilig is, door Christus, Die door de eeuwige Geest Zichzelf Gode onstraffelijk heeft opgeofferd om zonde en ongerechtigheid te verzoenen.

Nu, aan Hem, Die is dat gezegende Lam dat geslacht is van voor de grondlegging der wereld, ja aan Hem, wensen wij toe te brengen alle lof, heerlijkheid en ere, nu en tot in alle eeuwigheid. Amen.

VIJFDE PREEK

Verlustig u in den Heere, zo zal Hij u geven de begeerten uws harten. Psalm 37:4.

Het was een van de wonderlijkste trappen in de vernedering van Christus, dat Hij spelende was in de wereld Zijns aardrijks. Eer de bergen geboren waren en de grondvesten der aarde waren gesteld, eer de morgensterren vrolijk zongen, waren Zijn vermaken met de mensenkinderen. Behoorde dit niet voor ons te zijn een aansporing en beweegreden, om ons in God te verlustigen?

Mogen wij niet tot aanprijzing van de dierbare Christus zeggen: hoe aangenaam en schoon is Hij! Dit is allermeest zeker, in Hem is te verkrijgen winst en bij Hem zult u nooit verlies lijden. Bij Hem is te vinden blijdschap zonder verdriet. In Hem is schoonheid zonder enig gebrek. Alle vreugde en vermaak is eeuwig in Hem te vinden. Hij is schoon en bevallig. Al wat aan Hem is, is gans begeerlijk. Hij is blank en rood en draagt de banier boven tien duizend. Liefelijkheden zijn in Zijn rechterhand eeuwiglijk. Dit is zeiler, Hij Die weergaloos is, kan nooit te hoog geschat of te vurig bemind worden. Wij kunnen Hem nooit genoeg aanprijzen of Zijn beminnelijkheid te hoog roemen.

Maar om nu tot de woorden te komen, de psalmist dringt het eerste gedeelte van deze Psalm aan op de betrachting van geduld en onderwerping van de geest, wanneer wij de voorspoed der goddelozen zien, waardoor men mag geraken tot die wenselijke gesteldheid des geestes onder alle beproevingen en kruisen. En één van deze wegen of middelen vindt u in onze tekstwoorden.

Wij hebben in onze tekst drie zaken op te merken:

- I. Een allerdierbaarst en meest uitnemend gebod, dat gegeven wordt: Verlustig u in de Heere.
- II. De tweede zaak in de tekst is te verdelen in twee stukken, welke beide mogen dienen, om ons op te wekken tot gehoorzaamheid aan dat bevel, ons in de Heere te verlustigen.
  - De eerste opmerking betreft het voorwerp, waarin eens Christens troost wordt gevonden, in de Heere.
  - Het tweede is, de zeer ruime en veelomvattende belofte: Zo zal Hij u geven de begeerten uws harten.
- III. De derde zaak waarbij wij uw aandacht willen bepalen zijn de eigenschappen van deze voortreffelijke belofte.

Wij kunnen drie bijzondere eigenschappen of hoedanigheden in deze belofte vinden.

- Ten eerste. In deze belofte wordt genoemd de Fontein waaruit ze vloeit: de Heere.

- Ten tweede. Een andere eigenschap van deze belofte is de vrijheid, die er uit spreekt: Hij zal u geven en dat is een vrijmachtig werk.
- Ten derde. De laatste eigenschap van deze belofte, die wij willen noemen is, dat zij uitgebreid en veelomvattend is, wat wij besluiten uit dat woord: Begeerten, in het meervoudig getal.

Om nu te komen tot de eerste zaak in de tekstwoorden, het is een allerliefelijkst en een meest dierbaar gebod: *Verlustig u in de Heere.*

Uit deze woorden of uit dit gebod kunnen wij vijf besluiten trekken.

1. Het is de plicht van iedere Christen en van een ieder, die leeft binnen de zichtbare kerk, zich in God te verlustigen.
2. Het tweede besluit is, dat geloven en ons vertrouwen op Hem stellen een uitnemende hulp is voor een ziel, die onder een kruis verkeert. Daarom vinden wij in het vers, dat aan onze tekst voorafgaat: "Vertrouw op de Heere en doe het goede; bewoon de aarde en voed u met getrouwigheid."
3. Nadat een ziel vrede met God in Christus gevonden heeft, en de ziel op Hem mag vertrouwen moet er een verlustiging in God op volgen: Vertrouw op de Heere en verlustig u in de Heere.
4. Een ziel, die zich verlustigt en getroost is in de Heere, is in een zeer aangename, edele en geestelijke weg om te geraken tot een lijdzame en stille gesteldheid van de geest, onder alle kruisen en verdriet, die haar hier aankomen. Want in het vers dat volgt op de tekst, lezen wij: "Wentel uw weg op de Heere en vertrouw op Hem; Hij zal het maken."
5. Het laatste besluit dat wij uit de woorden trekken, is dit, dat wat op de ene plaats als een gebod wordt opgelegd, op een andere plaats als een belofte wordt geschonken. Lezen wij in ons tekstvers het gebod: "Verlustig u in de Heere", zo vinden wij in het elfde vers van deze psalm: "De zachtmoedigen zullen zich verlustigen over grote vrede." Merk op uit de vergelijking van deze twee verzen, dat de meest wezenlijke plichten van het verbond der genade worden omgezet in beloften. Ook de plicht van op Christus te zien gaat over in een belofte, daar wij lezen in Zach. 12, "Zij zullen Mij aanschouwen, Die zij doorstoken hebben en zij zullen over Hem rouwklagen." Als wij in Rom. 6:12 vinden het gebod: "Dat dan de zonde niet heerse in uw sterfelijk lichaam", wordt dat gebod veranderd in een belofte in het 14de vers: "Want de zonde zal over u niet heersen."

1. Wij komen nu tot het eerste besluit, dat wij hebben getrokken uit het gebod: namelijk: *Dat het de plicht is van iedere Christen, getroost te zijn in God en zich in Hem te verlustigen.* Wij behoeven niet lang stil te staan bij de verklaring van dit besluit. Het is duidelijk uit Jes. 55:7, "De goddeloze verlate zijn weg en de ongerechte man zijn gedachten; en hij bekere zich tot de Heere, zo zal Hij Zich zijner ontfermen en tot onze God, want Hij vergeeft menigvuldiglijk." En uit Matth. 22:37: Gij zult liefhebben den Heere uw God met geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw verstand." Wat is, zich in God te verlustigen, anders dan God lief te

hebben en nog al hoger trappen in onze liefde te bereiken? Maar ik zal duidelijk maken, dat het de plicht is van een Christen zich in God te verlustigen, uit deze drie zaken:

- Ten eerste. *Is de betrekking, die er is tussen Christus en gelovigen, geen duidelijk bewijs en geen sterke aansporing tot de plicht, zich in Hem te verlustigen? Is Christus niet uw Man en oudste Broeder? Behoort u Hem dan niet lief te hebben en u in Hem te verlustigen? Is Christus uw Man en zijt u Zijn vrouw en is het niet zeer gepast en betamelijk voor de vrouw zich te verblijden en te verlustigen in haar man?*
- Ten tweede. *De zeer dierbare en liefelijke benamingen, die Christus heeft aangenomen, dringen aan om Hem lief te hebben. Hij wordt genoemd: De wens aller heidenen. Is dat Christus' naam? Dan is het zeker onze plicht ons in Hem te verlustigen. En: een edele Plant van naam. Is dat Christus' Naam? En: de blinkende Morgenster. Verlustig u dan in Hem. En heeft Hij niet deze Naam aangenomen, de Heere onze gerechtigheid? En: de Wortel en het geslacht Davids; de Leeuw uit de stam van Juda; het begin van de schepping Gods; Vader der eeuwigheid? Hij is volmaakt heilig en in Hem is geen gebrek. O verlustig u dan in Hem, want alle deze dierbare en liefelijke namen roepen er u toe. Christenen, heb Hem lief en verlustig u in Hem.*
- Ten derde. *De plicht van Christenen zich in God te verlustigen vloeit voort uit de alles overtreffende bevalligheid en onvergelykelijke schoonheid en de vriendelijke innemendheid, die er is in het aangezicht van Christus. O, indien u slechts één keer Christus zag in Zijn schoonheid, zou u Zijn gevangene zijn en u zou uzelf in Hem verlustigen. Er was nooit een ziel, die Hem aanschouwde en niet gedwongen was uit te roepen: Wie zou U niet vrezen, u Koning der heiligen, want het komt U toe. Is dit niet een genoegzame grond om duidelijk te maken, dat het onze plicht is Hem lief te hebben en ons in Hem te verlustigen?*

Nu, voor wij verder gaan, willen wij deze vraag stellen: *wat is het, zich in God te verlustigen?* Wij menen dat er deze vier zaken in gevonden worden:

1. Het eerste is, dat een ziel veel bezig is en levendig in de betrachtting van de genade der liefde. Ik zal u zeggen, wat het is, zich in God te verlustigen. Het is brandende liefde tot God in eens Christens hart. Liefde is slechts een gekrookt riet, maar verlustiging is liefde, op weg naar de volmaaktheid.
2. Het betekent dit voor een ziel, dat zij Christus hoogschat en dierbaar acht. Die ziel heeft hoge en verhevene bevattingen van Hem.
3. Het betekent dit voor een ziel, dat al haar gedachten uitkomen op God en op Hem gericht zijn. Zij zijn binnen Hem begrensd. Hij is het Voorwerp van al haar gedachten. Nu, Christenen, waarop zijn uw gedachten gevestigd? Maar o, is het niet waar, dat zij bepaald zijn tot de span-lengte van de tijd? Heeft niet de wereld uw eerste gedachten in de morgen en uw laatste gedachten in de avond? Nu, dan is uw verlustiging niet in God.

4. Wie zich in God verlustigt, heeft een sterk verlangen naar gemeenschap en omgang met God. Onderzoek uzelf hierbij. Indien het niet uw voornaamste verlangen en begeerte is, omgang met God te hebben, zo is uw verlustiging niet in Hem. Want indien God het Voorwerp was van uw liefde en verlustiging, dan zou u sterk verlangen naar gemeenschap met Hem, en die te verkrijgen zou uw troost en verkwikking zijn.
5. De verlustiging in God komt openbaar in het weeklagen en treuren over de afwezigheid van Christus. Zeker, indien uw vermaak en troost in God is, zal Zijn afwezigheid uw grootste kruis zijn; en Zijn aanwezigheid zal uw voornaamste blijdschap en genoeg doen.
6. Wij menen, dat verlustiging in God betekent, dat u veel pogingen in het werk stelt, Gode te behagen. Want indien wij een persoon liefhebben, zo zullen wij er op uit zijn, hem in alle opzichten te behagen.

Nu, deze opmerkingen mogen u dienen als een toetssteen en als middelen om uzelf te onderzoeken of u uzelf in God verlustigt. Indien het u om Hem te doen is, zult u uzelf oefenen in het Gode welbehaaglijk wandelen.

Om deze waarheid een weinig verder te bespreken, wij hebben eerst geantwoord op de vraag: *Wat het is zich in God te verlustigen?* En hebben wij zes zaken genoemd, waarin naar onze mening de verlustiging in God bestaat, en wij mogen deze blijken gebruiken om er onszelf bij te beproeven en te onderzoeken, of God het Voorwerp is van onze verlustiging.

Wij zullen nu nog een weinig spreken over deze overwegingen, waardoor allen mogen worden aangezet, om te staan naar deze edele genade van verlustiging in God.

Ten eerste. *O Christen, wenst u deze genade te betrachten of wenst u te geraken tot deze genade, bedenk dan dat het is de genade, die volmaakt beoefend wordt, door hen die boven zijn, rondom de troon.* Het is de enige oefening van de heiligen in de hemel, zich in God te verlustigen.

Ik zal drie verschillen noemen, tussen de heiligen die Boven zijn in de hemel en die beneden zijn op de aarde.

1. De heiligen boven zijn in het Hoger Huis en wij zijn nog in het Lager Huis.
2. De zielen der heiligen boven, verkeren in een hoger trap van liefde dan wij. Hun lof gaat hoger dan de onze. Zij verlustigen zich in Hem en prijzen Hem ongestoord, tot in alle eeuwigheid.
3. Die Boven zijn, genieten Christus door bezit en door onmiddellijk gezicht, maar wij op aarde genieten Hem achter de sluier van geloof. Boven hebben zij het onmiddellijk gezicht van God en zien Hem van aangezicht tot aangezicht. Maar hier beneden zien wij slechts door een spiegel in een duistere rede. Christenen, indien u uzelf volmaakt in God wilt verlustigen, zoekt u een hemel op aarde. Doch u moet hier de beginselen bezitten en betrachten. Wat is de

hemel? Een ongestoorde blijdschap en verlustiging van de heiligen in God en een eeuwigdurende verlustiging van God in Zijn heiligen.

Ten tweede. *Laat u overreden u in God te verblijden, want het is een zaak, die wij buitengewoon kunnen aanprijzen.* Ik wil vier dingen noemen, die de verlustiging in God ten zeerste aanprijzen.

1. Wat is deze verlustiging in God? Het is de ziel van een Christen die de ziel van Christus omhelst met deze twee armen: *liefde en verlangen*. Deze liefde is sterker dan de dood en is dit niet genoeg om ze u aan te prijzen?
2. De ziel van een Christen, die deze genade veel in beoefening heeft, verkeert meer daar, *waar zij leeft, dan waar zij leeft*. Zij is meer daar, waar haar voorwerp is, dan waar haar woonplaats is.
3. Een derde aanprijzing van deze genade van verlustiging in God is, dat een Christen, die ze betracht, *geraakt tot drie daden van verwondering*.
  - Ten eerste, u zult uitroepen: o hoe ver gaat Christus alle beschrijving, die ik van Hem gehoord heb, te boven! U zult met verwondering zeggen: de helft werd mij niet aangezegd van hetgeen ik nu in Hem zie.
  - Ten tweede, u zult in grote verwondering uitroepen: hoe ver is Christus verheven boven mijn liefde, die ik tot Hem heb gehad. Hij gaat die ver te boven.
  - Ten derde, u zult genoodzaakt zijn te zeggen: o hoe ver gaat Christus uit boven mijn verwondering en bewondering, die ik voor Hem heb gehad! Nu, indien uw verlustiging in God is, zult u eens gebracht worden tot deze daden van verwondering en verbazing.
4. Om u nog deze verlustiging in God aan te prijzen, wil ik dit zeggen: *door deze blijdschap in God wordt de ziel bijzonder geholpen tot een geestelijke wandel en tot een heilig leven in het midden van een zondige wereld.* Wie zijn het, die de maan onder hun voeten hebben en op het ondermaanse treden? Geen anderen dan zij, die hun hoop en blijdschap in God vinden. Maar ik vrees, dat velen onder ons de maan op hun hoofd hebben en niet onder hun voeten, en dezulken verlustigen zich niet in God.

Wij wensen nu een derde opmerking te maken, om daardoor bij u aan te dringen, dat u uw verlustiging in God zult zoeken. *Het vermaak en de blijdschap in God, maakt alle plichten aangenaam zodat u kunt zeggen: "Tot U, o Heere, hef ik mijn ziel op."* Maar als u uzelf niet in God verlustigt, zullen alle godsdienstplichten u zwaar vallen en u tot een last zijn. U kunt een duidelijk verband vinden tussen het 26ste en het 27ste vers van Job 22. In het 26ste vers leest u: "Want dan zult gij u over den Almachtige verlustigen, en gij zult tot God uw aangezicht opheffen." In het vers dat volgt lezen wij: "gij zult tot Hem ernstiglijk bidden en Hij zal u verhoren; en gij zult uw geloften betalen." Wij kunnen uit deze Schriftwoorden besluiten dat er bijzondere voordelen verbonden zijn aan het waarnemen van de plichten, met verlustiging in God. Wij zullen er u vier noemen:

1. Hij, die zijn blijdschap in God vindt, ontvangt vrijmoedigheid in het spreken tot Hem, "want dan zult gij u over de Almachtige verlustigen en gij zult tot God uw aangezicht opheffen."
2. Het tweede voordeel is, dat verlustiging in God, aan een Christen zal geven vermenigvuldiging der gebeden. "U zult tot Hem ernstiglijk bidden."
3. Het derde voordeel is, dat dit vermaak in God u zal leiden tot veel vurigheid in het gebed. Het woord dat overgezet is door "ernstig bidden" kan ook vertaald worden door "vurig bidden."
4. Het laatste voordeel in het waarnemen van de plichten, wanneer ze vergezeld zijn van verlustiging in God, is dit, dat het een Christen zal helpen zijn gehele hart aan God te verklaren. "U zult uwe beloften betalen" heeft ook deze betekenis: "U zult ontvangen vrijmoedigheid of vrijheid om de Heere te vertellen, alles wat in uw hart is."

De vierde opmerking welke wij willen maken, om u aan te zetten tot verlustiging in God, in het betrachten van de plichten, is deze: *het zal een Christen brengen tot een geduldig dragen van ieder kruis en van iedere beproeving, die hij op zijn weg ontmoet.* Dit is duidelijk uit de ruimte, die in de tekstwoorden is. Het zal een uitstekende hulp zijn en een bijzonder middel van bewaring, om niet nijdig te zijn op de dwazen, ziende der goddelozen vrede.

De vijfde opmerking, die wij willen maken om u de plicht, u in God te verlustigen, thuis te brengen, *nemen wij uit de voortreffelijkheid van het Voorwerp van eens Christens blijdschap, want het is de Heere.* Hij is een uitnemend Voorwerp om er u in te verlustigen. Hij is de Fontein waaruit alle stromen vloeien. O, verlustig u dan in Hem, want Hij is die Hoge en die Verhevene!

De zesde opmerking die wij zullen maken, mag voor u dienen als aansporing om gehoorzaamheid te bewijzen aan het gebod, u in God te verlustigen. *Indien u uw vermaak en blijdschap in God vindt, zo zal Hij u geven de begeerten uws harten.* Dat wil zeggen, dat u niets zal ontbreken, van alles wat strekken zal tot uw eigen welzijn en tot Gods heerlijkheid, indien gij u in God vermaakt, zo zult u nooit missen, wat geschikt en gepast voor u is.

Wees dan overreed, te gehoorzamen aan dit gebod, u in God te verlustigen, want uw ziel heeft er groot belang bij. O Christenen, weet dit, dat het is uw eeuwig belang. Doe het, terwijl het u nog wordt aangeboden. Verzuim dit noodzakelijk en troostlijk werk niet langer. O stel het niet langer uit, want uitstellen is gevaarlijk. En indien uitstel gevaarlijk is, dan is het dit allermeeft in zo'n werk, waarbij onze eeuwige zaligheid ten nauwste betrokken is.

Wij willen u nu voorstellen de oorzaken, die het gemis van verlustiging en blijdschap in God, tengevolge hebben. Wij wensen u enkele redenen te noemen.

1. *Als wij lezen in Hosea 4:11, dat "hoererij en wijn en most het hart wegnemen", dan wordt ons gezegd, dat onze afgoden ons hart innemen, in plaats dat wij het aan God geven. Wanneer onze afgoden de voorrang hebben, wanneer zij zitten op de troon van ons hart en wij laten Christus buiten staan, o zie dan toe, opdat Hij u niet verlaat en u op de weg vergaat. Wanneer wij zo'n ruime plaats in ons hart geven aan de begeerlijkheden, dan kan onze verlustiging niet in God zijn.*

2. *Een andere zaak, waardoor wij van de Heere verwijderd raken, is wereldsgezindheid. Het is tot grote schade van de ziel wanneer wij ons verlustigen in de dingen van dit tegenwoordige leven en niet in God. Onze wereldsgezindheid heeft onze liefde verteerd en onze verlustiging in God doen wegwijnen. De apostel waarschuwt ons: "Hebt de wereld niet lief, noch hetgeen in de wereld is. Zo iemand de wereld liefheeft, de liefde des Vaders is niet in hem", 1 Joh. 2:15. Het was het gebed van een godzalig mens: "Heere, laat mij nooit een dienstknecht worden van de schepselen."*
Maar o, ik vermoed, dat indien de wereld van ons werd weggenomen, velen van ons zouden uitroepen: "Gijlieden hebt mijn goden, die ik gemaakt heb, weggenomen, wat heb ik nu meer?" Richt. 18:24. Onze harten zijn verkleefd aan de dingen van dit leven, en wij hebben ze ons tot goden gemaakt. Wij weten niet meer, dat alle ijdelheid en kwelling des geestes zijn en dat de dag zal komen, waarop wij zullen weten dat het zo is. Al uw begeerlijkheden en ijdelheden, waarin u nu zoveel genoegen en vermaak vindt, zullen eens worden even reukloos en smakeloos als ze nu, geurig voor u zijn, ze zullen worden als het wit van een ei. U zult er dan niet de minste troost van hebben.

3. *Het is ook van grote invloed op onze geestelijke gesteldheid, dat wij zo zijn vervallen van die levende en nabije gemeenschap, die wij eens met God hadden. Dit is de oorzaak, dat er zo weinig is overgebleven van onze verlustiging in God. Dit is duidelijk uit Hooglied 1:16, "Zie gij zijt schoon mijn Liefste, ja liefelijk." En wat is het, dat Christus zo schoon en liefelijk maakt? Het is dit: "Ook groent onze bestede." Dat is de verborgen omgang, die de bruid had met God. Het is ook duidelijk uit Hooglied 2:3 en 4: "Als een appelboom onder de bomen des wouds, zo is mijn liefste onder de zonen." Wat was de oorzaak, dat zij Christus zo prees? Het kwam hieruit voort, "dat zij grote lust had in Zijn schaduw en er onder zat en dat Zijn vrucht haar gehemelte zoet was. Hij voerde haar in het wijnhuis en de liefde was Zijn banier over haar." Wat de gemeenschap met God is en tot welk een leven en liefde de ziel daardoor geraakt, vinden wij ook in de uitroep van David, in Ps. 73:25: "Ik zal dan geduriglijk bij U zijn; Gij hebt mijn rechterhand gevat." Daarna zegt hij: "Wien heb ik nevens U in den Hemel? Nevens U lust mij ook niets op de aarde!" Ik vermoed dat velen van die hier zijn, zich meer kunnen vinden in de klacht van Esther: "Ik nu ben in deze dertig dagen niet geroepen om tot de koning in te komen." Ja velen, vrees ik, moeten zeggen: het is reeds dertig maanden geleden dat ik des Konings aangezicht heb gezien. O er is een grote afstand tussen Christus en ons! En er is weinig smart en droefheid over.*

4. *Een andere zaak, die, naar onze mening, van grote invloed is op onze geringe verlustiging in God, is die droevige vormelijkheid, die bij ons is, in ons komen tot de plicht van het gebed. Onze tong loopt ons hart te veel vooruit. In het gebed behoorde een Christen te spreken als David in Ps. 45:2: "Mijn hart geeft een goede reden op, Mijn tong is een pen eens vaardigen schrijvers." Maar vormelijkheid en lauwheid zijn oorzaken waardoor wij vermoeid worden in de plichten, "Doch gij hebt Mij niet aangeroepen o Jacob, als gij u tegen Mij vermoeid hebt, o Israëll!"*
5. *Wij hebben ook op te merken, dat het verzuim van de plichten een oorzaak is van weinig verlustiging in God. Wij vinden dit verklaard in Jes. 43: 23: "Mij hebt u niet gebracht het kleinvee uwer brandofferen en met uw slachtofferen hebt u Mij niet geëerd."*
6. *Een andere oorzaak van weinig verlustiging in God is een zwak geloof of weinig oefening van het geloof. Niets zal de blijdschap in God meer schade doen en niets zal de verlustiging in God meer afbreuk doen en meer in verval brengen, dan gemis van geloof. Wij mogen geloof noemen het oog van de ziel. Dat oog dringt door de nevelen heen en daardoor mag een Christen zien en een helder gezicht op Christus hebben, en verlustiging en vermaak in Hem vinden.*
7. *Wij willen u nog een andere oorzaak van weinig verlustiging in God voorleggen, namelijk verkeerde bevattingswijze en onjuiste beoordeling van de wegen Gods. Niets blust de liefde meer uit dan achterdocht en verdenking en niets dooft de verlustiging meer, dan een verkeerd begrip van de nuttige wegen, die de Heere houdt met Zijn volk. Hierin heeft veel misverstand plaats tot schade van de blijdschap in God. O Christenen, ik raad u aan om het najagen van de dingen van de wereld te staken, doch bedenk liever wat u doet en wat het eind zal zijn van uw levensloop. Ik mag tegen u zeggen, wat Abner zei tegen Joab: Weet u niet, dat het in 't laatste bitterheid zal zijn? Zekerlijk, u zult bevinden dat het bitter zal zijn, wanneer het niet in uw macht zal zijn het goed te maken en te verhelpen.*

Verlustig u dan in den Heere. Dit wil ik tot u zeggen: Verlustig u in de Heere, want Hij heeft het geboden. Indien er niets anders was om u te overreden dan dit, dat het Zijn gebod is, zo moest dat voldoende zijn om er u toe aan te zetten. Indien die vraag aan ons werd gesteld, die koning Ahasveros stelde aan Haman: Wat zal men dien man doen, tot wiens eer de koning een welbehagen heeft? Wij zouden antwoorden: Geef hem wat zijn hart begeert. En wat kunt u meer begeren? En die zult u krijgen, als u die dierbare raad opvolgt, die in onze tekst wordt gegeven: Verlustig u in den Heere, zo zal Hij u geven de begeerten uws harten. Ja ik mag tot u zeggen, wat de dienstknechten van Saul zeiden tot David: De koning heeft geen lust aan de bruidsschat, maar aan honderd voorhuiden der Filistijnen. Zo ook verlangt Christus niets meer van u, dan dat u Hem geeft de voorhuiden van uw afgoden, opdat de grote Koning Zich wreke aan Zijn vijanden.

Ik wil nog zes vragen aan u stellen en daarmee besluiten. Indien u deze vragen niet overeenkomstig de wil van God kunt beantwoorden, weet dan en weest verzekerd, dat u nog zijt in een gans bittere gal en samenknoping der ongerechtigheid.

1. De eerste vraag is: waarin verlustigt gij u? Wat neemt het meest uw gedachten in beslag? Is het de wereld met haar begeerlijkheden? Dan zit u nog vast in de banden der ongerechtigheid. Gaan niet uw gedachten meest uit naar de wereld? Dan zijt u nog in een gans bittere gal.
2. De tweede vraag is: wat is de zaak, die u meest tracht vast te houden en voor welks verlies u het meest bevreesd bent? Is het Christus? Ik vrees dat slechts weinigen die vraag zó kunnen beantwoorden. Is de wereld de voorname zaak die wij trachten te behouden en vrezen wij die te verliezen? Dan zijn wij nog gebonden met koorden der ongerechtigheid.
3. De derde vraag is: welke dingen hebben uw hart ingenomen? Is het Christus of zijn het uw begeerlijkheden? Indien het Christus niet is, dan bent u vervloekt, want gij zijt nog in een gans bittere gal.
4. De vierde vraag is: stelt u Christus op prijs en de dingen van eeuwig leven en zaligheid, boven alle andere dingen in de wereld? Dan zijt u gezegend, want indien Christus is het Voorwerp van uw verlustiging, zo zult u Hem allermest waarderen.
5. De vijfde vraag is deze: is het uw wens en begeerte Hem in alle dingen te behagen? Indien het zo niet is, dan zijt u nog in een gans bittere gal en samenknoping der ongerechtigheid.
6. De zesde en laatste vraag, die ik u wil stellen is deze: is het uw begeerte of durft u zeggen, dat boven alles wat u begeerde, u verlangde naar gemeenschap en omgang met God? Was dit ooit uw verlangen en was dit de zaak waarom u allermest werkzaam was? Indien het niet zo is, dan zijt u zeker nog in een gans bittere gal en samenknoping der ongerechtigheid.

Ik zal nu niet verder tot u spreken, doch ik vrees dat velen van u met deze vragen niet tot hun consciëntie komen en er zich zelfs niet over bekommeren, wat zij daarop zullen antwoorden. Want indien velen van u het wel deden, zo zoudt u niet anders kunnen zeggen, dan dat u nog zit in de banden der ongerechtigheid.

O Christenen, verlustigt u in de Heere, zo zal Hij u geven de begeerten uws harten! Amen.

ZESDE PREEK

Doch het behaagde den Heere, Hem te verbrijzelen, Hij heeft Hem krank gemaakt; als Zijn ziel zich tot een schuldoffer gesteld zal hebben, zo zal Hij zaad zien. Hij zal de dagen verlengen; en het welbehagen des Heeren zal door Zijn hand gelukkig voortgaan. Jesaja 53:10.

Buiten alle twijfel, de verborgenheid der godzaligheid is groot: *God is geopenbaard in het vlees*. Dat wil zeggen, dat de eeuwige Zoon van God *de Zoon des mensen* is geworden, opdat wij kinderen van God zouden worden. Hij kwam in verwantschap met dit Lager Huis, door onze natuur aan te nemen, opdat wij in verwantschap zouden komen met dat Hoger Huis en Zijn Goddelijke natuur zouden deelachtig worden, 2 Petrus 1:4. En wat deze verborgenheid zeer wonderlijk maakt, is de onuitsprekelijke hoogheid en verhevenheid van de Persoon, Die neerdaalde en de onuitsprekelijke ellende en nietigheid van hen, voor wie Hij afdaalde. Indien wij er enig besef van hadden, hoeveel wij hiervoor aan Christus verschuldigd zijn, zo zouden wij geen woorden kunnen vinden. Doch bij een ernstig naspeuren en beschouwen van deze dingen, zouden wij moeten zeggen: *hoe meer wij ze beschouwen, hoe meer wij onze verplichting aan Hem zien*.

Wij kunnen hier zien en beschouwen die oneindige wijsheid Gods, die zo'n edele en dierbare Weg beraamde, om zo'n afstand en breuk, die tussen Hem en ons is ontstaan, op te heffen, door zo'n Persoon, ja de Zoon van God, te verbrijzelen. Indien God engelen en mensen had opgeroepen om raad te geven, inzake deze weg van onze verlossing, in welk een verlegenheid zouden zij allen verkeerd hebben! Zij zouden sprakeloos hebben neergezeten! Dit zou ongetwijfeld de eenparige uitspraak van deze vergadering geweest zijn: *wij weten het niet*. Maar toen menselijke wijsheid ophield, begon Goddelijke wijsheid en gaf het antwoord.

Ook mogen wij hier beschouwen de liefde, die Hij openbaarde jegens ellendige zondaren en evenzeer de volmaakte rechtvaardigheid, die Hij geoeffend heeft jegens Zijn Zoon. O, zagen ooit engelen of mensen zo'n schouwspel, dat een zeer liefhebbend Vader het zwaard der gerechtigheid gebod te ontwaken en een gehoorzame Zoon te slaan? En toen dat scherpe zwaard neerkwam op dat gezegend schuldoffer van Zijn ziel, was er niemand in de hemel of op de aarde, die riep: *houd Uw hand in!* O, sta verbaasd en verwonderd bij deze gezegende vernedering van Jezus Christus, dat Hij, Die God was, eenswezens met de Vader, Zijn heerlijkheid heeft verborgen en is gevonden in de gestalte van een dienstknecht.

Merk op hoe gestreng vlekkeloze rechtvaardigheid heeft gehandeld met vlekkeloze onschuld! Ik vermoed, dat indien alle de verlostten Hem hadden zien

hangen aan het kruis en gezien hadden hoe deze schone lippen bleek werden en hoe Hij verbrijzeld werd tussen deze twee molenstenen van de *rechtvaardigheid* en de *almacht* Gods, zij zouden met David hebben gezegd: *Zie, wij hebben gezondigd en wij hebben onrecht gehandeld, maar wat heeft dit onschuldig Lam gedaan?* Die woorden van Christus, toen Hij verraden was en zij Hem zochten: "Indien gij dan Mij zoekt, zo laat dezen heengaan", kunnen nooit genoeg bewonderd worden. Wij kunnen hier ook aanschouwen de vlekkeloze en onkreukbare rechtvaardigheid van God, dat onze zonden zijn toegerekend aan Hem, Die geen onrecht gedaan heeft en in Wiens mond geen bedrog geweest is. Rechtvaardigheid strafte Hem, alsof Hij de grootste godloze in de ganse wereld was geweest. Rechtvaardigheid gaf Hem over, totdat Hij de laatste penning van onze schuld had betaald. En wij twijfelen er niet aan of hier zijn op heden sommigen, voor wie Hij des Vaders gramschap heeft gestild. Doch eeuwige ellende komt over hen, die niet behoren tot hen, voor wie Hij heeft betaald.

Doch welk een heerlijk en uitnemend gezelschap zal het zijn, wanneer alle de gekochten des Heeren samen vergaderd zullen worden! Wanneer alle deze kinderen zullen zijn als olijfplanten rondom Zijn tafel! Zal het niet een wonderlijke dag zijn, wanneer wij zullen eten en drinken en er geen gedachtenis meer zal zijn van onze armoede? Christenen, zijt getroost in de hoop en verwachting van die dag, die nabij komt, wanneer u uzelf voor eeuwig zult verheugen, wanneer alle verdriet en alle verzuchtingen zullen wegvlieden en God alle tranen van uw ogen zal afwissen! O zullen wij niet verblijd zijn, wanneer alle de verlost des Heeren zullen samengebracht zijn in Zijn paleis en ze in gestikte klederen tot de Koning zullen geleid worden? Zal het geen aangename dag zijn, wanneer zij zullen komen van de einden der aarde en in de hemel zullen aanzitten met Abraham, Isaïc en Jacob? Wanneer alle uw vijanden zullen geworpen zijn in de poel, die brandt van vuur en sulfer, wier worm niet sterft, maar hun rook gaat op tot in alle eeuwigheid.

Laat uw hart zich verheugen en bij het naderen van die dag, waarop u Hem zult zien van aangezicht tot aangezicht, wanneer alle uw schaduwen zullen vlieden en u zult hebben het onmiddellijk en onbelemmerd gezicht van God! Dan zult u getroost zijn en u in Hem verblijden door al de eeuwen der eeuwigheid heen en God zal Zich in u verblijden, altoos en eeuwiglijk! Zal het geen heerlijke dag zijn, wanneer u zult ingaan in deze vreugde?

Doch wij zullen nu over deze dingen spreken uit de woorden, die u werden voorgelezen.

- I. In de woorden van de tekst vindt u de *Fontein*, waaruit de verlossing des mensen voortvloeit. Er was zekerlijk niets in ons, dat de oorzaak kon zijn van onze verlossing, maar alleen oneindige liefde in Hem. Genade zat voor in die Raad, waar dat voornemen werd gemaakt en dat heerlijk besluit werd genomen. O, Hij bestuurt Zichzelf op een uitnemende en

voortreffelijke wijze! Onze verlossing zou uitgesloten zijn geweest, indien Christus in de hemel was gebleven, tot Hij iets in ons had gevonden, wat een oorzaak kon zijn van onze verlossing.

- II. Wij vinden in de tekstwoorden de bitterheid van het lijden van Christus, in dit gedeelte: "*Het behaagde den Heere, Hem te verbrijzelen, Hij heeft Hem krank gemaakt.*"
- Het eerste gedeelte stelt ons voor ogen de smarten, die Hij in Zijn heilig lichaam heeft gedragen. "*Het behaagde de Heere Hem te verbrijzelen.*" O welk een gezicht was het, deze gezegende handen, die nooit ongerechtigheid wrochten, doorboord te zien! En Zijn dierbare voeten, die nooit hadden gegaan in de wegen der zonde, doornageld te zien en Zijn gezegende zijde met een speer doorstoken! O welk een gezicht is het geweest, de oneindige en eeuwige Zoon van God, zo behandeld te zien, om onze zonden! O Christenen, staat hierbij verbaasd!
  - Het tweede gedeelte: "*Hij heeft Hem krank gemaakt*", drukt al het lijden van de ziel van Christus uit. Was het niet de ondragelijke last van onze misdaden, die gelegd werd op Zijn gezegende hals? Toen Hij de beker dronk, vervulde Hij wat van Hem was voorzeggd: "Ik heb lust o Mijn God, om Uw welbehagen te doen." Doch het meest geheimvol en verborgen voor ons is, wat wij lezen in het begin van onze tekst: "Doch het behaagde de Heere, Hem te verbrijzelen." Mocht niet de wet der natuur en der liefde protest aangetekend hebben? Nochtans: "*Het behaagde de Heere Hem te verbrijzelen.* En Hij werd verbrijzeld. Het moest also geschieden.
- III. Ook vinden wij in de tekstwoorden de meest dierbare en heerlijke beloften van de Vader aan de Zoon. Deze beloften betekenen de uitvoering van het oude Verbond der verlossing. De drie volgende beloften worden uitdrukkelijk in de tekst genoemd:
- Ten eerste, *dat Hij zaad zal zien*, dat wil zeggen, dat Hij Zijn kinderen zou zien, Zijn geheiligd volk.
  - Ten tweede, *dat Hij de dagen zal verlengen*. Dat betekent, dat eens dat lied van zegepraal in Zijn mond zou zijn: "O dood waar is uw prikkel? O hel waar is uw overwinning?" Zo verlengt Hij thans Zijn dagen.
  - Ten derde, *dat het welbehagen des Heeren door Zijn hand gelukkig zal voortgaan*.

Wij menen, dat tussen de Personen van de gezegende Drie-eenheid een heilige samenwerking en een gezegende harmonie is geweest, in de uitvoering van dit nooit genoeg bewonderde werk van 's mensen verlossing en eeuwige zaligheid. Is dat geen goede tijding uit een ver land, dat er verlossing is teweeggebracht voor verloren mensen? Behoorde dat niet te zijn als koud water op een vermoeide ziel? Is het niet ontstellend, zondaren slapende te zien bij deze tijding, voor wie deze verlossing is verkregen en gekocht tot zo'n prijs, als het bloed van Jezus Christus, Die is de eeuwige Zoon van God, geopenbaard in het vlees?

O welk een liefde was dit, die Hij tot ons had, dat Hij Zich zo zeer vernederd heeft, dat Hij de hemel verlaten heeft om op aarde te verschijnen! Hij wilde niet voldaan zijn in de hemel zonder ons, doch Hij wilde nederdalen en verbrijzeld worden op aarde, opdat wij gelukkig mochten zijn in de hemel! Paulus had gevonden een viervoudige afmeting van deze liefde Gods tot zondaren. Hij noemt eerst de *lengte* en de *breedte* en de *diepte*, maar daarbij ook de *hoogte* van deze liefde. O, welk een liefde moet dat zijn!

A. *Wij zullen enkele beweegreden voorstellen, waardoor u mocht bewogen worden om te zien op deze gezegende en hoge liefde van onze Heere Jezus Christus, waardoor Hij op Zich nam, onze verlossing en eeuwige zaligheid te verwerven.*

(1) *Overweeg de onuitsprekelijke hoogte van die Persoon, Die deze dingen leed. Was Hij niet de Zoon van God, eenswezens met de Vader? Als het een engel was geweest, die dit lijden had ondergaan, zou het niet zo wonderlijk en verbazingwekkend zijn geweest. Maar het was de Algenoegzame, de zelfgenoegzame God, Die ons niet nodig had, daar Hij volzalig was in Zichzelf. Hij was het Die voor ons verbrijzeld is. O, welk een verwondering moet dit opwekken in mensen en engelen! Hij, Die is de eeuwige God, de Schepper van de einden der aarde, heeft onze natuur aangenomen en onze schuld betaald. Hij heeft Zijn leven voor ons afgelegd en Hij heeft dat gedaan, toen wij om de walgelijkheid onzer ziel waren geworpen op het vlakke des velds. O, sta verbaasd en verwondert u, dat zoiets kon gebeuren. Hebt u ooit twee zulke ongelijke partijen gezien, die door zo'n nauwe band aan elkander verbonden waren? Wie kan het bevatten, dat zulke ellendige zondaren zouden worden bevorderd tot zo'n heerlijke staat en tot zo'n hoge waardigheid, dat zij zouden worden ten huwelijk genomen door zo'n Verhevene, ja door hun Schepper? Wij mogen met Abigaël zeggen: *De Koning heeft tot mij gezonden om mij ter vrouwe te nemen.* Zij zou tevreden geweest zijn met een geringe plaats, want zij neigde het aangezicht ter aarde en zeide: *Zie uw dienstmaagd zij tot een dienares, om de voeten der knechten mijns heren te wassen.* Wij behoorden met Petrus uit te roepen: *Heere, ga uit van mij, want ik ben een zondig mens.* Hij heeft ons genomen van de drek hoop en heeft ons bekleed en zal ons nog bekleden met de mantel van Zijn gerechtigheid. Is het geen hemelse en onuitsprekelijke verborgenheid? Zijn wij niet geneigd uit te roepen: heeft Christus het wel overwogen, wie zij waren, die Hij wilde maken tot Zijn metgezellen en bruid? Waren zij geen ongelukkige, ellendige zondaren?*

Ik moet zeggen, dat ik er mij over verwonder, dat mannen en vrouwen niet zijn verzwolgen in een zee van verwondering bij het beschouwen van de hoogte en de weergaloze voortreffelijkheid van de Persoon, die dit lijden voor hen onderging.

- (2) *Onze tweede overweging moet gaan over de smarten, die Hij voor ons leed.* Hij werd om onzentwil *verbrijzeld*, of zoals het ook kan worden vertaald: Hij werd gestampt in een mortier. Hoe groot zijn Zijn smarten geweest. Hij werd verbroken en verbrijzeld. Welk een ondraaglijke benauwdheid kwam op Hem, toen Hij grote druppelen bloeds zweette en toen Hij moest uitroepen: *Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?* O onder welk een gewicht van angst, benauwdheid en droefheid lag Hij, toen Hij dit uitriep! O, wie zal de diepte van deze verborgenheid peilen, dat Jezus Christus, Die de eeuwige en enige Zoon des Vaders is, verlaten is geweest voor ons? Hij was voor een ogenblik verlaten, opdat wij niet eeuwig verlaten zouden zijn! O wat zou van ons geworden zijn, indien Christus niet zo laag was neergedaald, dat Hij onze natuur aannam, om aan de Goddelijke rechtvaardigheid te voldoen en te komen onder des Vaders gramschap? Het staat vast, dat wij nooit in staat zouden zijn geweest, in alle eeuwen der eeuwigheid te betalen en te voldoen aan de onkreukbare rechtvaardigheid van God. Wij zouden eeuwig hebben gelegen onder de slag van het ontblote zwaard van de rechtvaardigheid van God, zonder enige hoop op verlossing.

Maar gezegend zij Hij tot in alle eeuwigheid, dat Hij zo'n genadig plan en voornemen maakte, om mensenkinderen te verlossen, die hopeloos verloren waren en ze te verlossen door Zijn eigen dierbaar en heilig bloed. O, onze verlossing werd gekocht tot een dure prijs. Niet met goud of zilver, noch door vergankelijke dingen, maar door het onvergankelijk bloed van Jezus Christus. Hij moest verbrijzeld worden en krank gemaakt, opdat de verlossing voor ons verkregen zou worden. Hij heeft het kruis verdragen, en de schande veracht en Zijn schande was Zijn grootste smart en droefheid, zodat zelfs de zon, tegen de wetten der natuur, een sluier voor haar aangezicht trok, omdat ze het als het ware een schande achtte, haar Schepper zo'n smaad te zien aangedaan, dat Hij tussen hemel en aarde hing aan het kruishout.

Ik gevoel, dat dit nooit genoeg kan worden bewonderd, dat Hij Die oneindig was en in Zichzelf algenoegzaam, zo'n lage stap deed, van de hemel naar de aarde en leed de smadelijke dood des kruises! Dit was zo'n wonderlijk schouwspel en zo'n verbazend gezicht, dat zelfs de zielen van hen, die ontslapen waren, opstonden en het zagen. De rotsen en bergen weeklaagden en treurden; zij braken en scheurden uiteen. De zon werd verduisterd en de maan gaf haar licht niet bij dat gezicht. O, dat wij mochten zien, dat dit plaats had om verlossing en verzoening voor zondaren te verwerven.

O, wat zal worden van hen, die op deze grote zaligheid geen acht geven? Ziende dat rechtvaardigheid zo handelde met Jezus Christus, Die slechts de Borg was voor de schuld, wat zal rechtvaardigheid van u eisen, wanneer u uw tanden zult knersen en u zult weeklagen in de bitterheid van uw ziel? Wat zal afgeperst worden van u, die zijt de volle en voorname schuldenaars, wanneer u in de eeuwige pijn zult zijn en zult liggen in een zee van vuur en sulfer, die eeuwig zal koken? Wat zal van u worden, die geen deel had in deze

opgebrachte voldoening en die geen deel of lot had in deze verlossing en verworven zaligheid? Wat zal het voor u uitmaken, te bedenken, dat Jezus Christus in Zijn lijden heeft moeten uitroepen: *Mijn ziel is geheel bedroefd tot de dood toe.*

(3) *Er is een derde overweging, die ons moet aansporen om stil te staan bij deze gezegende en uitnemende liefde van onze Heere Jezus Christus, in het ondernemen van dat grote werk van onze verlossing en eeuwige zaligheid.* Beschouw de diepe ellende en de lage staat van die personen, voor wie Hij deze droevige en onuitsprekelijke smarten op Zich nam. Onderging Hij dit lijden voor edele, uitnemende schepselen? Nee, het was voor het verloren en ellendig geslacht van mensen. Er zijn twee zaken in deze overweging, die ze voor ons allermeest wonderlijk moet maken.

- Ten eerste, dat Hij dit lijden en deze smarten droeg voor hen, die niet anders waren dan het stof Zijner voeten. Had Christus niet andere schepselen kunnen scheppen, die voortreffelijker waren en meer geestelijk in hun wandel en omgang, en ons laten gaan in de weg die wij gekozen hebben, de brede weg waarop wij lopen naar het verderf? O *gezegenden des Heeren*, meent u niet, dat een Christen hiervoor veel aan Christus verplicht is? Ik meen, dat het een groot heilgeheim is, dat Christus geen schepselen schiep, die beter waren dan wij en dat het Hem niet goed dacht zulken te scheppen.
- Ten tweede. Moet de lage staat van de personen voor wie Christus leed, het geen verborgenheid en wonder uitmaken, dat Hij nederdaalde om deze onuitsprekelijke smarten te dragen voor mensen, en niet voor engelen? Indien Hij ze had ondergaan voor engelen en niet voor ons, zo mochten wij wel door de aarde gezonken zijn van wanhoop, ziende op een eeuwige ellende, die op ons aankwam. Doch gezegend zij Hij voor eeuwig, dat Hij verlossing heeft verworven, eerder voor ons, dan voor gevallen engelen. "Want waarlijk, Hij neemt de engelen niet aan, maar Hij neemt het zaad Abrahams aan", Hebr. 2:16. Toen de engelen vielen, liet Hij ze gaan, maar toen wij vielen, trad Hij te voorschijn tussen ons en de afgrond.

(4) De vierde zaak die wij willen overwegen in het beschouwen van de onuitsprekelijke liefde van Christus, waarmede Hij het grote werk van onze verlossing op Zich genomen heeft, is deze: *er bestond een droevige onmogelijkheid voor ons, het eeuwige leven te verkrijgen, zonder Zijn lijden en zonder Zijn nederdalen van de hemel op de aarde.* Wij waren gebonden in de banden van een drievoudige onmogelijkheid, om zalig te worden, indien Hij niet genadiglijk op Zich had genomen, ze voor ons te verwerven.

- Ten eerste. Er was een onmogelijkheid door de krachteloosheid van de wet.

- Ten tweede. Er was een onmogelijkheid vanwege de krachteloosheid van onze natuur.
- Ten derde. Er was een krachteloosheid door de zondigheid van onze natuur. "Want Christus, als wij nog krachteloos waren, is te Zijner tijd voor de goddelozen gestorven", Rom. 5:6. Deze gezegende en gewillige armen hebben deze onmogelijkheden liefelijk opgelost. Hij scheurde ze uiteen en heeft een verse en levende weg ingewijd, opdat wij zouden ingaan in het heiligdom, door Zijn bloed.

(5) Wij willen u een vijfde overweging voorstellen, waardoor wij inzicht mogen verkrijgen in de wonderlijke liefde van Christus tot Zijn Kerk, die gebleken is in Zijn opvatten van dat gezegend plan van verlossing. *Er was slechts Eén in hemel en op aarde, die dit werk op Zich kon nemen. Dit maakt de verborgenheid groot!* Indien er een grote menigte van personen was geweest, die het had kunnen uitvoeren, dan was Zijn liefde niet zo wonderlijk geweest. Maar er was slechts Eén, de tweede Persoon in de heilige Drie-eenheid. Hij alleen was bekwaam en gewillig. O, welk een wonder is het, dat er zo'n beraadslaging heeft plaats gehad tussen de Personen van de Goddelijke Drie-eenheid over dit werk van onze eeuwige verlossing! Het is gemakkelijker alle de verborgenheden in de schepping te verstaan, dan deze verborgenheid te begrijpen.

(6) De zesde overweging, waardoor wij ons de alles overtreffende liefde van Christus kunnen voorstellen, waardoor Hij het gezegend werk van onze verlossing op Zich heeft willen nemen, is deze, dat, *niettegenstaande Hij nederdaalde om Gods rechtvaardigheid voor ons te voldoen, Hij veel hoon en smaad moest ondergaan. Welk een gezegend nieuws was dat voor onze stamvader Adam, dat hij deze belofte ontving: "Het zaad van de vrouw zal de kop van de slang vermorzelen."* Toen hij niet anders kon verwachten, dan dat alles op aarde en God in de hemel in vijandschap tegenover hem zouden staan, toen kreeg hij de belofte van Hem, Die komen zou, om vrede te verwerven. Christenen, zie op de weg, die Christus heeft willen gaan, want Hij is veracht geweest en de onwaardigste onder de mensen.

B. *Wij willen enige voordelen noemen, die voortvloeien uit het gelovig beschouwen van het lijden en de vernedering van Christus.*

1. Deze gelovige overdenking en beschouwing zal Christenen aanzetten tot de *genade van liefde*. "Hierin is de liefde, niet dat wij God liefgehad hebben, maar dat Hij ons heeft liefgehad en Zijn Zoon gezonden heeft tot een verzoening voor onze zonden", 1 Joh. 4:10. Liefde noopt tot wederliefde, en wanneer de liefde van God en de liefde van het schepsel tot één gemaakt zullen zijn, zullen wij in de derde hemel zijn opgenomen.

2. Deze beschouwing zal de genade van de kennis Gods in hoge mate in oefening houden. "Zo dan, wij kennen van nu aan niemand naar het vlees; en indien wij ook Christus naar het vlees gekend hebben, nochtans kennen wij Hem nu niet meer naar het vlees", 2 Kor. 5:16. O, moeten wij niet blozen, dat wij vermaak kunnen vinden in de wegen der ongerechtigheid, terwijl Hij in het vlees gekomen is en Zich om onze schuld heeft moeten vernederen tot de dood des kruises?
3. Het gelovig zien op Christus in Zijn lijden en vernedering zal *de genade van ootmoed* in hoge mate in oefening houden. "Want indien zij dit doen aan het groene hout, wat zal aan het dorre hout geschieden?"
4. Daardoor zult u meer *kennis van de aard en natuur der zonde* ontvangen. Welk een verschrikkelijke en tegennatuurlijke zaak moet de zonde zijn, daar ze niet kan verzoend worden, dan door het bloed van de Zoon van God! Het zal een groot voorrecht zijn, hiervan kennis te hebben.
5. Een ander voordeel, dat wij mogen krijgen door het gelovig zien op het lijden van Christus, is, dat wij *kennis van God* ontvangen in deze verborgenheid van het werk der verlossing.

O Christenen, wij verlangen van u, dat u veel zult bezig zijn in het beschouwen van dit Goddelijk geheim, hetwelk zo diep en wonderlijk is, dat wij lezen, dat zelfs de engelen begerig waren om deze dingen in te zien.

Nu, wij zullen voor tegenwoordig hier niet meer van zeggen, doch ik ben er zeker van, dat het werk van hen die Boven zijn, is, niet te *onderzoeken*, maar te *bewonderen* het onbegrensde geheim van hun verlossing. Wilt u weten wat de inhoud zal zijn van hun lofzang? Het is dit:

"Gezegend zij het Lam, Dat geslacht is van voor de grondlegging der wereld, dat de *kroon van doornen* heeft opgenomen en heeft die op Zijn hoofd gezet, opdat wij zouden ontvangen een *kroon van onvergankelijke heerlijkheid*."

O Christenen, wij zullen onszelf niet herkennen in die dag, wanneer die drievoudige kroon op ons hoofd zal worden gezet, de kroon van *blijdschap*, de kroon van *gerechtigheid* en de kroon van *onverwelkelijke heerlijkheid*! Wanneer wij alsoo gekroond zullen zijn, dan zullen wij neervallen aan Zijn voeten en uitroepen: "Gij *alleen*, zijt *waardig te ontvangen alle eer en heerlijkheid*!" Amen.

ZEVENDE PREEK

Deze is Mijn geliefde Zoon; hoort Hem. Lukas 9:35.

Indien wij meer inzicht hadden in onze droevige toestand en indien wij meer besef hadden van de zeven gruwelen, die wonen in ons hart, het zou ons zeven dagen doen neerzitten, klagende en treurende met het geween van Jaëzer en wij zouden het altaar Gods besproeien met tranen. Het zou ons drie dagen doen treuren en het zou ons doen verlangen naar de dag, wanneer onze veertigjarige pelgrimstocht en onze zeventigjarige ballingschap, ten einde zou zijn.

Christenen, verlangt u niet naar de dag, waarop u in het gezelschap van Christus zult zijn? O, dat u eens verstond wat het leven Boven is! Dat u mocht overwinnen om Hem eeuwig te genieten! Maar er zijn drie dingen, die zeggen, dat wij nooit zullen overwinnen.

- De eerste zaak is, dat al de tijd waarin wij gestreden hebben tegen onze afgoden, wij nooit een enkele hebben kunnen uitwerpen.
- De tweede zaak is, dat wij er niet op uit zijn onze afgoden en begeerlijkheden te overwinnen en dat wil zeggen, dat wij geen overwinnaars zullen zijn.
- De derde zaak, waarom wij de overhand niet zullen krijgen, is deze, dat er een sterke overeenstemming bestaat tussen ons hart en onze begeerlijkheden. Indien er een opening was, waardoor iemand in ons hart kon kijken, zou hij onze genegenheden zien in gezelschap van onze begeerlijkheden. Dit alles zegt ons, dat wij niet moeten verwachten, dat wij overwinnen zullen.

Om tot onze tekst te komen, wij hebben daarin drie zaken te beschouwen.

1. In de eerste plaats de plicht, waartoe Christenen worden aangespoord en dat is: *Hoort Hem!*
2. In de tweede plaats, moeten wij Hem beschouwen, door Wie deze vermaning is gegeven. Hij is *de Vader der eeuwigheid*, de Oude van dagen.
3. De derde zaak in de woorden is deze: de personen aan wie deze vermaning wordt gedaan en dat zijn al de heiligen.

I. Eerst willen wij de reden aantonen waarom deze vermaning gedaan, waarom dit gebod wordt aangedrongen. U wordt er toe aangespoord omdat leven of dood van dit gebod afhangen. Dit is duidelijk uit Jes. 55:3: "Hoort en uw ziel zal leven." Maar indien u dit gebod niet gehoorzaamt, zult u ondervinden dat er uitgangen des doods in zijn. Want de Schrift zegt: "Mijn God zal ze verwerpen, omdat zij naar Hem niet horen", Hoséa 9:17. Nu Christenen, wilt u horen naar de stem des Heeren? Er zijn twee voorname redenen, waarom Christus deze vermaning geeft.

De eerste reden is, dat de ziel groot gewin vindt, door het horen naar Zijn stem. "Ik raad u, dat gij van Mij koopt goud, beproefd, komende uit het vuur, opdat gij rijk moogt worden."

De tweede reden is, dat de persoon, die Zijn stem niet hoort, groot nadeel zal ondervinden. "Het zal geschieden, dat alle ziel, die deze Profeet niet zal gehoord hebben, uitgeroeid zal worden uit het volk", Hand. 3:23.

Christus heeft ons verschillende dingen te zeggen, waarvan wij er vier zullen noemen.

- (1) Is er geen onwetend persoon hier op deze dag? Laat hem tot Christus komen. De Schrift zegt: *Hij is ons geworden tot wijsheid*, 1 Kor. 1:30.
- (2) Is hier heden een schuldig persoon? Laat hem komen en naar Christus horen en hij zal gerechtvaardigd worden. Dit is duidelijk uit deze waarheid: *Hij is ons geworden tot rechtvaardigheid*.
- (3) Is hier heden een onrein persoon, die wenst gereinigd te worden? Laat hem horen naar de stem van Christus, en hij zal geheiligd worden, want wij lezen: *Hij is ons geworden tot heiligmaking*.
- (4) Zijn hier op heden sommigen, die de *Geest der aanneming tot kinderen* missen? Mensen die gevoelen dat hun handen gebonden zijn en hun vrijheid beperkt is? Die niet gekomen zijn tot al de voorrechten van het volk van God? Laten zij horen naar Zijn stem en zij zullen aanneming verkrijgen en hun banden zullen worden losgemaakt en zij zullen gezet worden, onder de kinderen. Het Woord, de stem des Heeren tot de mensen zegt: *Hij is ons geworden tot verlossing*.

U onverstandigen, hoe lang zult u het onverstand beminnen? Wilt u niet komen tot de dierbare Christus en verstandig zijn?

U die niet gerechtvaardigd en niet geheiligd zijt, wilt u niet te voorschijn komen en uw geestelijk gemis in Hem vervuld hebben, Die alles in allen is? Wilt u naar Hem horen?

Is hier heden iemand, die niet naar Christus wil horen? Christenen, aanschouw een wonder! Aanschouw een wonder! Is het niet de Hoge, de Heilige, de Verhevene, Die de eeuwigheid bewoont, Die heden met een verzoekschrift komt tot ellendige, bedorven mensen? En is het dit, dat u zult luisteren naar de dierbare Christus en wilt u niet naar Hem horen? En wilt u niet horen naar de stem des Vaders, Die spreekt: *Deze is Mijn geliefde Zoon; hoort Hem?* En zult u weigeren te horen naar de stem van de edele Plant van Naam, de Oude van dagen?

Ik heb een droevig woord te zeggen tot hen, die niet naar Zijn stem willen horen in het Lager Huis, dat zij Zijn lieflijke stem nooit zullen horen, wanneer Hij de honderd vierenveertig duizend zal vergaderd hebben, die zullen staan op de berg Sion. Ik vermaan u, Zijn stem te horen, indien u niet schuldig wilt bevonden worden aan het verbreken van Zijn gebod: *Deze is Mijn geliefde Zoon; hoort Hem*.

O vreemdeling van God, welke verontschuldiging kunt u inbrengen, die verloren gaat omdat u geen kennis hebt? Is Christus niet geworden tot wijsheid? En u godloochenaar, die bedekt zijt met een deksel van onwetendheid, welke verontschuldiging zult u inbrengen, waarom u Hem niet horen wilde? Heeft Hij u geen raad willen geven? Heeft Hij niet gezegd: *Ik raad u, dat gij uw ogen zalf met ogenzalf, opdat gij zien moogt?* Zult u nooit bewogen worden te horen naar de Zoon, de tweede Persoon in de gezegende Drie-eenheid?

Ik zal u nu acht valleien voorstellen, waarin alle mensen leven, maar alleen Christenen zullen daarin worden aangezet om Hem te horen. Zij zullen daarin niet verlaten wezen.

- De eerste vallei, waarin alle mensen zijn, is de vallei van onwetendheid, waarin alle mensen van nature geboren worden.
- De tweede, waarin alle mensen zijn, is de vallei van ongerechtigheid, daar onze ogen de vensters zijn, waardoor de begeerlijkheden worden gevoed.
- De derde is de vallei van ongeloof. Het is ons hart, dat ons drijft tot ongeloof en dit bewijst, dat alle mensen van nature in deze vallei verkeren.
- De vierde vallei is het dal van duisternis en die zal blijven, totdat ze gescheurd wordt door Hem, Die waardig is bevonden het boek te openen.
- De vijfde is het dal van Baca of het moerbeziëndal een droge en sombere vallei.
- De zesde vallei is het dal van Megiddon, een vallei van kermen en bitter rouwklagen.
- De zevende vallei waarin alle mensen leven, is het *dal des gericht*s, want de dag des Heeren is nabij in het dal des gericht. (Engelse vertaling Joël 3:14)
- De achtste vallei is het dal, waarin alleen Christenen komen. Het is het dal van Beráchja, want daar *loofden zij de Heere*.

Hebt u ooit geweten, dat u in een van deze valleien leeft? Vreemdelingen van God, verkeerde u ooit in deze valleien? Indien u er nooit gevoel of indruk van hebt gehad, zo zal u nooit worden toegestaan het dal van Beráchja te betreden, maar u zult moeten gaan in het *dal van verlat*ing.

Wij zullen iets zeggen van het eerste dal, hetwelk wij u hebben voorgesteld en dat is het *dal van onwetendheid*. Daarin zijn wij allen geboren. Daar zijn wij onderworpen aan een viervoudig misverstand.

1. Wij denken daar gezegend te zijn, terwijl wij ellendig zijn. Dit blijkt uit Openb. 3:17. "Want gij zegt: Ik ben rijk en verrijkt geworden en heb geen dings gebrek; en gij weet niet, dat gij zijt ellendig en jammerlijk en arm en blind en naakt."
2. De tweede fout is deze: wij menen, dat wij bekleed zijn met gerechtigheid voor God, terwijl wij naakt zijn. Evenals de gast zonder bruiloftskleed, die meende in te gaan, tot hem de vraag werd gesteld: *Vriend, hoe zijt u hier ingekomen geen bruiloftskleed aanhebbende?* Matth. 22:12.

3. De derde vergissing, die wij maken als gevolg van onze onwetendheid, is, dat wij denken dat wij de kennis van God hebben en geestelijk verlicht zijn in de verborgenheden des hemels, terwijl wij blind zijn en niets zien. "Zalf uw ogen met ogenzalf, opdat u zien mocht", Openb. 3:17.
4. De vierde vergissing, die wij maken in het dal der onwetendheid is, dat wij menen wijs te zijn en wij zijn dwaas. Dit is duidelijk uit 1 Kor. 2:16: *Wij spreken niet de wijsheid dezer wereld, die te niet wordt. Weet u niet, dat al deze aardse dingen verdwijnen en dat de gedaante dezer wereld voorbij gaat?*

Wij komen nu tot de tweede vallei, welke is *het dal der ongerechtigheid*, dat zijn onze ogen. In dat dal verkeren alle mensen van nature. Zien uw ogen niet om naar ongerechtigheid? Het zijn de vensters waardoor de duivel zijn verzoeken in ons hart brengt. Dit blijkt uit wat wij lezen: " En de vrouw zag, dat die boom goed was tot spijs en dat hij een lust was voor de ogen, ja een boom, die begeerlijk was om verstandig te maken", Gen. 3:6. Het oog sloot zich aan bij deze verzoeking. Zo is het oog het voertuig, waarmede de duivel zijn verzoeken tot in ons hart brengt. Christenen, houdt de wacht over uw ogen.

De derde vallei waarover wij een weinig zullen spreken is *het dal van ongeloof*, dat is het hart. Drie dingen vloeien voort uit onwetendheid, die de oorzaak is van ongeloof.

1. Wij weten niet, dat wij ongelovig zijn, volgens Mal. 3:8, "Gij zegt: Waarin zullen wij wederkeren? Zal een mens God beroven? Maar gij berooft Mij en zegt: Waarin beroven wij U?" Zij zeiden: "Wat hebben wij tegen U gesproken?"
2. Wij kennen het kwaad van ongeloof niet. O dat wij het kwaad er van leerden kennen! Ongeloof maakt vier dingen van nul en gener waarde.
  - (1.) Noemt het niet *de Vader* een leugenaar? Zoals wij lezen in Joh. 5:10, "Die God niet gelooft, heeft Hem tot een leugenaar gemaakt, dewijl hij niet geloofd heeft de getuigenis, die God getuigd heeft van Zijn Zoon."
  - (2.) Noemt het niet de Zoon, de tweede Persoon in de Goddelijke Drie-eenheid, een leugenaar?
  - (3.) Noemt het niet de Geest, de Heilige Geest, de derde Persoon in de Goddelijke Drie-eenheid een leugenaar?
  - (4.) Noemt het niet het Evangelie een leugenaar? Wat denkt u van ongeloof, waaraan u zo onderworpen bent? Wanneer de Geest met Zijn bewegingen in de gelovigen werkt, dan noemt ongeloof dat een inbeelding.
3. Ongeloof brengt de droevige vrucht voort, dat onze ziel gebonden wordt en ons ongeschikt maakt tot geestelijke werkzaamheid. Het geeft de duivel vele voordelen over ons.

De vierde vallei is, *het dal van duisternis*, die zal blijven totdat ze wordt gescheurd door de Rechter der ganse aarde. Wij zullen hierover niet verder spreken, doch alleen dit: dat Christenen mogen verlangen, dat Hij, Die is de heldere Morgenster, zal verschijnen als de Morgenster van hun gezegende dag. Zij mogen uitzien en verwachten, dat Hij hen zal opnemen en hen een deel zal geven in die liefelijke en gezegende gemeenschap in de hemel, met Hem, naar Wie zij zo zeer hebben verlangd.

De vijfde vallei, waarin alle mensen zijn, is *het dal van Baca*. Bent u ooit gewaar geworden, dat u in dat dal leeft? Nu dan Christenen, zolang u hier beneden leeft, reizende door dit moerbeziëndal, mag u uzelf noemen *Ikabod*, dat wil zeggen: *de eer is weggevoerd uit Israël*. Zolang u in dit dal leeft, mag u, ten opzichte van de plichten die u waarneemt, uzelf wel noemen: Jabez, want *u brengt ze met smart voort*. Is het niet zo met u in dit dal van Baca? Wanneer Christus Zich voor u verbergt, roept u dan soms niet uit: hoe somber is mijn leven, daar ik Christus kwijt ben! Een Christen zal zoveel zien in de wegen des hemels en zo vermoed zijn van zijn leven in dit dal, dat hij zal uitroepen: *o dat ik toch uit deze gevangenis verlost mocht worden!*

Maar óók *vreemdelingen van God* zijn in dit dal van Baca. Doch ik zal u het verschil tonen, tussen *gelovigen* en *ongelovigen* in dit dal. Er zijn twee verlangens in een *gelovige*, die verkeert in dit dal der moerbeziënbomen.

1. Wanneer hij let op de zeven gruwelen, die in zijn hart zijn en op de grote liefde tot de zonde, die in hem is en wanneer hij gewaar wordt, dat zijn voeten komen in de wegen der ongerechtigheid, zodat hij vermoed is van zijn leven hier beneden, dan zegt hij menigmaal: *o dat ik Boven was, want daar zal ik niet meer zondigen.*
2. Wanneer de *gelovige*, reizende door dit moerbeziëndal, eens een ruim uitzicht ontvangt, zodat hij iets ziet van de vreugde des hemels en van de gezegende gemeenschap, die er is tussen Christus en Zijn heiligen, dan is hij vermoed van dit leven en ziet uit naar boven, waar de volkomen gemeenschap met God gesmaakt wordt, en dan wordt zijn taal wel eens: *o zend Uw vurige wagen en neem mij op!*

Maar ook in de *ongelovigen* hebben twee verlangens in dit dal.

1. Wanneer zij getroffen worden door enig uitwendig verlies of grote teleurstelling in de dingen van de wereld, dan worden zij vermoed van hun leven en zij zeggen: *wij wilden wel van deze bedrieglijke wereld af zijn.*
2. Wanneer *ongelovigen* in dit sombere dal te worstelen hebben met moeilijkheden en komen onder allerlei kruisen en rampen, dan zeggen of denken zij, *ik wens hier weg te zijn*. Doch zij worden tot dit verlangen, door niets anders gedreven dan door angst en onwetendheid. Want indien zij wisten waar zij heengaan, zo zouden zij niet verlangen naar de dood. Hier ziet u dus het verschil tussen *gelovigen* en *ongelovigen* in het dal van Baca.

Nu komen wij tot de zesde vallei en dat is *het dal van Megiddo*, een dal van bitterlijk kermen en rouwklagen. Christenen, weet u iets van deze vallei? Bent u ooit afgezonderd geweest, om te rouwklagen over Hem, Die u doorstoken hebt? O er bestaat een zoet verband tussen het dal van Megiddo en het dal van Baráchja. Bent u ooit drie dagen met smart bevangen geweest vanwege Zijn afwezigheid? Ach, dat wij zo weinig bedroefd zijn, terwijl wij Hem missen! Het zou de reden zijn, dat wij drie jaar moesten verkeren in de bergen, om gevoed te worden met de wilde beesten die daar leven. Het is voor Gods volk nuttig te wonen in het dal van Megiddo. Daar er verband bestaat tussen een kruis en een kroon, zo bestaat er ook verband tussen het dal van Megiddo en het dal van Baráchja. Wie nooit was in het dal van Megiddo, zal nooit worden toegelaten tot het dal van Baráchja, *of het dal des lofs*.

Wanneer hebt u ooit een dag afgezonderd om te wenen over de zonde, die u tegen God hebt bedreven? Het is een onbekend voor sommigen een uur af te zonderen, om in het eenzame te wenen voor God, over de grote en snode gruwelen, die zij tegen Hem hebben bedreven. Is dat niet in strijd met het leven van een gelovig Christen? Wij zullen niet verder spreken over dat dal van Megiddo, maar van degenen die in die vallei zitten mogen wij zeggen: *er is hoop in Israël, dezen aangaande*.

De zevende vallei is *het dal des gericht*s. Godloochenaars, wat zult u zeggen, wanneer u uw ogen zult opslaan en Christus zult zien? O wat zal een godloochenaar zeggen, wanneer hij Christus zal zien? En wat zal hij doen? Zal hij niet uitroepen: o, tienduizend werelden voor één aanbod van Christus! Ach, hij zal staan voor de troon van God en zijn knieën zullen tegen elkander stoten. Er zullen twee boeken voor hem geopend worden, het *boek der consciëntie* en het *boek der wet* en hij zal geoordeeld worden uit de boeken en de Heere zal zeggen: gij godloochenaar, heb Ik niet tegen u gezegd: *kom tot Mij en leef?* Maar u hebt niet gewild. Nu, ga weg naar de eeuwige dood. En ach, wat zal hij antwoorden in die dag?

In die dag zal hij drie gebeden doen.

1. Hij zal bidden: *o dat ik tienduizend werelden had om voor Hem te geven!*
2. Hij zal dit gebed doen: *wat zal ik geven voor één dag op aarde, om mij te bekeren van alle ongerechtigheden, die ik tegen God heb bedreven!*
3. Hij zal nog dit laatste gebed doen: *ach, dat ik kon komen boven het bereik van Zijn macht, opdat ik niet eeuwig zij onder het bereik van Zijn wraak, over al mijn zonden.*

In die dag zal een ongelovige vier vloeken over zichzelf uitspreken.

1. *Vervloekt is de dag, waarop ik geboren ben.* De dag verga, waarin ik geboren ben en de nacht waarin men zeide: een mens is ontvangen.

2. De tweede vloek zal zijn: *vervloekt is de dag, waarop ik hoorde spreken over Christus, dat Hij in de wereld kwam om zondaren zalig te maken.*
3. Hij zal vervloeken de dag, *waarop de goede tijding van grote blijdschap ooit aan hem verkondigd werd.*
4. Ten laatste zal hij deze vloek tegen zichzelf uitspreken: *vervloekt is iedere dag, waarop ik geleefd heb in de plaats, waar het Evangelie werd gepredikt.* Ach, in die dag zal een geveinsde treuren over al de dagen waarin hij zich heeft verheugd. Het gezicht van de dierbare Christus zal zijn ellende groter maken, dan iedere andere aanblik, die hij in zijn leven heeft gehad.

Nu vreemdelingen van God, wilt u bewaard te worden van al deze vloeken en van alle droevige bedreigingen, die ik tegen u heb uitgesproken? Dan, hoort heden naar de Zoon van God en gehoorzaam dat kostelijk gebod, dat u gegeven wordt tot uw zielsbehoud: *Hoort Hem en uw ziel zal leven.* Doch ik vrees, ja ik ben er van overtuigd, dat sommigen onder ons, die heden hier met ons vergaderd zijn, Hem slechts eenmaal zullen horen en dat zal zijn in de dag, wanneer Hij hen zal gebieden uit Zijn tegenwoordigheid te vertrekken en henen te varen in het onuitblusbaar vuur en in de poel die met sulfer brandt, om eeuwig te drinken uit de wijn van de toorn Gods, die ongemengd ingeschonken wordt in de drinkbeker Zijns toorns. Wie zal bestaan als Hij verschijnt? Welke handen zullen sterk zijn in die dag, wanneer Hij zal twisten met de zondaren te Sion? Zij zullen dan bevende uitroepen: "Wie is er onder ons, die bij een verterend vuur wonen kan, wie is er onder ons, die bij een eeuwige gloed wonen kan?" U bent nu nog in de welaangename tijd en er is nog hoop, indien u mocht overtuigd worden en indien u uw schuld erkent en aanvaardt, en Christus kiest tot uw Leidsman.

Nu willen wij nog een verklaring geven van de achtste vallei, *het dal van Baráchja*, waarin alleen gelovigen komen. Christenen, verlangt u niet naar de dag, waarin u zult wandelen in het dal van Baráchja? Wanneer u, die nu staat op de berg van Tabor, zal worden toegestaan om te gaan tot de top van de berg Pisga, vanwaar u zult overgaan naar het nieuwe Jeruzalem en u zult ingaan in de eeuwige tabernakelen! Verlangt u niet naar de komst van die gezegende dag? Geloof mij, één blik op Christus zal uw ziel doen opspringen van vreugde. Het gezicht van een nu afwezige Christus, zal in die dag u doen vergeten, uwe nachten van waken en uw dagen van droefheid, ja de moeite en het verdriet dat u hebt geproefd, toen u op aarde leefde, zal niet meer gedacht worden, wanneer u zult bereiken de gezegende en zalige gemeenschap en omgang met Hem.

In het eerste ogenblik, dat een Christen de dierbare Christus zal zien, zal hij vier zegeningen over zichzelf uitspreken. Hij zal in die dag zeggen:

1. *Gezegend is de dag, waarop ik geboren ben en de nacht waarin men zeide: 'een mens is ontvangen'.*

2. Gezegend is de dag waarop ik hoorde spreken over Christus, dat Hij in de wereld gekomen was, om te zoeken en zalig te maken, wat verloren was.
3. Gezegend is de dag waarop ik het Evangelie hoorde en die goede tijding van grote blijdschap tot mij kwam.
4. Gezegend is de dag, dat ik was in die plaats waar het Evangelie werd verkondigd, en ik leefde in die plaats waar de boodschap van genade werd gebracht. Eeuwiglijk gezegend zij die dag!

Vreemdelingen van God, bent u nog niet overwonnen, om Hem te horen, Die u heden roept? Ik zal u zeven redenen noemen, om u aan te zetten en bij u aan te dringen, om naar Christus te luisteren en Zijn stem te horen.

1. Al het goede dat er uit zal voortkomen, zal het uwe zijn. Indien u Hem wilt horen, Die u heden roept, zo zal al het voordeel dat er aan verbonden is, uw eigendom zijn, volgens dit woord: *Indien gij wijs zijt, zijt gij wijs voor uzelf.*
2. Allen, die Zijn stem horen en luisteren naar Zijn geboden, terwijl ze hier beneden zijn, zullen eens geroepen worden te luisteren naar de welluidende melodie en naar de liefelijke gezangen, die Boven zijn. Hun zal worden toegestaan te horen de Godverheerlijkende akkoorden van lof, die zullen opgaan in het Hoger Huis, uit het midden van al die ontelbare duizenden van heiligen en van de zielen van de volmaakt rechtvaardigen, die rondom de troon zijn, die hun harpen in hun handen hebben en die zingen gezangen van lof, tot Hem, Die op de troon zit en tot het Lam eeuwiglijk en altoos. Welk een hemelse muziek en welk een aangename overeenstemming zal er Boven zijn, wanneer het verborgen lichaam van Christus volmaakt zal wezen en al Zijn broeders en zusters daar zullen zijn, waar Hij is. Welk een zaligheid, wanneer een iegelijk van u, wanneer u daar zult komen, de harp in de handen zal worden gezet. Moet dat niet uw harten verlokken en inwinnen om Hem te horen?
3. Een derde reden, om u te begeven tot deze gezegende plicht, naar Christus te horen, is deze: het wordt u van God bevolen, want wij lezen: *Neigt uw oor en komt tot Mij, hoort en uw ziel zal leven*, Jes. 55:3. Ik wil u alleen wijzen op dit woord: *Neemt acht op de mond des konings*, Pred. 8:2. O, wilt u niet naar Christus horen, terwijl op heden dit gebod van de grote Koning tot u komt?
4. Is het geen reden om naar Christus te horen en acht te geven op Zijn stem, daar er zovelen geweest zijn, die hebben gezondigd, door niet op Zijn stem te letten? Ezra moest belijden: *Velen onzer hebben overtreden in deze zaak*.
5. Een vijfde reden om naar Zijn stem te horen, is deze: er is geen enkele persoon tussen deze kerkmuren, of dit woord is tot hem gekomen: *hoor Hem! Hoor Hem!* Ja, ik zeg u, dat tot een ieder die hier is, gesproken wordt, alsof u bij name genoemd wordt: *Hoor Christus, hoor Hem!* Want dit is een werk van groot gewicht, het moet uw eerst werk zijn en het is uw eeuwig belang. Het is als Ezra zeide: "Sta op, want deze zaak komt u toe en wij zullen met u zijn; wees sterk en doe het", Ezra 10:4. Nu daar deze plicht voor u is van het grootste gewicht en van eeuwig belang, daar het eeuwig welzijn van uw

onsterfelijke ziel er aan vast is, daar het zo is en het u toekomt het te doen en u er bij name toe geroepen wordt, zult u nochtans dit gezegend aanbod weigeren? Zult u zo onwijs zijn, de raad des Heeren tegen uzelf te verwerpen? Is er heden zo'n vermetel en weerbarstig persoon in ons midden? Ik moet u waarschuwen, dat indien zo iemand hier aanwezig is, dat hij tijdig lette op het gebod. De zaligheid wordt dezulken nog aangeboden, indien zij de nodiging willen aannemen.

6. Er is een zesde reden, die u moet aanzetten, te gehoorzamen aan dit dierbaar gebod, naar Christus te horen. Bedenk dat het is de grote afkondiging en het verlangen des hemels, dat heden tot u komt, naar Hem te horen. Het is het grote verlangen des Vaders, dat heden tot u komt, dat u naar Hem zult horen. Het is het verlangen van Christus Zelf, dat u naar Hem zult horen. Ik ben er van overtuigd, dat het is het verlangen en de begeerte van al uw medebroeders, die nu boven zijn rondom de troon, dat u zult horen naar Hem, Die u roept.
7. Wij willen u een zevende reden noemen, om u aan te zetten tot het horen naar Christus en tot het luisteren naar Zijn stem op deze dag. Het is deze: indien u begeert voor de Vader te buigen en Zijn wil te doen, hoor dan de Zoon, Die door de Vader in de wereld gezonden is, om de zonden der uitverkorenen weg te nemen. De Vader bidt u, met Hem u te laten verzoenen door de Zoon. En wilt u niet gaarne voldoen aan dit verzoek van de Vader, de eerste Persoon in de Goddelijke Drie-eenheid? O is dit niet wonderbaar! Ja, ik zeg u, er is aan Hem niets meer aangenaam, dan dit, dat zondaren de Zoon verwelkomen en naar Hem horen. Er zal zeker voor niemand gewin in zijn te vinden, Christus dit verslag bij de Vader te horen uitbrengen: *Ik ben tot de Mijnen gekomen en de Mijnen hebben Mij niet aangenomen.* O zal op deze dag dit verslag over ons worden uitgebracht, dat Christus kwam en Zichzelf ons aanbod en dat wij Hem niet wilden ontvangen? Ik ben er van overtuigd, dat het zeer droevig zal zijn, indien dit bericht van ons zal moeten worden gegeven. Daarom vermaan ik u allen, oud en jong, die deze goede boodschap hoort prediken, dat u er u niet aan wagen zult, het verlangen des Heeren te weerstaan en te verachten de wens des hemels, naar Hem te horen. *O hoort Hem!* Nu, is er niemand onder ons die ingewonnen is naar Hem te horen?

II. *Nu hebben wij nog enkele woorden tot u te spreken over de omstandigheden, waardoor deze zonde, niet naar Hem te horen, wordt verzwaaard.*

* Deze zonde wordt verzwaaard, omdat:

Het een zonde is tegen het oogmerk en de gedachten des hemels.

Het is een zonde tegen de menigvuldige en ondoorgroendelijke wijsheid Gods.

Het is een zonde tegen dat gezegend voornemen des Vaders, in het zenden van Zijn Zoon in de wereld, om zondaren te redden.

Het is een zonde tegen het verlangen van de Zoon om in de wereld te komen, om zo'n moeilijke weg te gaan en zoveel te lijden.

Het is een zonde tegen de komst van de Zoon op aarde om het pad te lopen, ons te bezoeken en Zijn verblijf bij ons te hebben, hetwelk Hij alleen deed met dit doel, dat u Hem zoudt horen. Welk een verzwaring is dit van de zonde, niet naar Hem te horen!

* Een andere verzwaring is deze: het is een zonde tegen vele roepstemmen en tegen vele liefelijke en dierbare nodigingen van het Evangelie en tegen de vermaningen des Vaders, die tot u komen op deze dag. Heeft Hij niet gezegd: *Deze is Mijn geliefde Zoon, in Denwelke Ik Mijn welbehagen heb; hoort Hem.* Wilt u zondigen tegen deze uitnodiging en tegen de liefelijke vermaningen, die de Vader tot u doet komen? O indien u er geen acht op slaat, zo is het een droevige verzwaring van uw zonde, niet naar Hem te horen. Want Hij zegt niet alleen: *Deze is Mijn geliefde Zoon*, maar Hij voegt er aan toe: *in Dewelke Ik Mijn welbehagen heb.* Indien wij verdere verzwaringen van deze zonde zullen noemen, dan zijn zij alle terug te brengen, tot het niet horen van de Geliefde des Heeren, in Denwelke Hij Zijn welbehagen heeft.

* Het is ook een droevige verzwaring van de zonde, niet naar Christus te horen, dat er zo vele plaatsen in de Schrift zijn, vanwaar ons wordt toegeroepen, dat het onze plicht is, Hem te horen. Zijn er niet vele Schriftwoorden, die dit bewijzen? Waartoe zijn al die bedreigingen geschreven? Staan ze niet opgetekend, om er bij ons op aan te dringen, Hem te horen? Er is niet één bedreiging in de wet door Mozes beschreven, die niet tot u zegt: *Hoort Hem.* Er is niet één gebed in de hele Bijbel, waarvan niet deze spraak tot u uitgaat: *o zondaren, hoort Hem.* Er is geen enkel voorval in uw weg, dat niet deze taal spreekt: *zondaars, hoort Hem.* Er is geen enkel kruis, dat Hij op Zijn volk legt, of het spreekt: *hoort Hem.* Wij menen, dat Zijn voorname doel in Zijn komst van de hemel tot de aarde, was dat u Hem zou horen. Is het ook niet het voorname doel, waartoe de hele Schrift u leidt? Alles dringt daartoe, dat u Hem zult horen. Zult u evenwel ingaan tegen dat grote einde, beide van liefde en van het Evangelie, Hem heden te horen?

* De verzwaring van deze zonde, Hem niet te horen, wordt genoemd, de Zoon van God vertreden, een verwerpen van God, de genade Gods te niet doen, en de genade veranderen in ontuchtigheid. Wij vinden ze ook onder de benaming van een tegenstaan van de Heilige Geest, de Geest der genade smaadheid aandoen. De verzwaring van de zonde Hem niet te horen, vinden wij ook uitgedrukt in de woorden: Hem de rug toekeren, zich van God afwenden, de oren toestoppen, het hart verharderen tegen God, weigeren zich te bekeren. Wat denkt u van deze zonde, daar zij u wordt voorgesteld als zo'n roekeloze, geweldige, gruwelijke en afschuwelijke ongerechtigheid? Daarom, vreemdelingen van God, indien u uzelf niet wilt schuldig maken aan deze gruwelijke, godslasterlijke zonden, verwaarloost dan deze plicht, *naar Hem te horen*, niet.

* Wordt deze zonde, Christus niet te horen, niet verzaamd door de omstandigheid, dat het is een gebod dat u mocht gehoorzamen, zonder dat er iets anders van u geëist wordt, dan dat u naar Zijn stem luistert? Het wordt in een ander gedeelte der Schrift genoemd, *een zien op Hem. Zie op Mij en wordt behouden.* (Engelse vert.) Is het geen ernstige verzwaring, een gebod te weerstaan, dat u op zulke gemakkelijke voorwaarden mocht opvolgen?

* Dat dit heil u zo nabij gebracht is, dat het tot u is gekomen, is een verzwaring van de zonde, Christus niet te horen. De apostel zegt niet alleen: *Nabij u is het woord*, maar hij voegt er aan toe, *in uw mond en in uw hart. Dit is het woord des geloofs, hetwelk wij prediken*, Rom. 10:8. Zal het geen grote verzwaring zijn van uw zonde, dat het woord nabij u is en u toch weigert te horen naar de liefelijke nodiging van de Zoon van God?

* Bedenk dat uw zonde, de stem van Christus licht te achten, zeer verzaamd wordt, doordat Hij vele volken in de wereld is voorbij gegaan en tot u is gekomen. Heeft Hij niet gezegd: *Want voorwaar Ik zeg u, dat vele profeten en rechtvaardigen hebben begeerd te zien de dingen, die u ziet en hebben ze niet gezien en te horen de dingen die u hoort en hebben ze niet gehoord?* En evenwel weigert u te horen en te zien. O welke een wonderbare dwaasheid is het te weigeren om te horen naar de stem van de Zoon van God! Nu ik vermaan u, door al het onbegrensde medelijden dat in Hem is, dat u niet langer zult weigeren. Dat een ieder van u mocht zeggen: *ik heb geweigerd, doch ik zal zo niet meer doen.*

O Christenen, ik zeg u, het is het verlangen des hemels, wat op deze dag tot u komt, dat u de Zoon zult horen. Nu, die naar raad hoort is wijs, maar de verstandelozen gaan henen door en worden gestraft.

Ik denk en hoop dat het voor sommigen een raadsel is, dat zij op deze dag nog worden gevraagd te horen naar de stem van de Zoon. Er zijn anderen, die menen dat zij Hem al hun dagen gehoord hebben terwijl er nooit iets van een beschuldiging op hun consciëntie kwam. Maar ik heb nooit gehouden van een geloof, dat altijd hetzelfde is en ik zal er ook nooit van houden. Ik denk, dat een Christen zolang hij hier beneden is, gelijk zal zijn aan de maan, onderworpen aan veranderingen en verwisselingen, en dat hij ongestadig is als het water. Maar de dag zal komen, dat hij zal zijn als een pilaar in de tempel van onze God en daar niet meer zal uitgaan.

Nu wil ik u nog wijzen op enkele misvattingen, die gevonden worden bij mensen, die menen, dat zij naar de stem van de Zoon hebben gehoord, doch die zichzelf bedriegen en misleid zijn.

- Er zijn sommigen, die menen dat zij al hun dagen dit gebod gehoorzaamd hebben, vanaf de tijd dat zij onderscheid weten tussen goed en kwaad. Maar zij beschouwen het als godslasterlijke taal, indien iemand tegen hen durft

zeggen, dat zij de stem van de Zoon niet hebben gehoord. Nu, deze mensen bedriegen zichzelf.

- Anderen verkeren in de mening dat zij iets verder zijn gekomen en zij spreken over een verandering in hun leven. Sedert die dag, denken zij dat zij gehoorzaamheid hebben bewezen aan het gebod, de Zoon te horen. Wij vrezen, dat ook dezen in een droevige dwaling verkeren.
- Er zijn velen, die een soort van blijdschap hebben, wanneer zij de prediking van het Evangelie horen en die een aandoening der genegenheden gewaar worden en die houden van de prediking van het Woord, daar het hun is, alsof zij een schoon lied horen zingen. Zo was het met Herodes; hij hoorde Johannes gaarne prediken. Indien zij anders niet hebben, dan vergissen zij zich, indien zij menen dat zij de stem van de Zoon hebben gehoord.
- Wij kunnen ook een dwaling en een zelfbedrog vaststellen bij hen, die onder de prediking worden gebracht tot een soort van haat en verfoeiing van de zonde, doch zodra zij naar buiten gaan en zij ontmoeten hun afgoden, dan omhelzen zij ze met beide armen. Zo'n soort van weekheid was er in Hazaël, dat hij uitriep en weende. Evenwel ging hij voort in zijn zonde.
- Ook heeft er een misverstand plaats bij hen die menen, dat zij gehoorzaamheid bewijzen aan het gebod de Zoon te horen, die enkel tot een uitwendige reformatie zijn gekomen. Zij hebben enige begeerlijkheden losgelaten en hebben hun leven enigszins gewijzigd naar de letter der wet. Doch zij hebben die afgoden nooit uit hun hart geworpen.
- Sommige personen, zullen onder de prediking besluiten nemen en beloften doen en toch dwalen zij. Want zij weten niet dat een bedrogen hart hen ter zijde zal afleiden en dat God aanleiding zal hebben om van hen te spreken: "Och, dat zij zo'n hart hadden om Mij te vrezen", Deut. 5:29.
- Ook zij bedriegen zichzelf, die niets anders hebben dan een natuurlijk vermaak in de waarheid, en die een soort van liefde hebben tot het volk van God, en menen dat zij de stem van Christus horen. U mocht ze hieraan kennen, dat zij de godsdienst volgen zolang zij daarin worden geëerd en zolang als de wereld het hen niet kwalijk neemt. Maar zij zullen hun houding veranderen wanneer er verdrukking of vervolging aan verbonden is. Er zijn niet velen die Christus zullen volgen tot in de zaal van Kájafas. De meesten van ons volgen Christus niet om de schoonheid, die wij in Hem zien, maar vanwege de broden. Nu, ik zeg dan, dat zulke mensen in een dwaling verkeren en dat zij eens zichzelf zullen kennen, dat zij zodanig waren.
- Vele zielen zijn misleid, in hun mening dat zij het gebod *Christus te horen*, opvolgen. Ook zij die naar Hem luisteren met hun *oren* maar Hem geen gehoorzaamheid bewijzen. Zij komen met het oor, met de hand, met de tong en met de voet en houden hun hart verre van Hem.
Sommigen willen hun *oor* aan Christus geven opdat zij niet horen naar de stem van een verzoeking en toch willen zij Hem hun hart niet geven.

Er zijn sommigen, die Christus hun *ogen* willen geven, opdat zij niet zien naar de zonde en evenwel willen zij Hem hun hart niet geven.

Er zijn sommigen, die aan Christus hun *tong* willen geven, opdat zij niets onstichtelijks spreken, maar zij willen Hem hun hart niet geven.

Zij willen hun *hand* aan Christus geven, opdat zij geen onrecht bedrijven, maar zij geven hun hart niet aan Hem.

Zij willen Christus hun *voeten* geven, zodat zij niet zullen wandelen in een weg, die door Hem wordt afgekeurd en evenwel geven zij Hem niet hun hart. Ik zeg dan, dat al deze personen in een dwaling verkeren, omdat zij hun hart niet aan Christus hebben gegeven.

- Sommigen zijn zo onder invloed van de prediking, dat zij hun hand aan de ploeg slaan om hun plicht na te komen en zij maken hun werk van een soort van gehoorzaamheid in het nakomen van plichten, die evenwel de plicht, naar Christus te horen, nalaten. Bij al hun vergeefse vertoning en schijn van gehoorzaamheid, kunnen zij niet komen tot het plechtig werk van gehoorzaamheid aan dit dierbaar gebod, tot het opvolgen van de vermaning, die de Vader op deze dag aan ons geeft, dat wij zullen horen naar Zijn Zoon en dat wij zullen luisteren naar Zijn stem. Nu wilt u heden horen naar Hem, Die u roept en nodigt met deze woorden: *Deze is Mijn geliefde Zoon, hoort Hem!*

Wij zullen besluiten, doch wij wensen, dat u allen die hier heden zijt, mocht overreed zijn Hem te horen en dat u hebt verstaan, dat deze plicht op u is gelegd: *te luisteren naar Zijn stem*. Indien u dat zult doen, dan zult u eens weten, dat u het goede deel hebt uitgekozen. Amen.

ACHTSTE PREEK

Gepredikt op Maandag na het Avondmaal, te Killolan, ca. 1655.

Zie, waarlijk een Israëliet, in welken geen bedrog is. Johannes 1:48.

Wij denken dat indien Jezus Christus, Die de onpartijdige Rechter is, over een ieder van ons die hier zijn, een oordeel zou vellen, het te vrezen is dat Hij op niemand van ons dit kostelijk getuigenis zou kunnen graveren: *Zie hier een Israëliet in wie geen bedrog is.* Nee, maar geveinsdheid is een hevige heersende ziekte, en een algemene kwaal in dit land, in deze tijd. Wij zijn er meer op uit Christenen te zijn in de letter dan in de geest. Wij zijn meer bezig in het node-loos najagen van gaven, dan van deze kostelijke genade van oprechtheid. Andere genaden mogen komen met meer vertoning dan deze kostelijke genade van oprechtheid, maar dit mogen wij zeggen dat deze genade altijd van vele voorrechten en van waarheid vergezeld is. Wij weten dat valse gewichten en een valse weegschaal een gruwel voor God zijn. Wij wegen onszelf in de weegschaal van ons bedrog, zodat wij bij onszelf menen iets te zijn. Doch het is zoals Salomo zegt: "Een man die zichzelf roemt over een valse gift, is als wolken en wind waar geen regen bij is", Spreuken 25:14.

Wij menen dat dit een reden is en zal zijn tot weeklagen, dat er zo'n droeve afstand en ongelijkheid is tussen onze wandel en onze hoop, tussen onze belijdenis en onze praktijk. Weet u niet dat gelijk in het water het aangezicht overeenkomt met het aangezicht, also de wandel van een Christen moet overeenkomen met zijn hoop? Maar ik ben er van overreed dat niemand door onze wandel met zekerheid kan oordelen over onze hoop.

De oprechtheid die hier wordt aanbevolen, is iets dat wordt versterkt door haar billijkheid en door haar natuur. Zo verenigen godsdienst, rede en natuur zich, om gezamenlijk *de uitnemendheid van de genade van oprechtheid* uit te roepen. Als wij maar alleen onze ogen slaan op de beesten des velds, kan daardoor deze genade aangedrongen worden. Spreekt hun *inwendige* natuur niet uit hun *uitwendig* gedrag, hun stem en uit al hun *uitwendige* bewegingen? Het moet voortkomen uit een *inwendig* beginsel, wat hun natuur uitdrukt in een *uitwendig* gedrag. Bevestigt de rede ook niet de uitnemendheid van deze genade van oprechtheid? Want behoort niet iedereen een liefelijke overeenstemming te hebben tussen zijn uitdrukkingen die naar buiten komen en zijn *inwendige* gedachten? Uit de inhoud van het hart spreekt de mond. Maar wij mensen hebben rede, natuur en godsdienst omgekeerd door die ellendige en vervloekte geveinsdheid, waarmee wij in deze dagen bekleed zijn.

Maar om meer bijzonder tot de woorden te komen. Wij horen hier onze gezegende Heere Jezus, deze man Nathanaël prijzen, niet dat hij iemand was zonder zonde, want dat is een volmaaktheid welke wij niet kunnen bereiken

zolang wij beneden zijn. Maar Christus prijst *de oprechtheid* van deze heilige man. Maar wanneer wij onze ogen slaan op de voorafgaande woorden, zullen wij deze man zien als onwetend in de kennis en in de kostelijke vruchten van de kennis van God. Dit heeft ons te zeggen dat oprechtheid kan bestaan met veel onwetendheid, indien de onwetendheid niet over de mens heerst. Die uitdrukking van Salomo: "Ook is de ziel zonder wetenschap niet goed," Spreuken 19: 2, is zeker van toepassing op iemand die niet tracht van zijn onwetendheid verlost te worden, maar die ze vast houdt.

Maar Christus zag op zo'n man, zelfs op Nathanaël, als oprecht zijnde niettegenstaande zijn onwetendheid. Daar zijn binnenste naar buiten gekeerd was, kon men opmerken dat hij onwetend was. Nu, wij menen dat indien ons binnenste zo duidelijk zichtbaar was als wat wij naar buiten tonen, een iegelijk van ons een schrik zou zijn voor een ander. Indien die verborgenheid der ongerechtigheid die krachtig in onze boezem werkt, op onze voorhoofden gegraveerd was, zo zouden wij als een vloek en als een schande op aarde leven. Ik ben er van overtuigd dat, indien wij zowel bekend waren bij mensen als wij bij God bekend zijn, tenminste een groot deel van de belijders onder dit geslacht, beschaamd mochten zijn, dat het geluid van hun voetstappen gehoord wordt in de ordinantiën en in de middelen die leiden tot het eeuwige leven. Want wij hebben de aard en natuur van de godsdienst omgekeerd, menende dat ze bestaat in het doen van vele lange gebeden, en in het verschijnen in openbare bijeenkomsten. Maar geloof mij, er is meer ware en onbevleete godsdienst in één korrel oprechtheid. En het is meer waard, dan dat u de ene helft van uw leven zou bidden, en de andere helft ervan zou wenen. Dit is zeker, het is een zeer zeldzame genade. O die kostelijke en uitnemende genade van oprechtheid!

Nu, in deze woorden spreekt Christus alleen over de uitnemendheid van oprechtheid, welke duidelijk naar voren kwam. Hij noemt deze genade om Nathanaël te prijzen. Ongetwijfeld bezat Nathanaël andere uitmuntende dingen, waarom hij geprezen had mogen zijn. Maar Christus wijst alleen op de genade van oprechtheid, en ongetwijfeld heeft dit tot ons te zeggen dat het een kostelijke en uitnemende eigenschap is. In het oog van deze verhevene en onpartijdige Rechter is *oprechtheid* de moeder en het wezen van andere genaden. Christus weet zeer wel wat het is dat in ons verdiend geprezen te worden, en wij menen dat Zijn prijzen van oprechtheid hier, ze moet aanprijzen aan ons.

Er is dit voordeel in oprechtheid. Gewoonlijk zal iemand die oprecht is veel verzekering ontvangen van zijn aandeel in Christus. Deze twee zijn liefelijk aan elkander verbonden, Nathanaëls oprechtheid, en het gezegende getuigenis dat Christus hem geeft in de woorden: "*Zie, waarlijk een Israëliet in welke geen bedrog is.*" Ik mag dit zeggen dat de oprechte Christen zeer dicht verkeert bij de verzekering en bij het bewustzijn van zijn aandeel in Christus. Zijt hiervan overtuigd, dat onze geringe oprechtheid dikwijls vele twistgesprekken veroorzaakt, en vragen doet oprijzen over ons aandeel in Christus. U kunt uw gebrek aan oprechtheid op uw ongeloof lezen.

In onze tekstwoorden is nog iets anders vervat omtrent oprechtheid, en wel de *moeilijkheid* van deze kostelijke genade te beoefenen, en welk een bijzondere zaak het is, oprecht te zijn. Daarom maakt Christus ze tot een onderwerp van verwondering: "*Zie, waarlijk een Israëliet in welke geen bedrog is.*" Dit heeft ons te zeggen, dat oprechtheid een bijzondere en zeldzame zaak is, en niet gemakkelijk verkregen wordt, zodat zelfs Christus er Zijn verwondering over uitspreekt, dat er nog zo'n mens gevonden werd.

Er is nog meer in de tekstwoorden te vinden, namelijk dat de genade van oprechtheid dikwijls *nagemaakt en onecht* is in de godsdienst. Er ligt een liefelijke nadruk in de woorden: "*Zie, waarlijk een Israëliet in welke geen bedrog is.*" Dit heeft tot ons te zeggen, dat er velen uit Israël zijn, die niet inderdaad en met hun hart Israëlieten zijn.

Nu, voor wij spreken over de uitnemendheid van deze genade van oprechtheid, die hier zo bijzonder door Christus geprezen wordt, zullen wij eerst een weinig handelen over *de vraag, wat oprechtheid is.*

1. *Wij menen dat oprechtheid inhoudt dat er overeenstemming is tussen onze belijdenis en onze praktijk.* Het is een droevig kwaad onder ons, dat onze belijdenis mooier is dan onze praktijk. Dit was ook de zonde van die geveinsden waarover in Matth. 23:5 geschreven staat: "Al hun werken doen zij om van de mensen gezien te worden; want zij maken hun gedenk cedels breed, en maken de zomen van hun klederen groot." Ik meen dat het grootste gedeelte van ons allen veel te kort schiet bij wat wij behoorden te zijn, en ook komen wij tekort bij wat wij schijnen te zijn.
2. De tweede zaak die in oprechtheid opgesloten is dat is zeker dit dat een Christen evengoed zijn plichten nakomt wanneer hij alleen is, als wanneer hij zich in gezelschap bevindt. Maar geloof mij, wanneer velen onder ons in dit opzicht op de proef gesteld zouden worden, zo zouden wij onszelf ongetwijfeld vinden onder hen die vol bedrog zijn. Velen kunnen in gezelschap veel spreken en Christus aanprijzen, maar als de stenen uit de muren van hun huizen konden spreken, en de balken van hun kamers het konden vertellen, dan zouden zij kunnen getuigen, dat zij niet waken in de gebeden. Het is zeker dat er veel in gezelschap gebeden wordt, terwijl er weinig of geen oprechtheid in is. Het was een voortreffelijk getuigenis van een heiden, dat hij de mensen aanraadde even godsdienstig te zijn wanneer zij alleen waren, als in gezelschap. Dit is een merkteken van deze huichelaars, waarover in Mattheus 6: 5 gesproken wordt: "Zij plegen gaarne in de synagogen en op de hoeken der straten staande te bidden," en wel met het doel, "opdat zij van de mensen mogen gezien worden." Wij veronderstellen dat deze personen er niet van hielden veel in het eenzaam gebed te zijn, en dat zij daarom niet oprecht waren.

3. *Er is een derde zaak in oprechtheid vervat, en het is deze, dat er een liefelijke overeenkomst behoort te zijn tussen onze harten en onze woorden. Van onze gezegende Heere Jezus wordt gezegd dat "geen bedrog in Zijn mond geweest is." Hij wordt hierdoor hoger verheven dan wanneer van Hem gezegd was, dat er geen bedrog in Zijn geest was, want Hij sprak met Zijn mond uit alleen wat in Zijn hart was. Zijn mond sprak niets anders, dan wat wezenlijk in Zijn hart was.*

4. *Een vierde zaak welke naar onze mening in oprechtheid gevonden wordt is deze: een Christen in de waarneming van de plichten behoort niet alleen daarin te handelen uit een geestelijk beginsel van geloof en liefde, welke twee eigenschappen de kostelijke beginselen van eens Christens plicht zijn, maar hij behoort ook een geestelijk en verheven doel in het uitvoeren van zijn plichten te hebben, namelijk dat zij mogen strekken tot de eer van God, en tot des naasten welzijn. Zo behoort hij in de plichten bezig te zijn op een gepaste en geestelijke wijze. Wij menen dat deze zaken de natuur van oprechtheid bepalen. In het kort, oprechtheid is een liefelijke overeenstemming tussen eens Christens belijdenis en zijn praktijk, tussen zijn hart en zijn wandel en tussen zijn wandel en zijn hoop.*

I. *Wij zullen niet veel tijd nemen om te bewijzen, dat de beoefening van de genade van oprechtheid de plicht van een Christen is. Wij kunnen het duidelijk maken uit de woorden die David sprak tot zijn zoon Salomo, toen hij hem onderwees en zeide: "En gij, mijn zoon Salomo; ken de God uws vaders, en dien Hem met een volkomen hart en met een willige ziel", 1 Kron. 28: 9. Wij zijn er zeker van dat indien Christenen over deze dingen willen nadenken, zij overtuigd zullen zijn dat het hun plicht is om bezig te zijn in de praktijk van deze genade der oprechtheid.*

1. *De eerste zaak waardoor een Christen mag overreed worden om bezig te zijn in de beoefening van deze genade is, dat er geen enkele genade is die wezenlijk door een Christen beleefd wordt, of een geveinsde kan er een schijn of nabootsing van hebben. Met de geveinsde is het gelijk wij lezen in Ps. 106: 12: "Toen geloofden zij aan Zijn woorden, zij zongen Zijn lof," maar er wordt in het volgende vers aan toegevoegd: "Doch zij vergaten haast Zijn werken." Dit is ook duidelijk uit Psalm 78: 36. Die geveinsden hadden gezegd dat de Heere hun Rotssteen was, doch er volgt: "En zij vleiden Hem met hun mond, en logen Hem met hun tong; want hun hart was niet recht met Hem, en zij waren niet getrouw in Zijn verbond."*
  - *Wij menen dat ook de genade van liefde kan nageemaakt en nagebootst worden. Ja, de genade van liefde, welke wezenlijk door een Christen beleefd wordt kan door een huichelaar nagebootst worden. Dit is duidelijk uit Rom. 10: 2. Daar staat: "Want ik geef hun getuigenis dat zij een ijver tot God hebben, maar niet met verstand." Nu, wat is ijver anders dan een grote mate van liefde? Zo vinden wij in Ef. 6: 24: "De*

genade zij met al degenen die onze Heere Jezus Christus liefhebben in oprechtheid. (Engelse vert.) Deze woorden houden in, dat sommigen Christus liefhadden en dat anderen Hem niet liefhadden in oprechtheid.

- Ook de *genade van berouw* die in waarheid in een Christen is, kan nagebootst worden door huichelaars, Dit is duidelijk uit het leven van Ezau. In Hebr. 12:17 wordt gesproken over zijn berouw, en dat hij de zegen met tranen zocht, maar er wordt aan toegevoegd dat hij geen plaats des berouws vond. "Het blijkt ook uit de geschiedenis van Judas. In Matth. 27:3, 4 staat beschreven dat hij berouw had dat hij onschuldig bloed verraden had. Hij toonde veel droefheid in zijn berouw, en toch verwurgde hij zichzelf. Dat berouw was niet in waarheid noch oprecht, daar hij niets anders dan een huichelaar was.
- Wij menen dat ook de *genade van zelfverloochening en nederigheid* door een geveinsde kan gehuicheld en nagebootst worden. Dit blijkt uit 1 Sam. 10:22, waar wij lezen dat toen men Saul koning wilde maken, hij wegliep en zich verstak. Toch had hij alle middelen gebruikt waardoor hij koning kon worden, en ook wilde hij gaarne koning zijn.
- Wij denken dat ook de *genade van lijdzaamheid en van geduld* onder het kruis, welke wezenlijk door een Christen wordt beoefend, door een geveinsde kan worden nagebootst, niet alleen in te lijden voor Christus doch ook wanneer hij persoonlijk gehoond en beledigd wordt. Dit is duidelijk uit 1 Kor. 13, waar wij vinden dat "al ware het dat ik al mijn goederen tot onderhoud der armen uitdeelde, en al ware het dat ik mijn lichaam overgave opdat ik verbrand zou worden, en had de liefde niet, zo zou het mij geen nuttigheid geven," maar "dan ware ik een klinkend metaal of luidende schel geworden." Ik stel dit voorop, dat het mogelijk is dat een huichelaar of een verworpene zelfs zijn lichaam kan overgeven om verbrand te worden voor de zaak van Christus, en zo de genade van lijdzaamheid kan nabootsen in zijn lijden voor Christus.
- Dat een geveinsde de *genade van geduld* kan nabootsen bij een persoonlijke belediging, is ook duidelijk uit 1 Sam. 10:27, waar ons gezegd wordt dat toen Saul koning gemaakt was, de kinderen Belials zeiden: *Wat, zou ons deze verlossen? En zij verachtten hem.* De Schrift zegt dat hij als doof was, wat een grote mate van geduld en lijdzaamheid betekent.

Het is zeker dat alle deze dingen ons te zeggen hebben, dat wij moeten staan naar de praktijk van de genade van oprechtheid. De Heere is een alziende God, Die de gedachten en inbeeldingen van ons hart van verre verstaat. Daarom is het een veilige weg te zoeken naar een leven in oprechtheid des harten. Dit werd door David aan zijn zoon Salomo bevolen, om deze redenen: "Want de Heere doorzoekt alle harten en Hij verstaat al het gedichtsel der gedachten, 1 Kron. 28: 9. Dit is zeker, dat God, Die niet oordeelt naar een uitwendige verschijning en Die niet ziet zoals mensen zien, een Eliab kon afwijzen en een oprechte David verkoos.

2. *Wat ons ook behoort aan te sporen tot oprechtheid is dit, dat wat een Christen in belijdenis ook heeft of kan hebben, het alles vergeefs is en van geen nut, zo zij deze kostelijke en uitnemende genade van oprechtheid missen. Zij mogen hebben de gave des gebeds, van spreken en handelen over de godsdienst en over het verbond, maar als hun waarheid in het binnenste ontbreekt is het niets anders dan wat Salomo noemt, 'een gouden ring in een varkenssnuit'. Zo u al die gaven bezit, zij zullen u niet zijn als versierselen van goud, en als een halssieraad, want God zal ze van u wegnemen. Het zijn wonderlijke woorden, dat een mens door geveinsdheid God aanzet om die dingen van hem te nemen, die hij schijnt te hebben. In Lukas 8:18 lezen wij daarvan: "Zo wie niet heeft, ook hetgeen dat hij meent te hebben zal van hem genomen worden."*

Het is in bepaalde mate zelfs waar in een Christen, wat wij lezen in Job 36:13, "die met het hart huichelachtig zijn, leggen toorn op; zij roepen niet als Hij ze gebonden heeft." Dit kan gezegd worden van een Christen wanneer hij valt in een geest van geveinsdheid, want dan kan hij niet zover komen dat hij kermt in zijn banden. Ik ben er van overtuigd, dat zolang oprechtheid niet tot oefening komt, het totaal onmogelijk is voor een Christen om te komen tot die heilige en geestelijke verslagenheid van geest, zodat alsdan, wanneer hij met banden gebonden wordt, hij niet kan schreien of zijn stem opheffen.

Wij menen dat de woorden welke wij vinden in Job 13:16, "een huichelaar zal voor Zijn aangezicht niet komen," in bepaalde mate zelfs op een Christen kan worden toegepast. Werkelijk, uw toegang tot God wordt verhinderd door gebrek aan oprechtheid en door een geest van geveinsdheid, die een heersend kwaad in u is. Ik denk dat velen van de Christenen welke hier zijn, die waarheid met hun bloed kunnen bezegelen dat geveinsdheid de sterkste versperring was, die ooit tussen hen en de toegang tot God gevonden werd.

Wij menen dat de woorden van Job 27:10, waar omtrent een huichelaar gevraagd wordt: "Zal hij God aanroepen te aller tijd?" dikwijls op een Christen van toepassing is. Er staat bij: "Zal hij zich verlustigen in den Almachtige?" Ik ben van mening dat het onmogelijk is voor een Christen om vordering te maken in deze twee voortreffelijke genaden in de plichten: de genade van verlustiging en liefde, en de genade en plicht van het gebed, zolang hij de genade van oprechtheid niet bereikt.

3. *Wat ons ook behoort aan te sporen tot oprechtheid is dat geveinsdheid onze blijdschap in de plichten wegneemt. Wij moeten zeggen dat geveinsdheid onder Christenen veel afbreuk doet aan die zoete gemeenschap met God, welke wij met God mochten hebben. Wat is de oorzaak dat wij zo weinig bidden, wanneer wij alleen zijn, dan dat droeve kwaad van geveinsdheid? Al deze dingen die wij beschouwd hebben, dringen de noodzakelijkheid van het zoeken van deze genade van oprechtheid op ons aan.*

II. De reden waarom wij wilden spreken over de uitnemendheid van deze genade der oprechtheid was, dat Christus het maakt tot een onderwerp van bespreking en ze aanbeveelt. Wij zullen ons niet lang ophouden met de verklaring van de aansporing die op ons gedaan wordt tot het verkrijgen van dit kostelijk sieraad van een oprechte geest. Doch zekerlijk, oprechtheid is een edele genade. Let op dat onderscheidend getuigenis hetwelk aan Jacob gegeven werd: *hij was een oprecht man*, Gen. 25:27.

1. *De eerste reden waardoor de genade van oprechtheid en van haar uitnemendheid zo duidelijk blijkt, is deze: het is de genade die aan een Christen geschonken wordt, opdat hij in bepaalde mate een schijnend licht zal zijn.* Indien wij gebruik mogen maken van dat zinnebeeld, zo mogen wij zeggen dat de genade van oprechtheid bij andere genaden vergeleken, is als de zon vergeleken met de sterren. Die genade versiert alle andere genaden die Christenen hebben, en alle andere genaden zijn slechts schaduwen wanneer zij de praktijk van oprechtheid missen.
2. *De tweede reden waardoor de genade van oprechtheid wordt aanbevolen is deze: onder alle andere genaden door de Heilige Geest in een Christen geplant, komt uit de oefening van de genade van oprechtheid de meeste vrede voort, in de dag wanneer hij door de dood overgaat naar zijn eeuwig huis en rust.* Maar de gedachten aan geveinsdheid zal velen van ons, wanneer wij de eeuwigheid in het aangezicht zullen zien, naar ons graf doen gaan met onze handen hangende op onze lendenen! Ik zeg u, godsdienst zal verschrompelen, wanneer de dood u in het aangezicht zal zien. De oorzaak daarvan is dat wij niet veel bezig zijn geweest in de oefening van de genade der oprechtheid. En geloof mij, dit is zeker, er is geen enkele plicht welke nu door een Christen volbracht wordt, waardoor hij vrede zal hebben wanneer hij de eeuwigheid in het aangezicht zal zien, dan alleen die plicht welke hij in oprechtheid heeft gedaan. Alle plichten zullen dan verdwijnen als een wolk. Menigten van gebeden zullen in die dag u niet meer troost verschaffen dan het wit van een ei. Zij zullen smakeloos worden en van ons wegvlieden.
3. *De vierde reden, waarom deze genade van oprechtheid wordt aangedrongen en waardoor haar uitnemendheid wordt verklaard, is deze: het is een genade waardoor een Christen geraakt tot een gelijkenis van het beeld van God, Die zijn Maker is.* Wordt in sommige plaatsen in de Schrift God niet de God der waarheid genoemd, in tegenstelling met de valse goden? Daarom moet een Christen overreed zijn om bezig te wezen in deze plicht en uitnemende genade. Het is een wezenlijk deel van Gods natuur. Ik ben er van overtuigd dat de genade van een Christen is gegrond op de eigenschappen van God, en dat iets daarvan op de genaden wordt gegraveerd. Wordt daarom overreed om veel bezig te zijn in het naspeuren en in de diepste oefening van deze genade van oprechtheid O, dat wij de tong van een engel hadden om deze genade, die

door velen licht geacht wordt, aan te bevelen. Ik mag aan Christenen, die waarlijk Christenen zijn, vragen: wanneer hebt u één uur doorgebracht in het ernstig zoeken van deze genade van oprechtheid? Ik denk dat Christenen meer van hun tijd besteden in het zoeken om de genade van geloof, liefde, berouw en doding van zonde, dan in het geven van hun tijd om te jagen naar deze genade van oprechtheid. Tot dezulken willen wij alleen zeggen dat zij de schone en geestelijke orde omkeren. Wij wensten te zien dat al uw genaden bloeien en toenemen. Geloof mij, al uw andere genaden zullen niet toenemen, zo zij niet voortspruiten uit de grond van oprechtheid en waarheid.

III. Laten wij nog iets zeggen over de voordelen en voorrechten welke voortvloeien uit die kostelijke en uitmuntende genade van oprechtheid.

1. Het eerste voorrecht is dit: deze genade bekwaamt de Christen allermeeft om bewustheid en klaar inzicht te ontvangen van zijn vrede en deel in God. Ik zal u de oorzaak noemen, waarom uw twisten over uw aandeel zo hevig is, en waarom het gekibbel van uw ongeloof zo sterk is, en het is dit: u bent niet oprecht! Wij menen dat het vast waar is dat de genade van oprechtheid een Christen meest bekwaam maakt om bewustheid van zijn vrede te ontvangen, omdat een Christen die oprecht is het best weet wat het is om de kennis van vrede en aandeel in God, op de juiste wijze te gebruiken. Christus weet dit, dat wij uit gebrek aan oprechtheid beter kunnen ruziën en twisten, dan kennis te nemen van ons deel in God. Maar een oprecht mens weet het best, hoe hij de bewustheid van zijn vrede kan bevorderen. Daarom, wees naarstig bezig in de oefening van de genade van oprechtheid, als u een bewuste vrede wilt bereiken, en uw aandeel in Jezus Christus wenst opgeklaard te hebben.
2. *Er is dit tweede voorrecht dat een Christen ontvangt uit de oefening van de genade van oprechtheid: die genade verbindt de Christen allermeeft om te worstelen met zijn heersende lusten.* Ik ben er van overtuigd, dat geen enkele genade een Christen méér aanzet tot de praktijk van de doding van zijn heersende lusten, dan deze genade van oprechtheid. Wij vinden in Ps. 18:24 deze woorden: "Maar ik was oprecht bij Hem," en er wordt aan toegevoegd: "En ik wachtte mij voor mijn ongerechtigheid." Er ligt grote nadruk in deze woorden. David erkende zijn verantwoordelijkheid over elke ongerechtigheid in hem. En zeker, Christenen mogen dit opschrift zetten op hun ongerechtigheid: dit is van mij! Nu, waar de ongerechtigheid leeft, en de Christenen eronder zitten, waar zij nog ongedood is, daar heeft Christus niet veel toegang tot de ziel. Daar is Hij gedwongen Zich verborgen te houden en heeft slechts een hoekje in het hart van een Christen.
3. Een derde voorrecht, hetwelk een Christen verkrijgt door de genade van oprechtheid is dit: het mag voor hem een uitstekend bewijs zijn van zijn deel

in God, en dat hij vergeving van zonden heeft verkregen. Christenen zitten dikwijls met de vraag: hoe zal ik weten of mijn ongerechtigheid vergeven is? Ik zal u slechts dit ene kenteken geven, hoe u het weten kunt. Het is dit: als u oprecht bent, zijn uw zonden vergeven. Merkt op, dat als David in Ps. 32:2 de kentekenen noemt van iemand, "wiens overtreding vergeven, wiens zonde bedekt is," dat hij zegt dat het zo iemand is "in wiens geest geen bedrog is."

4. Een vierde voorrecht hetwelk een oprecht Christen te verwachten heeft is dit: het is een uitmuntende weg om de doding van al zijn lusten, waardoor hij omringd en belegerd is, te bereiken. Die gezegende staat wordt beschreven in Ps. 119:1-3: "Welgelukzalig zijn de oprechten van wandel, die in de wet des Heeren gaan. Welgelukzalig zijn zij die Zijn getuigenissen onderhouden, die Hem van ganser harte zoeken; ook geen onrecht werken, maar wandelen in Zijn wegen." Het is alsof David zegt: wilt u weten waarin hun voorrecht bestaat? Het is hierin gelegen, dat zij elke valse weg haten, en dat hun voeten niet afwijken van de geboden des Heeren. Ik ben hiervan overtuigd, dat de zwakke oefening van de genade van oprechtheid, zoals die onder ons is, de genade van doding zo achteraan doet komen. En daaruit is duidelijk, dat een Christen, wanneer hij niet oprecht is in het werk der doding, nooit een verheven en geestelijk doel op het oog heeft, zoals hij behoorde te hebben. O, Christenen, gaat u niet dikwijls tot het gebed, opdat u meer rust in uw consciëntie mag rijden? En weet u niet wat het is uw afgoden te doden? Is het u niet te doen om enige vrede te verkrijgen? En weet u niet dat u menigmaal door uw wandel onrecht doet aan het geslacht van Gods kinderen? Waarom stelt uw hart geen beter doel aan u voor, in het gaan tot de gebedsplicht? Het is zeker dat het een gevolg is van uw gebrek in de genade van oprechtheid. U strijdt niet gaarne tegen uw eigen vlees, terwijl u daarin bezig behoorde te zijn, totdat u uw lichaam verslagen had en het in onderwerping hield in Christus Jezus en u de oude mens die nog in ons is gekruisigd had.

5. Er is een vijfde voorrecht dat geschonken wordt aan een Christen door de oefening van de genade van, oprechtheid, en het is dit: de Christen die oprecht is, is de mens aan wie al de beloften van het verbond der genade gegeven worden en het is de mens die de meeste vervulling van deze beloften ondervindt. Ik ben overtuigd, dat de Christen die het meeste heeft van de praktijk van oprechtheid, ondervindt dat God het meeste van Zijn getrouwheid aan hem openbaart. Dit is duidelijk uit Ps. 18:26, "Bij de oprechte man houdt Gij U oprecht." Wij verstaan dat Gods oprechtheid meest bestaat in Zijn getrouwheid. Nu, aan wie wordt Gods trouw bewezen? Is het niet aan hen die oprecht zijn? Dit is te bewijzen uit Ps. 84:12, waar wij lezen: "Want God de Heere is een zon en schild, de Heere zal genade en ere geven, Hij zal het goede niet onthouden dengenen die in oprechtheid wandelen." Dat zijn zij die met hun ganse hart zich verlustigen in Gods wet.

6. *Er wordt een zesde voorrecht geschonken aan een Christen die in oprechtheid wandelt, en het is dit: die genade maakt een Christen het best bekwaam om gemeenschap en omgang met God te hebben.* Dit vinden wij in Ps. 73:1: "Immers is God Israël goed dengenen, die rein van hart zijn." Wie zijn dezen die de Goddelijke invloed uit de hemel ontvangen? Wilt u hun naam weten? In weinig woorden: het zijn de oprechten!
7. *Er is een zevende voorrecht dat een Christen heeft door de oefening van de genade van oprechtheid, en het is dit: een oprechte mens is hij die volhardt tot het einde.* Hij zal volhouden tot het einde van zijn strijd en geestelijke oorlog, zonder dat er de minste vlek of smet van zijn wandel en omgang zal overblijven. Salomo zegt: "Die in oprechtheid wandelt, wandelt zeker", Spreuken 10:9.
8. *Het achtste voorrecht hetwelk men krijgt door de oefening van oprechtheid is de versterking van genade.* Het is onmogelijk voor een Christen om méér liefde te gevoelen en de gevoelige genieting van Christus' aangezicht te hebben, zonder deze kostelijke en edele genade van oprechtheid. Ik denk dat de enige weg waarin een Christen de uitdeling van genade aan zijn ziel vermeerderd kan krijgen, en waarin hij gesterkt zal worden in zijn weg naar de hemel, is de weg van de doding van zijn lusten. En zekerlijk, zonder oprechtheid kunt u dit niet bereiken. In Spr. 10:29 vinden wij tot dat einde de opmerkelijke woorden: "De weg des Heeren is voor de oprechte sterkte." Wij zijn er zeker van dat wij uit deze woorden mogen besluiten dat de wegen van ontferming en de beschikkingen van genade, sterkte zijn voor de mens die oprecht is. Wilt u weten waarom Christenen geen voortgang maken in ruimte voor hun ziel? Het is gebrek aan oprechtheid!

IV. Nu, wij hopen dat u overreed moogt zijn om te jagen naar deze genade van oprechtheid. Maar wij moeten u ook nog wijzen op de moeilijkheden die u zult ondervinden in de weg om ze te verkrijgen. Ik ben er van overtuigd dat zij die er naar staan en geprobeerd hebben deze genade te beoefenen, ondervonden hebben dat het een moeilijke oefening was.

1. Een Christen moet eerst komen tot het geloof in de alwetendheid van God, vóór hij deze kostelijke parel van oprechtheid verkrijgt.
2. Een Christen moet gedood zijn aan het kwaad van hoogmoed, vóór hij oprechtheid kan bereiken, in overeenstemming met de woorden: "Zie, zijn ziel verheft zich, zij is niet recht in hem", Hab. 2: 4.
3. Een Christen moet in al zijn daden en handelingen de eer van God als zijn uiterste einde op het oog hebben, vóór hij oprechtheid kan bereiken. Jezus Christus moet het Voorwerp zijn waarop al zijn begeerten uitlopen.
4. De laatste moeilijkheid die wij willen noemen in het verkrijgen van oprechtheid, is deze: het is onmogelijk ze te bereiken zonder het betrachten van naarstigheit. Ja, zonder de edele oefening van de genade van geloof en

van hoop, kunt u niet komen tot de genade van oprechtheid, tot de kostelijke en levendige oefening van die genade.

V. Nu, wij wensen, dat deze dingen die zo voortreffelijk zijn, en die waard zijn dat wij ze begeren in deze dagen, u zullen overreden om er meer naar te zoeken. O Christenen, meent u de hemel te zullen gewinnen zonder deze koninklijke en uitnemende genade van oprechtheid? Ik ben overreed, dat indien de waarde en de voortreffelijkheid van deze genade der oprechtheid meer door ons werd geloofd, ze zeker niet zo licht geacht en onderschat zou worden. O, wees naarstig in het zoeken om oprechtheid. Ik weet geen enkele reden waarom de apostel in 1 Petrus 2:1 over bedrog en geveinsdheid spreekt in het dubbel getal dan alleen deze reden, dat alles wat een Christen doet, gemengd is met dit bestanddeel van geveinsdheid. Geveinsdheid kan gevonden worden in de wortel van alle daden van een Christen. Maar ik erken dat er verschil is tussen het doen van werken *met* geveinsdheid en het doen van werken *in* geveinsdheid. Iemand kan geveinsdheid hebben terwijl hij toch geen huichelaar is. De beste Christen die in de wereld is, en die goede voortgang heeft gemaakt in de doding van zonde, heeft iets van de geveinsdheid in zijn hart, Nu, wij menen dat het niet opgaat om hen huichelaars te noemen. Maar het lijkt wel dat geveinsdheid nooit zo sterk en algemeen was als nu. Het lijkt dat oprechtheid zoek is, en dat geloof en liefde werkeloos staan in vele belijdende Christenen.

O Christenen, betreedt deze gezegende grond van oprechtheid. Wees niet moedeloos, maar vrees! Laat de voortreffelijkheid van die genade uw hart aanzetten en uw genegenheden opwekken om er naar te staan. O, dat u eens mocht bekleed worden met dit kostelijk en uitnemend kleed van oprechtheid, als met een mantel, waardoor u een getuigenis mocht ontvangen van God en van de mensen, dat u waarlijk Israëlieten zijt, in wie geen bedrog is! Nu, dit zou een zoete vrucht en een gezegende uitslag zijn van deze Avondmaalsdag, die u hebt gehad.

Ik wens dat u overreed mag zijn ernstig te zoeken naar deze dierbaar en uitnemend Persoon, Jezus Christus, de Wens der volken; naar Hem Die blank en rood is, en de banier draagt boven tienduizenden.

O, wanneer zullen deze hemelen en de aarde elkander ontmoeten, wanneer zullen ze verbrand worden met verterend vuur? Dan zullen alle vermoeide reizigers der hoop verheven worden, en eeuwig zijn buiten het bereik van al deze verdorvenheden waarmee zij nu bezet zijn. Dan zullen wij, die nu gekleed zijn in bezoedelde klederen, omhangen worden met dat kleed van heiligheid, ja met de heiligheid van God. Ik wil nog dit ene woord zeggen: "Het licht is voor de rechtvaardigen gezaaid, en vrolijkheid voor de oprechten van hart."

O, laat de gezegende oogstdag van zo'n kostelijke zaaitijd komen, en laten alle andere oogstdagen wegvlieden! Amen